PODATKI O DIPLOMSKI NALOGI

Ime in priimek: Aneta Kovačič

Mentor: doc. dr. Miloslav Poštrak

Naslov diplomske naloge: Dobrodelna organizacija Leo klub v kontekstu socialnega dela

Kraj: Ljubljana

Leto: 2011

Število strani: 67

Število slik: 1

Število tabel: 0

Število prilog: 5

Število virov: 45

Deskriptorji: socialno delo, dobrodelnost, solidarnost, dobrodelne organizacije, leoizem, lionizem.

Povzetek

V diplomski nalogi sem želela prikazati koncept in razširjenost delovanja leoizma, s poudarkom na Sloveniji. Predstavila sem kratko zgodovino in razvoj socialnega dela kot stroke. V nadaljevanju sem opisala odnos med socialnim delom in dobrodelnostjo. Na koncu sem se osredotočila na dobrodelnost in delovanje Leo kluba, ki je bil ustanovljen v Pensilvaniji v ZDA leta 1957.

Leo klub je svetovna, dobrodelna, neprofitna, nereligiozna in nepolitična organizacija, katere smoter je omogočiti mladini sveta osebni razvoj in se razviti v odgovorne člane na lokalni, državni ali mednarodni ravni. To sem predstavila skozi zgodovino razvoja Lions in Leo

klubov. Z raziskavo sem želela prikazati, koliko člani Leo klubov dejansko delajo dobro in verjamejo v to, na kakšen način pomagajo, in ali kakorkoli sodelujejo z ustanovami socialnega dela. V ospredje je postavljena potreba po strokovni socialnodelovni pomoči kot tudi po pomoči, pridobljeni preko dobrodelnosti. Glavno vodilo leoizma, ki velja na svetovni ravni, je »Pomagamo«. V diplomski nalogi je zapisano, kaj to pomeni za člane Leo klubov in kaj leoizem pravzaprav predstavlja.

Title: Charitable organization Leo Club in the context of social work

Descriptors: social work, charity, solidarity, charitable organizations, Leoism, Lionism.

Abstract

In seminar paper I wanted to show the concept and the prevalence of the Leoism with the focus on the Leo movement in Slovenia. I presented a short history and development of social work as a profession. Later on I described the relation between social work and charity. In the end I focused on charity and activity of the Leo Club which was founded in Pennsylvania, USA in 1957.

The Leo Club is a global, charitable, non-profit, non-religious and apolitical organization, with the aim to enable young people across the world personal development and contribution, individually and collectively, as responsible Leo members on local, national and international level. I presented this through the history of the development of Lions and Leo Clubs. With a research I wanted to show how much good Leo members really do and believe in the way they help people and also if they cooperate with social work institutions in any way. The need for professional help as well as help gained through charity is placed at the forefront. Leit-motif of Leoism is “We Serve” which applies globally. In the diploma thesis it is explained what that means for Leo members and what Leoism represents.

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA SOCIALNO DELO

DIPLOMSKA NALOGA

DOBRODELNA ORGANIZACIJA LEO KLUB V KONTEKSTU SOCIALNEGA DELA

Mentor: doc. dr. Miloslav Poštrak

Avtorica: Aneta Kovačič

Ljubljana, 2011

Kazalo

KAZALO

PREDGOVOR

1. TEORETSKI UVOD ... 8

1.1. ZGODOVINSKI PREGLED RAZVOJA SOCIALNEGA DELA ... 8

1.2. ODNOS MED SOCIALNIM DELOM IN DOBRODELNOSTJO ... 14

1.3. DOBRODELNE ORGANIZACIJE ... 21

1.3.1. DOBRODELNOST V KONTEKSTU CIVILNE DRUŽBE ... 22

1.3.2. DELOVANJE IN SMOTER DOBRODELNIH ORGANIZACIJ ... 24

1.3.3. PREDSODKI V DOBRODELNOSTI ... 26

1.3.4. KRATEK OPIS NAJVEČJIH DOBRODELNIH IN HUMANITARNIH ORGANIZACIJ V SLOVENIJI ... 28

1.3.4.1. ROTARY ... 28

1.3.4.2. KARITAS ... 30

1.3.4.3. RDEČI KRIŽ ... 30

1.3.4.4. UNICEF ... 32

1.3.4.5. ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE ... 33

1.3.5. TERMINOLOGIJA ... 35

1.4. LEO KLUBI ... 37

1.4.1. NASTANEK IN RAZVOJ LIONIZMA TER LEOIZMA ... 37

1.4.2. OPREDELITEV LEO KLUBA ... 41

1.4.3. LEO DISTRIKT ... 48

1.4.4. LEO DOGODKI ... 50

1.4.5. LEO KLUBI V SLOVENIJI ... 51

2. PROBLEM ... 52

3. METODOLOGIJA ... 53

3.1. VRSTA RAZISKAVE ... 53

3.2. MERSKI INSTRUMENTI IN VIRI PODATKOV ... 53

3.3. POPULACIJA IN VZOREC ... 53

3.4. ZBIRANJE PODATKOV ... 53

3.5. OBDELAVA IN ANALIZA PODATKOV ... 54

4. REZULTATI 55
5. RAZPRAVA 58
6. SKLEPI 62
7. PREDLOGI 63
8. VIRI IN LITERATURA 64
9. PRILOGE 68

Seznam slik

Slika 1: Znak Leo kluba……..……44

PREDGOVOR

Kot bodoča socialna delavka sem velikokrat dvomila o dobrodelnosti in prav ta dvom ter zanimanje za pomoč preko dobrodelnosti sta me navdušila za pisanje diplomske naloge. Ko sem se pred tremi leti včlanila v dobrodelni Leo klub, sem se prvič zavedela pomena dobrodelništva. Pridobila sem zaupanje v Leo klub in njegove člane. Spoznala sem, da veliko mladih posameznikov, članov dobrodelnih organizacij, pomaga ljudem okoli sebe. Hkrati sem v leoizmu videla povezavo dobrodelnosti s socialnim delom in spoznala, kako bi v določenih primerih ravnala kot socialna delavka. V svojem življenju vidim možnost pomaganja in soustvarjanja z uporabniki kot socialna delavka, a prav tako želim aktivno sodelovati in pomagati tudi na področju neformalne socialne mreže, tj. kot članica Leo kluba.

Dobrodelni klubi niso zavezani pomagati vsem ljudem v stiski, ampak si sami izberejo ciljno skupino, ki ji pomagajo. Socialni delavec je zavezan k pomoči uporabnikom in soustvarjanju z njimi. Dobrodelnost je del volonterskega sektorja, medtem ko profesionalno socialno delo sodi v javni sektor in je določeno s socialnovarstveno zakonodajo.

Ker dobrodelne organizacije nimajo dolžnosti zadovoljevanja potreb ljudi, zanj torej ne nosijo odgovornosti. Ker nimajo odgovornosti, lahko opravljajo le tista dela, ki si jih same določijo, ta pa so pogosto skladna s potrebami ljudi. Ker te organizacije za svoje delo nimajo javnih pooblastil, ne poznajo podobnih konfliktnih vlog, kot jih poznajo javne ustanove. To so razpetost med zasebnim in javnim ali med kontrolo in pomočjo. (Leskošek 1998: 194)

Koncept socialne države naj bi zagotavljal socialno varnost vsem. Kljub temu ljudje skrbijo drug za drugega in takrat so zaželene ter potrebne tudi dobrodelne organizacije. Dobrodelnost lahko spremeni življenje ljudem in jim pomaga, četudi kratkoročno. V diplomski nalogi pišem o tem, kako je pomembno profesionalno socialno delo, ki deluje na ravni državnega sektorja. Prav tako je pomembna sfera civilne družbe, v kontekst katere sodi dobrodelnost. Na obeh sektorjih se povezujeta formalna in neformalna socialna mreža in obe sta pomembni za pomoč čim več ljudem.

Želim si, da bi člani dobrodelnih klubov bolj podpirali socialno delo, socialni delavci pa ljudi, ki se posvečajo dobrodelništvu, in da bi tako našli pot do sodelovanja na določenih področjih. Verjamem v možnosti, da bi lahko socialni delavci in člani dobrodelnih organizacij na določen način sodelovali ali se dopolnjevali. Znotraj dobrodelnih organizacij je velikokrat

izražena želja po sodelovanju s centri za socialno delo, saj želijo pomagati, a se pogosto znajdejo v dolgoročnem iskanju pomoči potrebnih ljudi.

Že v začetku 20. stoletja je Figgis (1905) dejal: »Kar moramo zdaj zagotoviti, je svoboda in sposobnost lastnega razvoja družb, drugačnih od države. V naslednjih dveh ali več generacijah bodo razpravljali prav o takšnih družbah. Neizogiben in strašen boj se bo bil med tistimi, ki verjamejo, in onimi, ki ne verjamejo, da ni drugih pravic, kot so pravice države, da ne more biti druge avtoritete, kot je avtoriteta republike.« (Figgis v Keane 1990: 51)

Iskreno se zahvaljujem mentorju doc. dr. Miloslavu Poštraku za vse smernice, pomoč in potrpežljivost pri nastajanju diplomske naloge. Zahvalila bi se članom Leo kluba, še posebej intervjuvancem, da so si vzeli čas za odgovarjanje na moja vprašanja. Posebej se zahvaljujem svojim staršem in najbližjim prijateljem, ker so mi tudi v najtežjih trenutkih stali ob strani, me bodrili in verjeli vame.

1. TEORETSKI UVOD

1.1. ZGODOVINSKI PREGLED RAZVOJA SOCIALNEGA DELA

Razvoj socialnega dela ima korenine v razvoju človeštva, zato ne moremo kar začeti z analizo poklicnega socialnega dela. Prikaz sistematičnega zgodovinskega pregleda razvoja socialnega dela in tudi dobrodelnosti skoraj ni mogoč. Socialno delo in dobrodelnost so vseskozi spremljali razni stereotipi. Tako naj bi veljalo, da je državni sistem birokratski, nefleksibilen, drag, neobčutljiv za potrebe strank, konservativen in da izvaja kontrolo. Volonterski sektor naj bi bil nebirokratski, fleksibilnejši, finančno učinkovit in bližji ljudem. (Billis 1993: 128, moj prevod)

»Pri analizi socialnega dela in vseh njegovih poprejšnjih oblik je vedno treba upoštevati prevladujočo ideologijo, religijo, moralo, kulturo in tudi demografske dejavnike.« (Miloševič 1989: 1) K razvoju socialnega dela sodijo vse ideje in družbena gibanja, ki so se bojevala za osvoboditev človeka in njegovega dela. Ob praktični dejavnosti človeka s človekom in hkrati za človeka so se počasi oblikovala spoznanja, ki so se razvila v danes pojmovano poklicno socialno delo. V dobi industrializma se je več ljudi zavzelo, da obstaja vrsta socialnih problemov, ki jih ni mogoče reševati le s prostovoljno dejavnostjo, ampak primarno z organizirano socialno državo. Začele so se pojavljati in širiti strukturne in poklicne oblike skrbi za soljudi, ki sodijo med vire socialnega dela njegove predpoklicne oblike, kot sta solidarnost in kolektivna samopomoč ter socialno skrbstvo in socialna zakonodaja. Prav tako sodi sem dobrodelnost v smislu povezovalne vezi med solidarnostjo in poklicnim socialnim delom.

Rus (1990) je pisal, da so nacisti dobro vedeli, da trdne socialne politike ni mogoče graditi brez socialne solidarnosti, zato so poudarjali vlogo in pomen ljudske skupnosti. V Sovjetski zvezi kot industrializirani državi je v šestdesetih letih 20. stol. primanjkovalo delovne sile in so hkrati opuščali prisilno delo ter neprostovoljno zaposlovanje. Prekinitev delovnega razmerja ni bilo več kaznivo. Država se še ni ukvarjala z mobilnostjo delovne sile, niti ne z brezposelnostjo. Začela je vedno bolj skrbeti za ženske na porodniškem dopustu, za starejše, za boljše pokojnine.

Razvoj socialnega dela lahko najbolj kompleksno ocenjujemo, če analiziramo njegove najizrazitejše in najpomembnejše dosedanje modele, pri čemer mislimo na nekatere skupne značilnosti socialnega dela, ki so v nekem konkretnem obdobju prevladovale in se kazale v delovanju socialnih delavcev, v praksi. (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 128)[1] Modeli se najbolj razlikujejo med seboj v posvečanju pozornosti posamezniku ali skupini ali družbeni skupnosti v celoti. Razlikujemo tradicionalni ali klinični model, reformistični, radikalni, sistemsko-ekološki in socialno-konstruktivistični model. Tradicionalni model, katerega začetki segajo v zadnja desetletja 19. stoletja, večinsko zagovarja pomoč posamezniku pri razvoju, prilagajanju, rehabilitaciji. Socialno delo se je ukvarjalo s psihološko pomočjo posameznikom pri prilagajanju na družbene razmere in z odpravljanjem njihovih osebnostnih motenj. Pri tem modelu gre za predpostavko, da je »nekaj narobe« z osebo ali z določeno družbeno skupino. Pomagati jim je treba, da se problemi in stiske uredijo ter odpravijo, da se bodo lahko spet vključili v družbeno življenje. Na določenih točkah lahko povežemo dobrodelnost s tem modelom, saj si »dobrodelnež« izbere ciljno skupino, ki ji bo pomagal, in pri pomoči izpelje v večjem delu vse sam – ali omogoča materialno pomoč ali se igra z otroki ali vodi delavnico.

»Pripadniki radikalnega modela so tradicionalnemu in konservativno naravnanemu socialnemu delu očitali usmerjenost izključno na posameznike in zanemarjanje družbenih razmer, ki pogojujejo socialne probleme in težave.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 130) Radikalnega modela socialnega dela najprej ni zanimal posameznik, ampak uporabnik kot član družbenega sloja, katerega položaj je treba izboljšati. Reformistični model je nastal v okviru dobrodelnega gibanja konec 19. stoletja. Cilji so povezani z reorganizacijo socialnih institucij in načina vodenja. Stremijo k dosegu večje socialne pravičnosti ali druge zaželene spremembe. Sistemsko-ekološki model temelji na spodbujanju učinkovitih povezav in interakcij med ljudmi in okoljem, v katerem so. Ostaja še socialno-konstruktivistični model, katerega cilj socialnega dela je učinkovito partnerstvo z uporabnikom ob upoštevanju njegove specifične realnosti, ki jo pozna najbolje sam. (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 129–144)

Filozofija je jedro idejnih in miselnih tokov. Ta veda je vse od nastanka drugih humanističnih ved v 18. in 19. stoletju skušala raziskovati in pojasnjevati temeljne probleme človekove eksistence in družbenih odnosov. Deli filozofije, ki pomenijo vse do danes pomembno vsebino v socialnem delu, so humanizem, etika, marksizem in utopični socializem. Pri

[1] Uvod v socialno delo je skripta namenjena študentom fakultete za socialno delo.

humanizmu gre za idejo, ki se je razvila že v antiki in je v središče zanimanja postavila človeka. To je občutek enotnosti človeštva in prizadevanje za enakopravnejše odnose med ljudmi ter ustvarjanje možnosti za vsestransko uveljavljanje človeka. Etika je znanost o morali; ena izmed oblik družbene zavesti, ki določajo vedenje ljudi v družbi, njihov odnos do družbe in odnos človeka do človeka. Etika mora biti del vzgoje, krepi pozitivne sile v človeku, mu vzbuja zaupanje vase in ga osvobaja strahov in neznanja.

Marksizem usmerja socialno delo v iskanje vzrokov socialnih problemov v družbi. »Marksistična teorija je pomembna za razumevanje družbene vloge socialnega dela. Marksizem poudarja nenehno spreminjanje sveta in potrebo po zagotavljanju za svoboden razvoj posameznika, eden od vidikov predmeta socialnega dela pa je prav tako spreminjanje socialno neprimernih, krivičnih itd. razmer.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 41–42)

Povezanost socialnega dela s solidarnostjo je iz določenih vidikov izjemno močna. Pri solidarnosti kot socialnem delu gre za pomoč. Ta je neposredna, z osebnim sodelovanjem, ali posredna, s sodelovanjem s pomočjo drugih sredstev, oseb in organizacij. Gre za varstvo, zaščito nekoga ali nečesa pred nevarnostjo ali ogroženostjo. Solidarnost v primarnih človeških skupinah pomeni jedro človečnosti, akcije za medsebojno pomoč, vzajemnosti, povezanosti. In vse te vrednote hkrati upošteva socialno delo. A konec 80. in 90. let 20. stol. je bila država blaginje vse bolj usmerjena proti vsem tradicionalnim oblikam solidarnosti, tj. bila je antitradicionalno usmerjena. Antitradicionalizem je bil značilen za Zahod in Vzhod. Uničil je oblike solidarnosti, ki so prej delovale v okviru družine, lokalne skupnosti, cerkvenih organizacij in drugih prostovoljnih organizacij. Po letu 1989 so se postopno le začele odpirati možnosti za socialno delo nun, verskih organizacij v zdravstvu …

Med vire socialnega dela sodi tudi socialno skrbstvo. Posamezniki so dobivali pomoč, vendar pred nastankom poklicnega socialnega dela le v primeru materialnih potreb. Pomoč je v večini zagotavljala država. Prav socialno skrbstvo je pripomoglo k institucionalizaciji in profesionalizaciji socialnega dela. Prvotno je svojo dejavnost usmerjalo le na posameznike in zaradi tega relativno pozno postalo del socialne politike. V veliki meri je bil razvoj socialnega skrbstva odvisen od religije, saj si je Katoliška cerkev v srednjem veku prisvojila vodilno vlogo pri skrbi za revеže in s tem vplivala na posvetno oblast. Sčasoma in pod vplivom naprednejšega gledanja in revolucionarnega gibanja se je socialno skrbstvo razvijalo in hkrati diferenciralo. Pristojnosti v socialnem skrbstvu so bile jasno pravno formulirane in kmalu se je pojavila potreba po strokovnosti pri dajanju pomoči. Dandanes naj bi socialno skrbstvo

omogočalo pomoč predvsem ljudem, ki socialne varnosti v določenem primeru nimajo zagotovljene ali ne morejo skrbeti zase in za svoje koristi.

Prav tako lahko med vire socialnega dela štejemo socialno zakonodajo, ki je rezultat organiziranega boja delavskega razreda za boljši socialno-ekonomski položaj delavcev. Vsebina in obseg socialne politike ter socialne zakonodaje sta se vedno bolj širila in socialna zakonodaja je začela zajemati bolj raznovrstne situacije in različne skupine ljudi. Socialna zakonodaja in politika sta se najbolj razvili v tistih naprednih kapitalističnih državah, v katerih so delavci sodelovali pri upravljanju države in je bil sklenjen razredni kompromis. »Prehod socialnih programov k socialnim dejavnostim bi lahko opredelili tudi kot prehod od socialne politike k sistemu socialne blaginje.« (Rus 1990: 317)

Zadnja leta se vse več govori o krizi državne blaginje, saj visoka stopnja socialne varnosti ni izpolnila pričakovanj. Gospodarska kriza spet zaostruje obstoječe socialne probleme in povzroča nove in na določenih področjih hujše probleme. Zaostrujejo se nasprotja med razvitim in nerazvitim svetom, zato v socialnem delu, socialni politiki in varstvu iščejo nove možnosti za zadovoljevanje socialnih potreb ljudi.

Poleg socialne zakonodaje in državnega sektorja je treba iskati rešitve za zadovoljitev socialnih potreb ljudi drugje: v prostovoljnem delu, dobrodelnosti, samopomoči ljudi. Iz teh in podobnih razlogov je v drugi polovici 19. stoletja v ZDA in nekaterih razvitejših zahodnoevropskih državah prevladala potreba po večji strokovnosti na področju dobrodelnosti. A vendar predstavljajo prostovoljne dejavnosti in dobrodelnost le del pomoči, državni sektor in znotraj njega socialno delo sta še vedno izredno pomembna.

Profesionalno socialno delo deluje v okviru državnega javnega sektorja. Definicija javnega sektorja po Trpinu (1995: 115) se glasi: »V javni sektor spada vse tisto, kar je v lasti države, ne glede na to, na katerem področju se nahaja.« V socialno delo spada tudi prostovoljno socialno delo, ki lahko profesionalnega nadomešča ali dopolnjuje. »Prostovoljno socialno delo je lahko profesionalnemu substitut, ga torej – do neke mere – nadomešča. Lahko pa mu je komplementarno, ga torej dopolnjuje in povečuje njegove učinke.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 10)

Če razvoj modernega razlikovanja med civilno družbo in državo obravnavamo kot kompleksen in neizenačen proces prekrivajočih se semantičnih sprememb, odpravimo več trdno zakoreninjenih zmot. Najprej postane jasno, da splošno sklicevanje na civilno družbo in

državo kot na »dva izraza globoko zakoreninjene antiteze moderne politične zavesti« zavaja, in sicer prav zaradi tega, ker nespecifični, vseobsegajoči značaj teh dveh kategorij potlači ali ukine pomembne razlike v zemljepisni razprostranjenosti, časovnih spremembah in semantičnih variacijah tega razlikovanja. (Keane 1990: 45)

Ko Staub-Bernasconi v Socialno delo (2011: 173) piše o zagovornikih civilne družbe, na enem mestu navaja: »Promotorji nekakšne idealizirane civilne družbe in samopomoči kot nove odrešilne ideje, ki lahko shaja brez socialne države in socialnega dela. Pri tem se pozablja, da so sestavni del civilne družbe tudi konservativni ter skrajno desničarski in levičarski krogi in združenja. Pogosto ni povsem jasno, ali se s sklicevanjem na civilno družbo misli tudi na priseljence, s katerimi se na področju socialnega dela nadpovprečno veliko ukvarjamo, ali samo na tako imenovane 'polnopravne' državljanke in državljane, ki imajo vse formalne in dejanske pravice.«

V sferi civilne družbe so se razne dobrodelne organizacije začele združevati in razvijati znanje za delo s človekom. Začele so se odmikati od klasične dobrodelnosti in so poudarile svojo človekoljubno vsebino dela. Cilj tega je bil preprečevati socialne probleme in povečati učinkovitost dela, tudi s pomočjo uporabe znanstvenih spoznanj. Ta razvoj je doprinesel k metodi dela s posameznim primerom, ki je najstarejša metoda socialnega dela. Metodo so sestavljala znanstvena načela, ki so temeljila na pravu in posebnih tehnikah dela z ljudmi ter zbiranju podatkov, ki bi pomagali spoznavati vzroke revščine.

Metoda socialnega dela s posameznim primerom je »usmeritev, vrednotni sistem in vrsta prakse profesionalnih socialnih delavcev, pri kateri se psihosocialni, vedenjski in sistemski koncepti prenašajo v spretnosti za pomoč posameznikom in družinam pri reševanju osebnih, medosebnih, socialno-ekonomskih in ekoloških problemov s pomočjo neposrednega ('face to face') odnosa …« (Barker 1995: 351 v Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 103)

Mary E. Richmond je pojmovala revščino kot »socialno bolezen«, prve socialne delavke in delavce pa kot »socialne zdravnice/zdravnike«. Takšna prizadevanje in skrb za dobrobit tako posameznikov kot družbe sta vplivala na kasnejši razvoj metod dela s skupino in skupnostjo. »Socialno delo je že zelo zgodaj oblikovalo mnenje, da mora socialno varstvo rabiti predvsem usposabljanju in družbenemu vključevanju ljudi, interes in obveznost družbe pa mora biti, da socialne potrebe ljudi zadovoljuje v okviru splošne skrbi za zagotavljanje takšnih razmer, v katerih bodo lahko uveljavljali svoje ustavne pravice.« (Miloševič 1989: 20)

Socialno delo se je usmerilo sociološko, kasneje tudi psihološko in do danes je vplivala nanj prevladujoča psihosocialna usmeritev. V procesu oblikovanja poklicnega socialnega dela je bilo to pod vplivom različnih dejavnikov in disciplin. Vpliv sociooloških, psiholoških in drugih dejavnikov je čutiti v praksi, usposabljanju strokovnih delavcev in teoriji. Ta vpliv je najbolj viden v razvoju metode socialnega dela s posameznikom.

Prvi odstavek 12. točke osnutka Kodeksa socialnega varstva pravi: »Kadar zaradi različnih vzrokov (ekonomskih, zdravstvenih, socialnih) človekovo primarno ognjišče – družina ne zmore nuditi topline, varnosti, človečnosti in domačnosti, mora dom nadomestiti državna, zasebna ali dobrodelna ustanova.« Nestrinjanje s tem odstavkom je izrazil Dragoš (1995: 161): »Mislim, da je citirani odstavek v celoti zgrešen ter celo nevaren in ga je treba izpustiti. Nevaren je zato, ker dopušča (vsiljuje) prepričanje, da človek brez »družine – ognjišča« ne more in celo ne sme živeti doma, ampak mu »mora« dom(ačnost) nadomestiti neka posebna ustanova (državna, zasebna, dobrodelna). Ne bom poudarjal, da je to skregano ne le z vsemi načeli socialnega dela, pač pa tudi s človekovimi pravicami, z zakonskimi načeli (npr. 32., 35., 36., 78. člen Ustave) in z 8. točko obravnavanega osnutka.« Strinjam se z Dragošem, saj lahko odstavek predstavlja določeno nevarnost in dovoljuje državi ali določeni ustanovi, da sklepa, kdaj nekdo ne živi oziroma živi v primernih razmerah.

Socialna varnost je širše zasnovan model državnih ukrepov na različnih področjih za zagotovitev socialne varnosti in vključuje zdravstvene, delovnopravne, stanovanjske, izobraževalne in ostale vidike ter je nadrejen pojem socialnemu varstvu, ki je definiran z vrstami storitev in denarnih dajatev skupinam in posameznikom, ki nimajo zadostnih sredstev za preživljanje. V Republiki Sloveniji smo sprejeli definicijo socialne varnosti kot pravico posameznika, da je zavarovan za naslednja tveganja: za primer bolezni, brezposelnosti, starosti, poškodbe pri delu, invalidnosti, materinstva, preživljanja otrok ter dajatve družinskim članom po smrti osebe, ki preživlja družino, in pravice, ki so v Sloveniji urejene z Zakonom o socialnem varstvu. Država je po določbah Ustave Republike Slovenije dolžna urediti obvezno zdravstveno, pokojninsko, invalidsko in drugo socialno zavarovanje in skrbeti za njihovo delovanje. Hkrati je dolžna varovati družino, materinstvo, očetovstvo, otroke in mladino ter za to ustvarjati potrebne razmere. (Direktorat za socialne zadeve – http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/sociala/)

Ljudje se kljub temu sami organizirajo in si pomagajo na različne načine: samopomoč, sorodstvene in prijateljske vezi, sodelovanje v dobrodelnosti, tvorjenje čim močnejše

neformalne socialne mreže, da si zagotovijo čim več socialne varnosti. Naloga socialne politike v okviru države je, da prebivalcem zagotovi minimalno socialno varnost, kar je še posebej pomembno v procesih političnih in ekonomskih sprememb. Socialna politika predstavlja sklop ciljev, ukrepov in drugih instrumentov za usmerjanje socialnega razvoja, ki jih država razvija in uporablja z namenom, da bi posamezniki in skupine prebivalstva lahko zadovoljevali osebne in skupne interese ter delovali kot enakopravni člani družbe in države. Glavni cilj socialne politike je ohranjati in dvigati kakovost življenja vseh posameznikov, skupin in celega naroda.

Ko torej govorimo o socialni politiki (pluralizaciji kot njeni strategiji), ne moremo več mimo dejstva, da se je v današnjem času civilna družba sposobna organizirati (ob ustreznem mobilizacijskem pritisku) in ustvariti sisteme izven državnih institucij, ki lahko zadovoljijo večino njenih potreb in ji tako omogočijo zadostno mero avtonomije za njeno delovanje. Če želi država obdržati pravico do intervencije v življenja ljudi oz. določeno mero socialne kontrole, potem mora za to tudi nekaj dati. Lahko zagotovi dostojno življenje svojih državljanov in lahko omogoči učinkovito organiziranje civilne družbe. Krepitev civilne družbe pomeni torej tudi nova razmerja moči. (Leskošek 1998: 191)

1.2. ODNOS MED SOCIALNIM DELOM IN DOBRODELNOSTJO

Socialno delo kot poklicna dejavnost se je razvilo v širšem okviru dobrodelnosti. Zaradi novih proizvodnih odnosov po fevdalizmu so začele odmirati tradicionalne oblike solidarnosti in patriarhalne družine. »Pokazala se je potreba po nadomestitvi teh funkcij in ublažitvi posledic izkoriščanja. V tem smislu pomeni dobrodelnost kontinuiteto med oblikami primarne človeške solidarnosti in pozneje nastalo poklicno dejavnostjo – socialnim delom.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 47)

Pojma dobrodelnosti in poklicnega socialnega dela se povezujeta z Mary E. Richmond. Bila je prva predsednica združenja dobrodelnih organizacij in avtorica prve strokovne knjige o socialnem delu »Social Diagnosis«. Odraščala je pri babici, ker je pri sedmih letih izgubila starše. Končala je le srednjo šolo in je kljub odkritju zgodnjega stadija tuberkuloze začela

delati že pri sedemnajstih letih. Pri sedemindvajsetih letih so jo zaposlili pri COS[2]. Postala je pomembna vodja, učiteljica in teoretičarka prakse v dobrodelnem organizacijskem gibanju in v prehodu od praks volonterske dobrodelnosti 19. stoletja do profesionalnega socialnega dela 20. stoletja. Pri 20. letih, ko je delala za Russell Sage Foundation, je postala vodilna nacionalna predstavnica dobrodelnega organizacijskega gibanja in osrednja oseba v izvajanju načrta profesionalnega šolanja v novih šolah socialnega dela. Razvila je nove načine razmišljanja o dobrodelnosti in socialni odgovornosti, v veliki meri s povezovanjem različnih socialnih skupin in socialnih gibanj. Njeno povezovanje je vplivalo na premik k novemu, modernemu stoletju, da bi sprejemali nove profesionalne ideale in metode. Razvila je holistično, državljansko vizijo socialnega dela in razumevanje tako splošnih zdravnikov kot umetnikov in tudi znanstvenikov. S tem početjem je pustila pomembno zapuščino profesionalnemu delu. (Agnew 2004: 3–8, moj prevod)

Dobrodelnost je bila mehanizem za trenutno zadovoljitev nekaterih materialnih potreb in je privedla do nadrejenosti tistih, ki lahko dajejo, nad tistimi, ki morajo prejemati pomoč in so manj srečni. Dobrodelnost kot del civilnodružbene sfere lahko spremeni življenje posameznika s svojim načinom pomaganja. Po drugi strani je socialno delo zavezano k pomoči in delu s človekom.

Leskošek (1998: 193) pravi: »Najbolj zapostavljene populacije ljudi takrat postanejo odvisne od različnih dobrodelnikov, ki ne delujejo zgolj na podlagi etike, vrednot ali znanja, temveč lahko pomoč pogojujejo z lastnimi kriteriji.«

Skupnost se razdeli na trg države blaginje na eni strani in na dobrodelno državo na drugi. Tisti državljani, ki si to lahko privoščijo, kupijo socialno varnost (to je oskrbo za ostarele). Nasprotno pa work-fare država ponuja zgolj minimalne storitve, ki preprečujejo, da ljudje ne bi stradali in zmrzovali, sicer pa so prepuščeni zasebnim dobrodelnim organizacijam. Čeprav se sklicuje na »osebno odgovornost«, ta dejansko pomeni dodatno breme za tiste, ki delajo, in za ljudi z najnižjimi pokojninami. (Dimmel 2006 po Stark 2011: 202)

Če za državo blaginje velja, da temelji na prevzeti odgovornosti za zadovoljevanje potreb ljudi, potem za organizacije civilne družbe velja, da naj bi to odgovornost vračale ljudem. Leskošek pravi, da dobrodelne organizacije ne nosijo odgovornosti za zadovoljevanje potreb ljudi.

[2] COS je kratica za Charity Organization Society.

Ker dobrodelne organizacije nimajo dolžnosti zadovoljevanja potreb ljudi, zanj torej ne nosijo odgovornosti. Ker nimajo odgovornosti, lahko opravljajo le tista dela, ki si jih same določijo, ta pa so pogosto skladna s potrebami ljudi. Ker te organizacije za svoje delo nimajo javnih pooblastil, ne poznajo podobnih konfliktnih vlog, kot jih poznajo javne ustanove. To so razpetost med zasebnim in javnim ali med kontrolo in pomočjo. (Leskošek 1998: 194)

Eden od virov strokovnega socialnega dela v kapitalizmu je bilo prostovoljno nepoklicno dobrodelništvo, ki je postopoma prevzelo znanstveno osnovo in se profesionaliziralo. Pri nas so po osvoboditvi mnoge naloge s področja socialnega varstva opravljali aktivisti družbenih organizacij in marsikdo med njimi je postal poklicni socialni delavec, potem ko so se odprle možnosti šolanja. Po daljšem obdobju razvijanja in utrjevanja poklicnega socialnega dela in strokovnih institucij, v katerih delujejo poklicni socialni delavci, smo ponovno priča naglemu razmahu prostovoljnega socialnega dela, ki je bilo v dobi prizadevanja za afirmacijo strokovnega dela zapostavljeno. Temu, da je bilo zapostavljeno, je po eni strani botroval spremenjen način življenja, ki je odvračal ljudi od altruističnega delovanja te vrste, po drugi strani pa potreba mlade stroke po oblikovanju svoje identitete prav kot nasprotja laičnemu dobrodelništvu. (Mesec 1984)

Pred uvedbo sistema socialnega skrbstva znotraj držav je bila dobrodelnost, kot ena izmed oblik samopomoči, edini način pomagati ljudem v revščini in drugi stiski. V teh oblikah pomoči se hkrati izražajo političnoekonomski odnosi ter vzroki in rezultati razrednih bojev. »Motivi za dobrodelnost izvirajo bodisi iz 'ljubezni do bližnjega' (humanitas), 'krščanske ljubezni' (karitas), 'občutka pripadnosti' (solidarnost) bodisi iz interesov države oziroma družbe.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 47)

Durkheimova teorija solidarnosti deli solidarnost na organsko in mehansko. Avtor je med predindustrijskimi in industrijskimi družbami videl temeljno razliko. V prvih je sorazmerno malo družbene diferenciacije. Družbena solidarnost v predindustrijskih družbah temelji na podobnosti med posameznimi člani. Delijo ista prepričanja in vrednote. Durkheim obravnava enotnost, ki temelji na podobnosti, kot mehansko solidarnost. V družbi, ki temelji na mehanski solidarnosti, so njeni člani videti, kot da bi bili narejeni po istem vzorcu. Solidarnost v industrijskih družbah ne temelji na uniformnosti, temveč na razlikah. Durkheim obravnava to obliko enotnosti kot organsko solidarnost. Trdil je, da lahko poveča soodvisnost članov družbe in utrdi družbeno solidarnost. Da bi učinkoviteje proizvajali dobrine in storitve, se člani industrijske družbe specializirajo za posamezne vloge. Specializacija zahteva

sodelovanje. Člani družbe so odvisni od specializiranih veščin drugega in ta medsebojna odvisnost predstavlja podlago organske solidarnosti. Specializirana delitev dela zahteva pravila in predpise, zbirko moralnih pravil, ki omejujejo posameznika in zagotavljajo okvir za sodelovanje. Mehanska solidarnost tvori nekakšno neformalno socialno mrežo, oprta je na povezanost in podobnost članov skupnosti. Mehanski solidarnosti je bliže dobrodelnost. Na drugi strani tvori organska solidarnost bolj formalno socialno mrežo, ki pomeni delitev dela in povezovanje posameznika z njegovim okoljem oziroma s kompleksnejšo skupnostjo. Posameznik je formalno povezan s socialnim delom in soustvarjanjem s socialnim delavcem.

Dobrodelnost po vsej verjetnosti ni temeljila na zavesti družbene odgovornosti za neustrezen družbeni položaj skupin, posameznikov ali celih razredov, temveč na osebnih, človekoljubnih, verskih ali političnih nagibih. Najprej so bili nosilci dobrodelnih dejavnosti predvsem verska združenja in veliko pozneje tudi meščanstvo. Pojem revščine je bil za kulturo srednjega veka pozitiven, saj je bila dobrodelnost eden izmed pomembnih pogojev za dosego božje milosti. Tisti, ki so zaradi obstoječih družbenih odnosov obubožali, so postali objekt za krščansko dejanje in so bogatim omogočali izpolnjevanje religioznih obveznosti. Pri tem ni bilo bistveno trpljenje prizadetih, temveč možnost samih dajalcev, da se prikupijo bogu. »Krščanska etika« jasno izraža socialno in družbeno strukturo fevdalne družbe in dvojnost ter licemernost krščanske morale. Začela se je pojavljati potreba po vedno bolj organiziranih oblikah skrbi za reveže. Cerkve so ustanavljale hospitale za otroke, bolne, hendikepirane in brezdomce in v njih so lahko bili nastanjeni in so imeli omogočeno delo. Verouk je poskrbel za vzgojo. Ob prehodu fevdalizma v kapitalizem se je marsikaj spremenilo, kot je tudi nauk o dobrodelnosti vedno bolj prehajal v protislovje z zakoni proizvodnje. Ker revščine ni mogla več krotiti le Cerkev, je skrb za reveže prehajala v roke posvetne oblasti. Spremembe v proizvodnih odnosih so povzročile spreminjanje morale in tako je revščina postala greh. V 16. stoletju se je v določenih državah dobrodelnost že razvijala v javno skrbstvo. Razsvetljenstvo je še bolj poudarjalo vlogo države na področju skrbi za reveže. Država jih je morala najprej vzgajati za delo, in če so ga odklonili, jih je k delu prisilila. Z razvojem kapitalizma se je tudi dobrodelnost ponekod po svetu razvila daleč prek religiozne doktrine in izoblikovala službe za pomoč družinam in otrokom. Ob dejavnosti karitativnih organizacij je nastala tudi potreba po znanju in po strokovnjakih za delo z ljudmi. Posledično so se prve šole za socialno delo ustanavljale v okviru dobrodelnih organizacij, strokovno usposobljeni socialni delavci pa so počasi izpodrivali prostovoljce. »Filozofi iz 18. stoletja so kritizirali dobrodelnost na osnovi

krščanstva. Največ poudarka so dajali ljubezni do človeka in skupni odgovornosti za revščino.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 48)

Beseda filantropija ali človekoljubje pomeni ljubezen in naklonjenost do ljudi in ne do boga. Poudarek je na ljubezni do vsega človeštva, ne glede na narodnostne, verske ali druge omejitve. Šlo je tudi za družbena gibanja, usmerjana s strani humanističnih idej, kot so ustanavljanje socialnih institucij, razvijanje služb za pomoč družinam in otrokom, ustanavljanje klinik za duševno zdravje ... Dobrodelnost vsebuje nekaj sestavin prostovoljnega dela in tudi strokovnega socialnega dela. Dobrodelnost je imela pozitivne in negativne posledice za razvoj socialnega dela in za družbene odnose. (Miloševič 1989: 12)

Obstaja konceptualna razlika med dobrodelništvom in strokovnim delom na področju ljudi, ki so v stiski. Socialno delo je utemeljeno na znanstvenem pristopu pri delu z ljudmi, je racionalna odločitev za delo na nekem področju, ki zahteva strinjanje z etiko in vrednotami discipline ter znanje določenih spretnosti. Dobrodelništvo ima druge motive: nekdo želi pomagati, ker se mu ljudje smilijo, drugi zaradi verovanja v posmrtno življenje, tretji, ker mu pravila organizacije nalagajo, da pomaga revnim, ipd. Dobrodelnost loči ljudi na tiste, ki dajejo, in tiste, ki sprejemajo. Tisti, ki dajejo, imajo navadno svoja družinska imena napisana na vidnem mestu in od tega ogromno korist. Imajo simbolni ugled in moč ter občutek, da so naredili nekaj dobrega. (Zaviršek 2010: 16, revija Lion 18/2010)

Zaviršek spoštuje dajalce, ki ne želijo biti imenovani in ki dajejo brez pogojevanja in brez tega, da bi postali simbolno večvredni. »V osebnem smislu pa pridobijo vsaj toliko kot tisti, ki prejme.« (Zaviršek 2010: 16, revija Lion 18/2010)

Človek v stiski potrebuje čas, da predela, kaj ga je doletelo, in nekoga, ki je ob njem in ga posluša. Tovrstna podpora je osnova za to, da posameznik ponovno prevzame nadzor nad svojim življenjem, kolikor je le mogoče. Zato materialna pomoč ni edina in ne nujna. Pomagamo lahko tudi drugače. Sočutje, dobrodelnost, človekoljubje gotovo lajšajo revščino in stiske, a lajšanje ni dovolj in ne sme biti glavni ali celo edini odgovor na revščino in socialno izključenost. Zelo resno mislim, da moramo vsi, ki lahko damo in darujemo takoj, vložiti svojo energijo v ustvarjanje družbenih razmer, ki bodo vsakemu človeku zagotovile socialno pravičnost in človekove pravice, dostojno življenje, dostojno plačilo za delo. (Čačinovič Vogrinčič 2010: 15, revija Lion 18/2010)

Dobrodelna dejavnost je mnogim posameznikom, družinam in skupinam v določenem trenutku olajšala življenjski položaj, čeprav je delo potekalo nesistematično in ni zajelo vseh ljudi, ki so potrebovali pomoč. Prav tako se je ob delu z ljudmi, ki je bilo neposredno ter konkretno in je pomenilo stvarno pomoč tistim, ki so jo najbolj potrebovali, pokazala potreba po posebej usposobljenem strokovnjaku za takšna opravila, po socialnem delavcu. In prav karitativne organizacije so prve ustanavljale šole za socialne delavce.

Dobrodelnost je marsikdaj poudarjala in poglabljala socialno distanco med dajalci pomoči in prejemniki pomoči. Pomoči niso bili deležni vsi, ki so jo potrebovali, temveč so morali izpolnjevati določene pogoje za to. V ozadju so vedno vplivali predsodki in stereotipi. Morali so biti pripadniki cerkve, stranke, lojalni sistemu. Lahko bi rekli, da je dobrodelnost zaveznik družbenega sistema, saj je s svojo dejavnostjo blažila krize, ki so izvirale iz razrednih nasprotij. Dobrodelno socialno politiko so izvajale predvsem dobrodelne organizacije in kot pravi Rus (1990: 177): »Pomoč takšnim posameznikom ni motivirana predvsem s spoštovanjem njihove človeške osebnosti ali pa s priznavanjem njihovih neodtujljivih pravic, temveč z obrambo skupinske oziroma širše družbene integritete: pri določenem številu marginalnih posameznikov postane ogrožena normalna reprodukcija družbenega življenja, zato pomeni pomoč revnim dejansko samozaščito družbene integritete.«

Procesi demarginalizacije imajo velikokrat dvojno naravo: naravo pomoči in prisile. Marginaliziranih ljudi skoraj ni mogoče reintegrirati le z dobrodelništvom. Učinkovita demarginalizacija zahteva poleg pomoči tudi prisilo, ki jemlje dobrodelni dejavnosti moralni pomen in je protislovna. Rešitev bi bila dajanje neposrednih storitev s strani selektivnih socialnih programov, ne pa finančno pomoč. Procesi demarginalizacije so dvorezni in nosilec le-te ne more biti samo »dobrodelna organizacija«, vendar je potrebno tudi sodelovanje organizacij, ki izvajajo funkcijo normalizacije in discipliniranja. Pogoj za uspeh socialne politike je torej, da v svojih programih izoblikuje ustrezno kombinacijo vseh funkcij, ki so učinkovite za specifično demarginalizacijo določene populacije ljudi. Socialne politike pa si ne moremo zamisliti brez socialne države. Z vključevanjem dobrodelne dejavnosti v državne okvire se je začela spreminjati tako narava socialnih dejavnosti kot narava države. (Rus 1990)

Dragoš v povezavi s to dilemo odgovarja takole: »Razloga morebitnih represivnih učinkov dobrodelnosti v zvezi z demarginalizacijo ne gre iskati v izvajalcih dobrodelnosti, pač pa predvsem v razmerah, ki prepuščajo dobrodelnosti osrednjo vlogo pri reintegraciji marginalne populacije.« (Dragoš 1993: 166)

Država bi morala postopoma zmanjševati oblike neposredne finančne pomoči in raje to nadomestiti in zagotoviti več nasvetov in sredstev za samopomoč prebivalcev, boljše splošne življenjske razmere pri delu, v urbanem okolju, polno zaposlitev, kot tudi manj socialnega nadzora in več družinske in šolske vzgoje. (Lagergren v Rus 1990: 59)

Ljudi v stiski in revščini je pomoč tako pasivizirala, da so se sprijaznili s svojo usodo. In tako je dobrodelnost prispevala velik delež k ohranitvi socialnega miru, saj je zadrževala revolucionarne podvige ljudskih množic. Kasneje so se začele širiti dobrodelne in neprofitne organizacije in klubi na različnih področjih. Eden izmed klubov je tudi glavni predmet raziskave mojega diplomskega dela. V ospredje bom postavila delovanje Leo kluba, podmladka organizacije Lions, ki velja za eno izmed največjih in najštevilčnejših dobrodelnih, neprofitnih in nereligioznih organizacij na svetu.

1.3. DOBRODELNE ORGANIZACIJE

Dobrodelnost se je pojavila v poznem fevdalizmu kot zasebna prostovoljna skrb za ljudi, ko so se vse bolj zaostrovala razredna nasprotja in so zaradi nastajajočih novih proizvodnih odnosov (prvotna akumulacija kapitala) začele odmirati tradicionalne oblike solidarnosti in razpadati patriarhalne družbe. (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 47)

Pomen besede dobrodelnost je dajanje pomoči, predvsem materialne, vsem, ki jo potrebujejo. Beseda dobrodelnost izvira iz latinske besede 'caritas', iz katere je bila kasneje izpeljana stara francoska beseda 'charité' in se je uveljavila v angleškem jeziku kot 'charity'. Prvotno je bil pomen latinske besede dragocenost, visoka cena. V krščanski teologiji je beseda 'caritas' v latinščini dobila enak pomen, kot ga ima grška beseda 'agapē', kar pomeni neomejeno ljubečo prijaznost do vseh drugih, kot je ljubezen do Boga.
(http://en.wikipedia.org/wiki/Charity_(practice))

Kellogg (1880) je dejal: »Dobrodelnost je znanost, znanost o socialni terapevtiki in ima zakone kot vse druge znanosti.« (Kellogg v Socialno delo 2011: 173) Zgodovinsko zasnovani dobrodelni akti so prerastli v zavestno in reflektirano dejavnost. Dobrodelnost v sodobni obliki ne sodi v spontane humane dejavnosti, vendar jo lahko približamo socialnemu prostovoljnemu delu. »Za razliko od spontanih humanih aktivnosti je prostovoljno socialno delo že reflektirana, osmišljena, načrtna dejavnost.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 10)

Dobrodelne in neprofitne organizacije so nepogrešljiv člen v družbi, saj je njihov cilj izboljšanje kakovosti življenja človeka in delujejo v splošno družbeno korist. V Sloveniji je število tovrstnih organizacij začelo najočitneje naraščati v začetku 90. let, ko je tudi prišlo do povečanja zunanjih vplivov na razvoj in ustanovitev mednarodnih organizacij. Dandanes so dobrodelne organizacije postale enakopravne partnerice drugim nosilcem dejavnosti na področju socialnega varstva. »Dobrodelne organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih z namenom, da bi reševale socialne stiske in težave prebivalcev, ustanovijo posamezniki v skladu z zakonom, ali verske skupnosti.« (ZSV, 62. člen)

V dobrodelnost sodijo različne organizirane dejavnosti, kar pomeni, da dobrodelnost ne sodi v enovito homogeno polje. Skozi leta razvoja so dobrodelne dejavnosti postale reflektirane in načrtne. Prav tako socialno delo ni enovito, saj uporablja različne metode in modele dela. Za socialne delavce so značilne različne profesionalne vloge. Peter Luessi, kot eden izmed

mnogih avtorjev, opisuje vloge, kot so svetovalec, pogajalec, izvajalec ukrepov, zastopnik, priskrbovalec in oskrbovalec. »Peter Luessi (1990: 92–94) opisuje profesionalni pojem 'načini ravnanja v socialnem delu'. Glede na vsebino opisanih načinov ravnanja socialnega delavca lahko te 'prevedemo' v profesionalne vloge.« (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 118)

Do ustanovitev večine dobrodelnih organizacij je prišlo na pobudo državljanov. Dobrodelne organizacije lahko umestimo v sfero civilne družbe, to je v del družbenega prostora, ki je med skupnostjo in državo. Ni obvladovan z zakoni trga in ponuja možnost za samoorganiziranje in usklajeno delovanje.

1.3.1. DOBRODELNOST V KONTEKSTU CIVILNE DRUŽBE

Dobrodelne organizacije lahko umestimo v kontekst civilne družbe, ki se zavzema za specifične interese družbe. Kot pravi Keane (1990: 31): »Civilna družba je mozaik zasebnikov, razredov, skupin in institucij; njihove transakcije uravnava civilno pravo, kar pomeni, da niso neposredno odvisni od politične države.«

Definicija civilne družbe je kompleksna, praviloma pa jo določajo avtonomnost, zavzemanje za specifične interese, težnja po vplivanju na določene politike in prostovoljnost. V tem smislu so politične stranke in nevladne organizacije kot nosilni steber civilne družbe ključne oblike politične participacije državljank in državljanov ter posredovanja njihovih interesov v sodobni demokratični družbi. (Bergant 2011)

Temeljne značilnosti dobrodelnih organizacij so: da so zasebne, kar pomeni, da so institucionalno ločene od države oziroma da so njihovi ustanovitelji zasebne fizične ali pravne osebe; so neprofitne, kar pomeni, da je osnovni smisel njihovega obstoja delovanje v splošne družbeno koristne namene; so organizacije, kar pomeni, da imajo izoblikovano osnovno organizacijsko strukturo in pravila; so samostojno vodene in upravljane; so prostovoljne, kar pomeni, da članstvo v njih ni zakonsko obvezno, pritegnejo pa večji ali manjši časovni ali denarni vložek prostovoljcev (Kolarič in dr. 2002: 14–19; Salamon in dr. 1999; Salamon in dr. 2003; Salamon, Sokolowski in dr. 2004). Vsak od naštetih kriterijev variira od organizacije do organizacije, le-te pa lahko umestimo v sektor civilne družbe le, če do določene mere izpolnjujejo vseh pet kriterijev.

(Rakar, Črnak - Meglič 2010: 5 – http://www.mju.gov.si/fileadmin/mju.gov.si/pageuploads/Mojca/CIVICUS_studije/STUDIJA_PRIMERA_3.pdf)

Istočasna podobnost in različnost civilnodružbenih organizacij v odnosu do javnih/državnih organizacij, profitnih organizacij in neformalnih socialnih mrež je njihova komparativna prednost, saj jim omogoča, da kombinirajo logike in načine delovanja, sredstva in potenciale iz vseh sfer. Sposobne so uporabiti državna sredstva in funkcionirati v skladu z zahtevami države, pa so vseeno, glede na svoje ustanovitelje, zasebne organizacije; sposobne so se tržno oziroma komercialno vesti, pa so vseeno še zmeraj neprofitne organizacije, ker je smisel in cilj njihovega početja delovanje v skupno ali/in javno dobro in ne maksimiziranje profita njihovim lastnikom; sposobne so zajemati potenciale iz neformalnih socialnih mrež, pa so vseeno še zmeraj formalne organizacije z eksplicitnimi pravili in normami, obveznimi za vse, ki so vanje vključeni. (Kolarič, Rakar 2010: 5)

Sfera civilne družbe je postajala vedno močnejša, državljani so se vedno bolj zavedali svojih pravic, se uveljavljali in se združevali v združenja, društva, organizacije, v katerih so si pomagali na več področjih. Keane (1990: 139) je napisal: »Liberalna shema predpostavlja, da svobodno tekmovanje med svobodno govorečimi in posedujočimi državljani v okviru civilne družbe nevtralizira državno oblast in jo naredi skoraj odvečno.«

Keane razlaga o neenotnosti in kompleksnosti transformacije termina civilna družba: »V obdobju 1750–1850 je bila zanj značilna izredna spremenljivost, celo zmeda. Tradicionalni pomen je bolj in bolj izginjal, pri tem pa je koeksistiral in se prekrival z novim, z njim nezdružljivim razlikovanjem med državo in civilno družbo, pomen tega razlikovanja pa je zaradi različnih interpretacij in sporov postajal vse bolj pluralen.« (Keane 1990: 15)

Po Painu je treba državno oblast omejiti v korist civilne družbe, saj ima vsak posameznik naravno nagnjenje do družbe: ta naravna družbenost, ki je obstajala že pred nastankom držav, posameznike predisponira za vzpostavljanje mirnih in srečnih razmerij konkurence in solidarnosti, ki temeljijo izključno na vzajemni sebičnosti in skupnem čutu za medsebojno pomoč. Za državo meni, da je nujno zlo, civilna družba pa neomejeno dobro. Legitimna država ni nič drugega kot moč, delegirana v prid skupne koristi družbe. Čim popolnejša je civilna družba, v tem večji meri sama ureja svoje zadeve in manj je potrebe po vladi. (Keane 1990: 25)

V okvir civilnodružbene sfere lahko sodijo tudi dobrodelne organizacije. Pri nas najbolj razširjene in znane dobrodelne in humanitarne organizacije so: Karitas, Rdeči križ, Lions klub in Rotary, Unicef. Društev in organizacij, ki delujejo na dobrodelnem področju, je v Sloveniji in tudi drugod po svetu vedno več. Neprofitne dobrodelne organizacije imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju družbene blaginje, saj je smisel obstoja organizacij delovanje v splošnem družbenem interesu.

1.3.2. DELOVANJE IN SMOTER DOBRODELNIH ORGANIZACIJ

Dobrodelnost deluje kot pomoč državi, državnemu sektorju. Če bi vso odgovornost preložili na vlado, bi se vedno bolj bližali nedemokratični družbi. To bi se zgodilo, če bi zaustavljali in ne podpirali zasebnega dobrodelništva.[3] Nedemokratično je, da je večinski del odgovornosti na državi. Civilna družba je prevzela iniciativo in začela skrbeti zase in za svoje ljudi ter pomagati na več načinov. Skozi zgodovinski razvoj naj bi bila precejšnja razlika v filantropski tradiciji med Združenimi državami Amerike in Evropo. Dobrodelnost je bila zelo pomembna v Ameriki. V Evropi pa ljudi niso spodbujali za dobrodelnost, zato so premožnejši ljudje dajali manj, kot bi lahko. Teresa J. Odendahl je zapisala, da se države, v katerih ne spodbujajo dobrodelništva, razvijajo počasneje in tudi posameznikova iniciativa ni »nagrajena« v celoti. V dobrodelnosti si ljudje, ki imajo finance in ki nudijo raznovrstno, predvsem finančno pomoč, izberejo komu pomagati. Nemočni na tak način velikokrat ostajajo nemočni. Po navadi je za premožnejšimi in hkrati dobrodelnimi ljudmi jasen cilj komu pomagati, kam vlagati denar. Ti ne bi vlagali v projekte, ki bi ogrozili njihov dobiček in ki ne bi bili dovolj varni. Nekateri dajejo prednost poslu pred dobrodelnostjo. Denar se lahko porabi na različne načine. Lahko se investira za še večji dobiček, lahko se porabi za osebne potrebe ali pa se prispeva v dobrodelne namene. Nekateri šefi spodbujajo zaposlene k dobrodelnosti. Verjamejo, da je dobrodelnost dobra za posel, in nekaj jih priznava, da je dobrodelnost zanje političnega pomena.

Dandanes vse preveč cenimo in upoštevamo stvari in vrednote z denarjem. Denar je mehanizem, ki smo ga izbrali za vrednotenje stvari, za delitev in menjavo vrednih stvari. Brez nekega objekta denar nima nobene vrednosti.

[3] Pomagala sem si s poglavjem Terese J. Odendahl (416–429) v knjigi Future of the nonprofit sector.

Velikokrat je pomembno, da tisti, ki pomagajo, dobijo priznanje, da so dobri ljudje, da so pomagali in vsaj za trenutek osrečili in olajšali življenje nekomu, ki se je soočal z določenimi stiskami in težavami. Nemalokrat je ta občutek celo pomembnejši kot pomoč drugim. Včasih je v ospredju zbiranje finančne pomoči, drugič druženje in neposredna pomoč ljudem ali materialna pomoč. Res je, da je lahko dobrodelnost kratkotrajna pomoč, a nikakor ni dovolj obstoj zasebnih in neprofitnih sektorjev. Prepad med bogatimi in revnimi se le še veča in hkrati je vedno večja pomanjkljivost v skrbi za ljudi, za otroke. Vsi sektorji bi morali poskusiti delati z roko v roki, združiti svoje moči in biti odprti za različne poti do pomoči ljudem. »V življenju je težje dati dobro kot pa zaslužiti denar dobro ali zelo podobno, da je lažje zaslužiti denar na inteligenten način kot pa ga dati od sebe na inteligenten način.« (Schervish 1993: 14)

Navsezadnje nas zanima komu zaupati in na kakšen način dati denar – osebno ali vlagati v posamezne (zasebne ali javne) fundacije. Najpomembneje je, da vsak posameznik sam presodi in se ne pusti zavajati. Le tako bo namreč najbolj občutil storjeno dobro dejanje. Pri različnih fundacijah obstaja nevarnost, da se njihovi člani začnejo izgubljati v raziskavah in administraciji in zapostavijo prvotni cilj. Zato je pomembno, da so v fundacijah, klubih in organizacijah natančno in jasno opredeljeni cilji in namen doniranja ter zbiranja denarja, materialnih potrebščin … Pomembno je tudi vprašanje anonimnosti – kdo bo ostal anonimen in kako, do katere meje lahko ostane anonimen in ali se želja po anonimnosti spoštuje. Možnost ostati anonimen bi moral imeti vsak. Najpomembnejše je dejanje pomoči, in ne slava, biti znan in priznan. Moč anonimnosti postavlja v ospredje spoštovanje prejemnika pomoči in samo dejanje pomoči, ne pa zadovoljstvo in egocentrizem tistega, ki daje.

Ljudi motivirajo za dobrodelnost različni razlogi:

- altruizem,
- oseben interes za določeno dejavnost, način pomoči,
- odziv na prošnjo za pomoč,
- verski razlogi,
- aktivno preživljanje prostega časa,
- pridobitev izkušenj, pomembnih za nadaljnje življenje.

Po drugi strani obstajajo različni razlogi, zakaj se ljudje ne odločijo za dobrodelnost:

- prezaposlenost,
- stroški,
- nenaklonjenost zbirati ali prositi za denar ali druga sredstva,
- strah pred preveliko vpletenostjo v določeno organizacijo ali klub,
- občutek, da zbrani denar mogoče ne bo primerno uporabljen ali posredovan,
- strah pred izkoriščanjem članov,
- občutek, da ni primerna oseba,
- tolažba, da ni te osebe nihče nikoli vprašal o pripravljenosti pomagati.

Razlogi za prenehanje dobrodelnosti so v večini:

- sprememba v osebnih okoliščinah (sprememba bivanja, delovnega mesta …),
- prevelika vpletenost,
- razočaranje,
- slaba organizacija, pomanjkanje podpore, sodelovanja, slabo vodstvo.

1.3.3. PREDSODKI V DOBRODELNOSTI

Predsodki so tako kot stereotipi del vsakdanjega sveta ljudi, njihovih odnosov z drugimi in drugačnimi. Kažejo se predvsem v nespoštljivem, nestrpnem, ponižujočem ali prezirljivem odnosu do drugih in drugačnih. (Ule Nastran 2000: 165)

Vsakdo ima predsodke in nezaupanje do določenih posameznikov, skupin ljudi in skupnosti. Prav tako so predsodki prisotni v dobrodelnosti. Vplivajo na nezmožnost pomagati določenim skupinam ljudi, ki bi pomoč potrebovali. Predsodki pogosto temeljijo na osnovi narodne, rasne ali verske pripadnosti, spola, spolne usmerjenosti, hendikepa. Manj očitni so predsodki, ki smo jih med odraščanjem in z leti ponotranjili in sprejeli za pravilne. Teh niti ne dojemamo kot predsodke, temveč kot splošno priznana dejstva, zato so toliko nevarnejši. »Negativne podobe o sebi se kopičijo od otroštva naprej in so posledica psiholoških odzivov nanje, kot so pomilovanje, pokroviteljstvo, izogibanje, nelagodje, racionalizacija, uporaba dvojnih kriterijev, zanikanje, strah in podobno.« (Zaviršek 2000: 80)

Zaradi predsodkov lahko naredimo krivico ljudem, ki se jih zaradi nepoznavanja bojimo in ki nas po našem mnenju ogrožajo. Vsi drugačni so po naših predstavah nevarnejši. Zaradi predsodkov in stereotipov so določene skupine ljudi in posamezniki velikokrat prikrajšani za

pomoč in skrb. V praksi dela je to velik problem. Ko se strokovnjaki sprašujejo, kdo si česa želi in čigave želje so realne, se uporabniki znajdejo v situaciji, ko jim »pametujejo«, kaj je dobro zanje in kaj ne.

Odzivi neprizadetih ljudi na prizadete,[4] na katere moramo biti pazljivi, so:

- uporaba dvojnih kriterijev, zaradi česar morajo »drugi, drugačni« izpolnjevati višje zahteve in kriterije kot »neprizadeti«,
- pomilovanje,
- racionalizacija »prizadetosti«,
- izogibanje,
- zanikanje in ustvarjanje nevidnosti,
- zmanjševanje pomena,
- pripisovanje odgovornosti in krivde za prizadetost,
- strah,
- nelagodje,
- pokroviteljstvo,
- sovraštvo.

(Zaviršek 2000: 80)

Ti odzivi se tudi danes pojavljajo v praksi socialnega dela in še veliko bolj v sferi civilne družbe, na podlagi nevladnih in dobrodelnih organizacij.

Pokroviteljstvo se pogosto kaže v telesni govorici, ko se neprizadeti prizadetih na primer dotikajo, jih trepljajo in ustvarjajo videz zaupnosti, do neprizadetih pa se v enaki situaciji ne vedejo tako. Do prizadetih se pogosto vedejo kot do otrok, jih ogovarjajo samo z osebnim imenom in verjamejo, da človek, ki je gibalno oviran, slep ali gluh, zaradi svoje fizične okvare ni tako inteligenten kot neprizadeti. (Zaviršek 2000: 86)

Sovraštvo do prizadetih je najpogosteje nezavedno in povezano s sporočili, ki smo jih dobili, ne da bi se jih zavedali. Pregovor »kdor ne dela, naj ne jé« pripisuje krivdo lačnemu, torej revnemu. V sebi nosi sporočilo, da tisti, ki ne dela, ni vreden življenja in mora biti kaznovan, izločen. Če naj ne jé, naj torej umre, izgine iz družbe? (Zaviršek 2000: 89)

[4] Psihološki odzivi neprizadetih ljudi na prizadete po Darji Zaviršek: Hendikep kot kulturna travma.

1.3.4. KRATEK OPIS NAJVEČJIH DOBRODELNIH IN HUMANITARNIH ORGANIZACIJ V SLOVENIJI

V letih pluralnega sistema socialnega varstva so se začele razvijati mreže nevladnih organizacij. Začele so spreminjati klasične socialnovarstvene koncepte in hkrati vnašati novo razumevanje odnosa med uporabniki storitev in izvajalci storitev. Na nek način predstavljajo dobrodelne in neprofitne organizacije priložnost za zmanjševanje odgovornosti države ter blažitev negativnih učinkov privatizacije. In kot je napisal Ramovš (1995: 71): »Družbeno organizirano dobrodelnost imenujemo dobrodelništvo. Dobrodelniške organizacije so danes bistveni sestavni del civilne sociale v moderni pluralistični sociali. Dobrodelnost je v celoti socialnovarstvene narave.«

Poznamo ogromno dobrodelnih in humanitarnih organizacij. Naštela in opisala bom največje in najbolj poznane. Določene smernice so precej podobne kot v Lions in Leo klubih, a vendar ima vsaka organizacija svojo osebno noto in pristop ter se trudi po začetnih načelih pri pomoči čim več ljudem, tako s finančno pomočjo kot z druženjem, različnimi delavnicami in s pomočjo pri učenju.

1.3.4.1. ROTARY[5]

Rotary klub je nastal leta 1905 v Združenih državah Amerike na pobudo vizionarja, odvetnika, popotnika in poslovneža Paula Harrisa. Ta je želel ustanoviti klub, ki bi vzpodbujal prijateljstvo med poslovneži. Klub se je začel razvijati na podoben način kot Lions klub, tj. s samopomočjo in na podlagi civilne družbe. Drugi Rotary klub so ustanovili leta 1908 v San Franciscu in nato v Kanadi leta 1910. Takrat je Rotary postal mednarodna organizacija in kasneje se je preimenoval v Rotary International. Prvi slovenski Rotary klub je bil ustanovljen v Mariboru novembra 1930. Rotary ima več kot 1,2 milijona članov in 34.000 klubov po celem svetu.

Člani so prostovoljci, ki delujejo na lokalni, državni in meddržavni ravni z namenom boriti se proti lakoti, izboljšati zdravje in zdravstvo, omogočiti izobraževanje in možnosti za delo, promovirati mir … Klubi so nepolitični in nereligiozni, odprti vsem kulturam, narodnostim in veroizpovedi. Njihov glavni cilj je služenje tako na delovnem mestu kot v skupnosti in na

[5] Z zapisom Rotary je mišljeno Rotary International.

vseh koncih sveta. Pomembni so tudi povezovanje med člani in poslovni stiki. Na začetku so bili v tem združenju pretežno moški člani, a postaja fleksibilnejše. Obstajajo tudi rotarijska združenja žensk, imenovana Inner Wheel. Članice so po večini žene oziroma partnerice rotarijcev.

Predsednik osnovne in ključne organizacije Rotary International je Ray Klinginsmith. Na čelu manjših enot, t. i. distriktov, so guvernerji. Znotraj distrikta so krajevno razporejeni klubi, ki imajo svoje predsednike. Podmladka Rotary kluba sta Rotaract in Interact. Starostna meja članov Rotaracta je od 18 do 30 let, članov Interacta pa od 12 do 18 let. Vsak klub voli svojega predsednika. Tudi člani podmladka so zelo aktivni, izvajajo razne projekte, pri katerih zbirajo denar ali določene potrebščine za ljudi v stiski. Projekti služijo za izboljšanje kakovosti življenja doma in drugod po svetu.

Rotaract je podmladek, ki deluje na zelo podoben način kot Leo klub. Cilji Rotaracta so razvoj poslovnih in vodstvenih sposobnosti, poudarjanje spoštovanja pravic drugih, razvoj znanja in razumevanja potreb, težav in priložnosti v skupnosti, zagotavljanje priložnosti za osebne in skupinske dejavnosti z namenom služenja skupnosti in pospeševanja mednarodnega razumevanja, priznavanje vrednot in spoštovanja vseh koristnih zaposlitev kot tudi priložnosti za služenje družbi.

Interact klubi letno izpeljejo vsaj dva projekta, ki predstavljata širjenje dobre volje in mednarodnega razumevanja. Člani Interacta in Rotaracta razvijajo mrežo prijateljstev in širjenja poznanstev vseh klubov ter se učijo pomembnosti razvoja voditeljskih sposobnosti in osebne rasti, spoštovanja drugih in prikaz dobrih del, razumevanja pomembnosti osebne odgovornosti in težkega dela in širiti dobro delo. Člani letno prispevajo h klubu in njegovemu delovanju članarino.

Če primerjam Rotaract in Leo klub, delujeta precej podobno, a pri Rotaractu posvečajo več pozornosti zbiranju denarja in tudi članarina je višja kot v Leo klubu. Člani Leo kluba skušajo biti sami bolj aktivni, se bolj udejstvovati kot prostovoljci in biti v stiku z ljudmi, potrebnimi pomoči.

(http://www.rotary.org/en/Pages/ridefault.aspx)

1.3.4.2. KARITAS

Karitas je mednarodna, nevladna, neprofitna humanitarna organizacija Rimskokatoliške cerkve. Pomaga in deluje v približno 200 državah po svetu in deluje od leta 1897, ko je bila ustanovljena prva organizacija Karitas v Freiburgu v Nemčiji. Na leto pomaga okoli 24 milijonom ljudem. Beseda *karitas* izhaja iz latinske besede »carus« ali »caritas«, kar pomeni drag, ljubljen. Sedanji predsednik organizacije Caritas Internationalis je Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga.

Organizacija ima 165 članov. To so različne organizacije v okviru države ali kolektivna skupina, ki deluje s podporo Cerkve. Priznava jo Vatikan in je posvečena človeškemu napredku in razvoju. Caritas Internationalis je razdeljen v sedem regij, ki sodelujejo. To so Afrika, Azija, Evropa, Latinska Amerika in Karibi, Srednji Vzhod in Severna Afrika (MONA), Severna Amerika in Oceanija. Vsake štiri leta se predstavniki članic Karitasa zberejo v Vatikanu, da se pogovorijo o preteklih delih in se dogovorijo za finančno podporo za naprej.

Caritas Internationalis je danes eno največjih omrežij, posvečeno zmanjševanju revščine in nepravičnosti na svetu. Njihova misija je zgraditi boljši svet s poudarkom na ljudeh v stiski, na zatiranih in revnih. Pomembna je pomoč ljudem, da najdejo svoje rešitve. Zadali so si težko, a nujno pot, tj. končati revščino. Ljudem skušajo zagotoviti delo, hrano in boljše življenjske pogoje. Posredujejo na področju migracij, pravic žensk, širijo vero o miru. Držijo se reka, da ima Karitas več obrazov, a le eno srce. Vseeno je, ali ljudje potrebujejo zatočišče, hrano, zdravila ali oblačila. Karitas jim zagotavlja hiter odziv, profesionalnost in koordinacijo v stiski.
(http://www.caritas.org/#)

Tudi slovenski Karitas je član Caritas Internationalis. Sprejema načela sodelovanja, delovanja in usklajevanja krovne organizacije. Ustanovljen je bila leta 1990 in deluje z namenom, da uresničuje karitativno in socialno poslanstvo Cerkve. Slovenijo povezuje z mednarodnimi in meddržavnimi nevladnimi organizacijami na dobrodelnem in človekoljubnem področju.

1.3.4.3. RDEČI KRIŽ

Ideja o prostovoljni pomoči se je rodila leta 1859, ko se je švicarski mladenič Henry Dunant srečal s krvavim dogodkom v Italiji. Takrat je bilo več kot 40.000 moških ranjenih. Ti so potrebovali oskrbo, nekoga, ki jih hrani, nekoga, ki mu je mar. Dunant je začel širiti idejo, kako bi se lahko za mir in dobrobit ljudi našli prostovoljci in pomagali ter oskrbovali ranjene. Tudi Rdeči križ se je razvijal s civilnodružbeno iniciativo, tako da so državljani poskrbeli za svoje ljudi in jih oskrbovali.

Tako se je Rdeči križ rodil leta 1863, ko je pet ženevskih mož (vključno s Henryjem) ustanovilo Mednarodni odbor za pomoč ranjenim[6]. Simbol organizacije je takrat postal rdeči križ na beli podlagi, ravno obratno od švicarske zastave.

Tako imenovano Mednarodno gibanje Rdečega križa in Rdečega polmeseca[7] je bilo ustanovljeno leta 1919 v Parizu kot nujno dejanje po I. svetovni vojni. Vojna je pokazala, da so potrebni ukrepi za stabiliziranje in izboljšanje stanja, zdravja ljudi. Ustanoviteljice te organizacije so bile Velika Britanija, Italija, Japonska, Francija in ZDA. Prvi in glavni cilj je bil zagotoviti izboljšanje zdravja utrpelim v štirih letih vojne. Danes je IFRC razširjen po celem svetu in vsa njegova društva so enakovredna, delijo odgovornost in dolžnost ter si pomagajo.

IFRC je največja svetovna humanitarna organizacija, ki priskrbi pomoč brez diskriminacije na podlagi nacionalnosti, rase, religije, razreda ali političnega verovanja. Njihova vizija je opogumiti, pomagati, podpirati, navdihniti, olajšati in pospeševati kakršnekoli humanitarne aktivnosti, da bi preprečili in lajšali človeško trpljenje. Hkrati prispevajo k vzdrževanju človeškega dostojanstva in miru na svetu. Delo IFRC se deli na 4 glavna področja: podpora humanitarnih vrednot, reakcija na nesreče in katastrofe, pripravljenost na nesreče, zdravstvena in družbena oskrba.

Rdeči križ Slovenije ali RKS obstaja od leta 1944. RKS sodi pod samostojno, humanitarno, prostovoljno Zvezo združenj Rdečega križa. Gibanje Rdečega križa in Rdečega polmeseca je prostovoljno in nepridobitno. Da bi ohranilo zaupanje ljudi, se Gibanje nikdar ne sme postaviti na nobeno od sovražnih si strani, niti se zaplesti v politična, rasna, verska ali ideološka nasprotja.

[6] Angleško: The International Committee for Relief to the Wounded.

[7] Po angleško je to The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies s kratico IFRC, ki jo bom uporabljala v nadaljevanju.

Člani so zelo aktivni na področju krvodajalstva, saj organizirajo krvodajalske akcije že od leta 1953. RKS je del mednarodnega RK in enakopraven član, ki sodeluje v okviru Mednarodnega odbora RK in Mednarodne federacije RK. Druge glavne dejavnosti so informativno-propagandna dejavnost, mednarodno sodelovanje, darovanje organov, prva pomoč, vzgojno-zdravstvena dejavnost, služba poizvedovanja, preventivna socialna dejavnost, pridobivanje sredstev za namene pomoči, logistika, založništvo, širjenje znanja, delovanje na področju mladih, organizacija letovanj.
(http://www.rks.si/)

1.3.4.4. UNICEF

Po II. svetovni vojni so lakota in bolezni prizadele mnogo otrok. Združeni narodi so decembra 1946 ustanovili UNICEF[8] z namenom priskrbeti hrano, oblačila in zdravstveno oskrbo utrpelim otrokom. Do danes se je Unicef svetovno in številčno izjemno razširil in ostaja odraz skrbi mednarodne skupnosti za vse otroke, predvsem za deklice in ženske ter najbolj prikrajšane. Unicef je aktivno pomagal stotinam milijonom otrok in družin, ki so jih ogrožale najhujše posledice spopadov, revščine. Srečujejo in bojujejo se s podhranjenostjo, z boleznimi, neizobraženostjo in s spolnim razlikovanjem. Aktivni so v 190 državah po svetu. So del globalnega gibanja za otroke. Njihova sredstva se vlagajo v zdravstvo, prehrano, izobraževanje, pitno vodo in izboljšanje zdravstvenih razmer. Unicef se bori proti diskriminaciji in zatiranju ljudi, posebej se bori za pravice in enakopravnost deklic in žensk. Prizadeva si za mir in varnost. Bori se proti epidemiji HIV/AIDS in zagotavlja pomoč okuženim in prizadetim otrokom. Člani te organizacije so prisotni, da lajšajo trpljenje takrat, ko je potrebno, in tam, kjer so otroci ogroženi, saj noben otrok ne bi smel biti izpostavljen nasilju, izkoriščanju in zlorabi. Skrbijo za preživetje ter za celovit in kakovosten razvoj otrok v zgodnjem otroštvu. Otrokom hkrati zagotavljajo možnost, da se vključijo v osnovno izobraževanje in da jim je zagotovljena enakost med spoloma.

Unicef Slovenija je prostovoljna, nevladna in nepridobitna organizacija, ustanovljena leta 1993. Slovenski Unicef je bil ustanovljen, da širi in zastopa Unicefovo poslanstvo v Sloveniji. Medsebojno partnerstvo temelji na pogodbi in zaobljubi za delovanje v korist otrok v razvijajočih se državah in izvajanje programov zagovorništva ter izobraževanja v Sloveniji.

[8] Kratica pomeni United Nations Children's Fund.

Unicef Slovenija zbira sredstva za Unicefove programe pomoči otrokom manj razvitih držav, spremlja položaj otrok ter spodbuja in zagovarja uresničevanje otrokovih pravic. Prav tako razvija programe »Izobraževanja za razvoj« v slovenskih šolah, vrtcih, študentskih in drugih organizacijah. Organizira akcije zbiranja denarja za najbolj ogrožene otroke na svetu in hkrati izvaja programe v korist otrok v Sloveniji. Obstaja več razvojnih programov, ki omogočajo prejemnikom pomoči doseganje večje samostojnosti in razvoja ter neodvisnosti.
(http://www.unicef.si/)

1.3.4.5. ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE

Zveza prijateljev mladine Slovenije (v nadaljevanju ZPMS) je prostovoljna, neprofitna, človekoljubna, nevladna organizacija. Deluje vse od leta 1953, njen temeljni cilj pa je dvig kakovosti življenja otrok, mladostnikov, družin ter prav tako zastopati in uveljavljati njihove interese, potrebe ter zaščititi njihove pravice. V sodobni družbi postaja vedno bolj potrebna. Njihovo delovanje temelji na razvijanju prostovoljnega dela ter vrednotenja prostovoljstva in na negovanju medčloveških odnosov. ZPMS se odziva na aktualna družbena vprašanja in prispeva k oblikovanju pozitivnih vrednot življenja in vseh ljudi ter skupin ljudi. Ciljne skupine so otroci, mladostniki in družine.

Temeljna načela delovanja ZPMS so: dostopnost in kakovost ponujenih programov, prilagojenost različni starosti, svoboda izbire, soudeležba mladih pri soustvarjanju in sooblikovanju programov ter prostovoljno delo.

ZPMS je zelo aktiven z različnimi projekti in programi. Eden najbolj znanih in razširjenih je bralna značka. To je vseslovensko gibanje, ki spodbuja mlade k branju. V njem vsako leto sodeluje več kot 140.000 bralcev.

Od leta 2000 je v slovenskih šolah aktualen natečaj »Evropa v šoli«, ki vzpodbuja k razmišljanju o evropskih temah in predstavlja vključevanje evropske miselnosti in dimenzije v šolsko področje. Pomeni medkulturno vzgojo in izobraževanje, temelji na spoznavanju različnih kultur, sprejemanju drugačnosti, strpnosti, na spoznavanju človekovih pravic … Regionalni koordinatorji so organizacije ZPM in Evropska hiša v Mariboru.

Naslednji program je telefon otrok in mladostnikov ali TOM, ki je namenjen vsem otrokom in mladostnikom, ki se srečujejo z raznimi stiskami in izzivi odraščanja ter ki so na kakršenkoli

način ogroženi. Ta telefonska linija je brezplačna in mladim ponuja informacije, podporo ter pomoč v obliki svetovalnega anonimnega pogovora.

Aktualna humanitarna akcija je tudi Pomežik soncu, z namenom omogočiti otrokom počitnice. Pomežik soncu je namenjen letovanju vseh otrok, ki bi sicer zaradi družinskih socialnih stisk ostali doma. Doslej so omogočili počitnice približno 9.000 otrokom iz vse Slovenije.
(http://www.zpms.si/ZPMS/)

1.3.5. TERMINOLOGIJA

Dobrodelne organizacije, kot je organizacija Lions, so neprofitne, nereligiozne, prostovoljne in delujejo na svetovni ravni.

Dobrodelne organizacije so bile v Jugoslaviji pomemben dejavnik socialnega skrbstva in so nadaljevale tradicijo, ki je prej potekala predvsem v okviru katoliške cerkve. Prevladovala so meščanska humanitarna društva, ki so razvijala vrste in oblike dajanja pomoči različnim kategorijam ljudi v stiskah. Njihova dejavnost je pomenila neposredno pomoč ljudem, ne pa tudi dragocene izkušnje na področju (nepoklicnega) socialnega dela. (Miloševič Arnold, Poštrak 2003: 153)

Neprofitne organizacije temeljijo na neprofitnosti, kar izpostavlja, da smisel organizacije ni povečevanje lastnega dobička. V teoriji največkrat zasledimo štiri definicije neprofitnih organizacij:

- Pravna definicija neprofitnih organizacij se razlikuje od države do države, zato je mednarodna primerjava težavna.
- Ekonomska definicija opredeljuje neprofitne organizacije glede na vir njihovega prihodka. Te pridobivajo prihodke iz članarin in prostovoljnih prispevkov in ne s trženjem dobrin na trgu, kot jih pridobivajo profitne organizacije.
- Funkcionalna definicija poudarja funkcijo ali namen organizacije. Delovanje in izvajanje storitev v skupno dobro oziroma javno korist je skupna funkcija vsem neprofitnim organizacijam.
- Strukturno-operacionalna definicija poudarja osnovno strukturo in delovanje organizacij. Tako je v primeru neprofitnih organizacij razdelitev na *neprofitne ali distributivne*, kar pomeni, da se pridobljeni dobiček ne razdeli med lastnike, ampak se usmeri v nadaljnje delovanje organizacije. Pri tej definiciji gre za enostranskost, saj vsaka poudari eno značilnost in s tem zanemari drugo[9]. (Črnak Meglič 1998: 20)

[9] Salamon v Ovsenik in Ambrož 1993: 103.

Rus (1994) pravi: »Neprofitne oziroma nedobičkonosne organizacije so skupni pojem za javno upravo, za družbene dejavnosti in za prostovoljne organizacije, ki poslujejo brez dobička, ali pa z njim, vendar cilj njihovega poslovanja ni dobiček; če do njega pride, se z njim ne razpolaga po svobodni presoji, ampak se le-ta vlaga nazaj v dejavnost organizacije in služi kot sredstvo za razširitev te dejavnosti, ali pa za dvig kvalitete storitev.«

Nereligiozna organizacija pomeni, da delovanje organizacije ni vezano na religijo in razna verovanja.

Prostovoljne organizacije so organizacije, v katerih člani delujejo izven delovnega razmerja, delajo na podlagi svojega prepričanja in ne prejemajo za svoje delo osebnega dohodka ali dohodka iz drugih osnov. Nepoklicno prostovoljno delo[10] je delo, za katerega se izvajalci sami prostovoljno odločajo, ne da bi morali opravljati določeno dejavnost zaradi zadovoljevanja eksistenčnih potreb, zaradi obveznosti ali dolžnosti, ki izvirajo iz pravnih norm in hkrati ne zaradi moralnih norm, zaradi običajev in lastne vloge v družini, soseski. Prostovoljci samostojno opravljajo kakšno dejavnost z osebnim delom in s svojimi sredstvi.

[10] O pomenu in vlogi nepoklicnega prostovoljnega dela je pisal Blaž Mesec .

1.4. LEO KLUBI

1.4.1. NASTANEK IN RAZVOJ LIONIZMA TER LEOIZMA

Obdobje zadnjega leta I. svetovne vojne in nadaljevanje industrijske revolucije je predstavljalo tudi začetek mednarodne zveze Lions[11] klubov, ki je največja in najštevilčnejša humanitarna organizacija na svetu. Pobudnik za ustanovitev prvega Lions kluba je bil poslovnež Melvin Jones iz ZDA. Klub je bil ustanovljen 7. julija 1917 v Chicagu. Ideje o nesebični pomoči ljudem, prizadetih zaradi vojne, brezposelnosti in bolezni, so bile nujne, zaželene in slišane. Melvin Jones je kot delaven državljan, član civilne družbe, uresničil željo po samopomoči in združevanju državljanov.

Velik vpliv na nadaljnji razvoj lionizma[12] je imela Helen Keller leta 1925, ko je s svojim govorom vplivala na boj proti slepoti in prav tako na lionizem, saj so le-tega razglasili za svojo glavno aktivnost. Na konvenciji v Ohiu je dejala:

»Dragi lioni in drage dame,

domnevam, da poznate legendo, ki opisuje priložnost kot muhasto damo, ki na vsaka vrata potrka samo enkrat, in če se vrata hitro ne odprejo, gre naprej in se nikoli več ne vrne. In tako tudi mora biti; ljubke, všečne dame ne bodo čakale. Pojdite in jih zgrabite. Jaz sem vaša priložnost. Jaz trkam na vaša vrata. Želim, da me sprejmete. Legenda ne pove, kaj je potrebno storiti, če na ista vrata potrka več krasnih priložnosti. Menim, da izberete tisto, ki vam je najbolj ljuba. Upam, da me boste sprejeli. Tukaj sem najmlajša, in kar vam imam ponuditi, je množica krasnih priložnosti za pomoč. Ameriška fundacija slepih je stara le štiri leta. Zrasla je iz potreb slepih in življenje so ji dali oni sami. Z ozirom na območje delovanja in pomembnost deluje fundacija tako na narodni kot mednarodni ravni. Bolj kot karkoli doslej uteleša najboljše in najbolj razsvetljene misli o našem vprašanju. Namen fundacije je, da pomaga slepim tako, da izboljša njihov ekonomski položaj ter jim omogoči, da izkusijo veselje, ki ga prinaša delo.

[11] Mednarodna kratica LIONS pomeni: Liberty, Intelligence, Our Nations, Safety.

[12] Danes govorimo o lionističnem in leoističnem gibanju.

Poskusite si predstavljati, kako bi se počutili, če bi slučajno oslepeli. Zamišljajte si, kako se spotikate in tipate, opoldne enako kot ponoči, vaše delo, vaša neodvisnost – tega ni več. Ali se ne bi razveselili, če bi vam v tem temnem svetu prijatelj ponudil roko in rekel: »Pojdi z menoj in naučil te bom, kako početi stvari, ki si jih počel, ko si še videl.«? Ameriška fundacija namerava biti take vrste prijatelj vsem slepim v tej deželi, če ji bodo videči ljudje nudili vso potrebno podporo. Slišali ste, kako se je z drobno besedo iz ust sočloveka žarek svetlobe druge duše dotaknil teme mojih misli in mi pomagal najti samo sebe, najti svet, najti boga. Zato, ker je moj učitelj izvedel zame in prelomil moje temno, tiho ujetništvo ter me prepričal, da sem sposobna pomagati sebi in drugim.

Skrb je tisto, kar potrebujemo, ne denar. Dar brez sočustvovanja in zanimanja darovalca je prazen dar. Če vam je mar, če lahko skupaj pripravimo ljudi te velike dežele, da jim je mar, bodo slepi zares slavili zmago nad slepoto. Priložnost, ki vam jo dajem, lioni, je ta: skrbeti za in podpirati delo Ameriške fundacije za slepe. Ali mi ne boste pomagali, da čim prej dočakamo dan, ko ne bo slepote, ki je ne bi bilo moč preprečiti; nobenega gluhega ali slepega otroka nepoučenega; nobenega slepega moškega ali ženske nemočne? Pozivam vas, lioni, vas, ki vidite in slišite, vas, ki ste močni in pogumni in čuteči. Ali se ne boste združili, vitezi vseh slepih, v tem boju proti temi? Hvala.«

Najhitreje in z največjim vplivom so se Lions klubi širili v letih od 1950 do 1969 in v tem času segli tudi na področje Evrope, Azije in Afrike.

LCI[13] šteje danes 1,35 milijonov članov v več kot 45.000 klubih in v več kot 200 državah po vsem svetu, število klubov in članov pa še vedno narašča. Povezovalna in glavna zveza LCI na svetu je v Oak Brooku v Illinoisu, ZDA. LCI deluje pod skupnim humanitarnim sloganom »Pomagamo« ali »We serve«. Prvi Lions klub v Sloveniji oz. takratni Jugoslaviji je bil ustanovljen 18. maja 1990 v Ljubljani. V Lions distriktu 129[14] je danes zabeleženih 53 Lions klubov s skupaj 1.500 lioni. V vseh letih delovanja so slovenski lioni zbrali v človekoljubne in dobrodelne namene več kot 4,5 milijona evrov in hkrati opravili ogromno ur prostovoljnega dela. Sredstva namenijo največkrat za pomoč slepim in slabovidnim, posameznikom, ljudem, odrinjenim na socialni in družbeni rob, ljudem s posebnimi potrebami …

LEO KLUB IN LEOIZEM

[13] LCI je kratica za Lions Clubs International.

[14] Lions distrikt 129 je zveza vseh Lions klubov v Sloveniji. Specifična številka označuje Slovenijo, saj ima vsaka država drugo številko, po kateri se ločijo v svetu.

Lionistični podmladek je imenovan Leo[15] klub, gibanje pa leoizem. Leo klubi so svetovna, dobrodelna, nereligiozna in nepolitična organizacija. So strankarsko, religiozno in nacionalno nevtralni in osnovani na popolnoma prostovoljni osnovi. Združujejo mlade med 16. in 30. letom starosti. Njihovo glavno vodilo je enako kot pri Lions klubu »Pomagamo«. Prvi Leo klub je bil ustanovljen 1957. leta v ZDA in šteje danes več kot 5.700 Leo klubov na svetovni ravni z več kot 141.000 člani v približno 140 državah. Ustanovljen je bil pod pokroviteljstvom kluba Glenside Lions Club iz zvezne države Pensilvanije.

Smotri lionizma in leoizma so:

- sodelovati in aktivno prispevati k družbenemu, moralnemu, socialnemu in kulturnemu blagostanju družbene skupnosti;
- neprestano spodbujati nesebično pomoč mladim ljudem v stiski in sodelovati pri napredku družbene skupnosti;
- razvijati altruizem, empatijo in utrjevati razumevanje med narodi sveta;
- zavzemati se za načela dobre vlade in dobrega državljanstva;
- združevati klube v duhu prijateljstva in medsebojnega razumevanja;
- izbrati sedež kluba za kraj svobodne in odprte razprave o vsem, kar je v javno korist, vendar ne na izhodiščih strankarske politike ali verske nestrpnosti;
- ponuditi mladini sveta priložnost za prispevanje in razvoj skupnosti, individualno ali kolektivno, kot odgovorni člani lokalne, državne in mednarodne skupnosti.

Ključne skupine dobrodelne pomoči so:

- pomoč slepim in slabovidnim,
- pomoč pri preprečevanju in zdravljenju vseh oblik zasvojenosti,
- pomoč otrokom in mladostnikom v stiski,
- pomoč pri odpravljanju socialnih problemov posameznikov in družin,
- sodelovanje pri reševanju socialnih problemov znotraj okolja, v katerem Lions in Leo klubi delujejo.

Kodeks leoistične in lionistične etike pravi, da je namen članov klubov:

- dokazati se s pomočjo, z marljivim delom in z vzornimi dejanji;

[15] Kratica LEO pomeni Leadership, Experience, Opportunity.

- prizadevati si za uspeh, pošteno plačilo in dobiček, ne da bi z nepravilnimi dejanji omadeževali svojo čast in dostojanstvo;
- zavedati se, da s svojim delom ne smemo oškodovati dela drugih, biti moramo pošteni do vseh in odkriti do sebe;
- nesebično se spoprijeti z dvomi in zahtevami drugih, in če je potrebno, jih reševati tudi proti lastni koristi;
- zavedati se, da je prijateljstvo cilj, in ne sredstvo, da pravo prijateljstvo ni zaradi koristi, ampak zaradi duhovnih dobrin, ki iz njega izhajajo;
- izpolnjevati dolžnosti državljana do domovine, države in skupnosti, v kateri živimo, vdano jim izražati svoja čustva, izvrševati dejanja, opravljati delo, nuditi čas in denar,
- biti pozoren do bližnjega, nuditi pomoč šibkejšemu, skrb prizadetemu ter pozornost trpečemu;
- biti skop s kritiko in darežljiv s pohvalo ter skušati vedno graditi, nikoli rušiti.

Cilji lionizma in leoizma so:

- »**ustvarjati** in krepiti duha sporazumevanja med ljudmi vsega sveta;
- **podpirati** državnike in državljane pri njihovem delu v korist skupnosti;
- **zavzemati se** za javno, kulturno, socialno in moralno blaginjo;
- **povezovati klube** v prijateljstvu, tovarištvu in medsebojnem razumevanju;
- **omogočati** odkrito obravnavanje vseh vprašanj, vendar brez politične strankarske in verske nestrpnosti;
- **uveljavljati** v zasebnem in javnem življenju visoka etična načela ter spodbujati ljudi k prostovoljnemu delu za skupnost.«

Etična načela v lionizmu in leoizmu so**:**

- **verjamem** v vrednost svojega poklicnega dela in si poskušam pridobiti ugled dobrega delavca v korist skupnosti;
- **prizadevam si** biti uspešen pri svojem poklicnem delu in pričakujem za to ustrezno povračilo, vendar ne za ceno samospoštovanja in kakovosti;
- **zavedam se**, da ne smem z uveljavljanjem samega sebe škodovati drugim in da moram spoštovati svoje sodelavce, stranke in samega sebe;
- **nesebično rešujem** dvome o pravicah ali etiki svojega položaja ali odnosa do drugih;
- **sodim**, da je prijateljstvo cilj, ne pripomoček, in da pravo prijateljstvo ni v koristoljubju, temveč v pomaganju;
- **spoštujem** svoje dolžnosti do naroda, države in skupnosti in jim ostajam zvest v misli, besedi in dejanju ter jim nesebično namenjam svoj čas, delo in denar;
- **pomagam** bližnjim, jih tolažim v nesreči, jih podpiram v stiski in rešujem v revščini; **gradim**, ne podiram, sem obziren v kritiki in nesebičen pri pohvali.

Poslanstvo kluba je ustvarjati in krepiti duha sporazumevanja med ljudmi vsega sveta za človekoljubne potrebe in prostovoljno pomagati v ožjih in širših skupnostih.
(http://lions-d129.si/index)

1.4.2. OPREDELITEV LEO KLUBA

Ustanovitev Leo kluba

Leo klub ustanovi Lions klub, ki je njegov sponzorski klub. Leo klub ima svojega mentorja iz sponzorskega Lions kluba in ta jim predstavi namen delovanja, odgovornosti in jim pomaga pri vodenju kluba ter pri projektih. Člani Leo kluba so sami odgovorni za izvajanje projektov in pridobivanje sredstev za financiranje le-teh. Vsak klub ima svoje izvoljeno vodstvo in statut. Enkrat na leto je v okviru organizacije Lions organizirano izobraževanje za bodoče predsednike, tajnike in blagajnike, ki se ga lahko udeležijo tudi drugi člani Leo klubov, saj je namenjeno pridobitvi pomembnega znanja za upravljanje, vodenje in motivacijo članov Leo klubov.

Namen ustanovitve podmladka je širitev idej lionizma na mlajše člane, gojenje prijateljstva in združevanje članstva. Leo klub postane mednarodno priznan, ko predsednik sponzorskega kluba izpolni obrazec »Poročilo o ustanovitvi Leo kluba« in ga pošlje v Zvezo Lions klubov na glavni sedež v Oak Brook, ZDA. Vsak Leo klub se uradno registrira pri Youth Programs Department. Lions klubi imajo z ustanovitvijo Leo klubov enkraten strošek oziroma pristojbino »Ustanovitev Leo kluba«. Po uradni ustanovitvi ostane sponzorskemu Lions klubu ena izmed glavnih odgovornosti prireditev, imenovana »Charter Night«[16]. Takrat se uradno podeli certifikat o ustanovitvi novega Leo kluba. Če Lions klub preneha delovati, se z Leo klubom zgodi enako, vendar si v tem primeru lahko najde članstvo Leo kluba drug sponzorski Lions klub.

Članstvo v Leo klubu

Članstvo v Leo klubu je mogoče za vsakega posameznika med 12. in 30. letom starosti. Obstajata dve kategoriji Leo klubov:

- ALFA LEO KLUBI so za najstnike med 12. in 18. letom starosti in temeljijo na osebnem in socialnem razvoju najstnikov;
- OMEGA LEO KLUBI so namenjeni članom med 18.[17] in 30. letom starosti. Ta klub je oblikovan za osebni in strokovni razvoj mladih odraslih.

Starostna meja je odvisna od interesov Lions klubov in Leo klubov, kar pomeni nekoliko več fleksibilnosti. V Evropi je članov Alfa kluba malo, v Sloveniji jih pa sploh ni. Najznačilnejši so za ZDA. Razlog za višanje starostne meje je povprečna višja starost članov Leo klubov.

Članstvo

Članstvo v Leo klubu je prostovoljno in odprto za vsako fizično osebo, ne glede na njeno strokovno izobrazbo, narodno ali versko pripadnost, ki sprejme pogoje delovanja kluba na podlagi statuta in ravna v skladu z njim. Člani lahko postanejo tudi tuji državljani in zanje veljajo enaki pogoji.

Oblike članstva v Leo klubu so:

[16] Charter Night pomeni ustanovitveno prireditev.

[17] Pogojno tudi 16 let.

- *redni član* je lahko vsaka oseba med 16. in 30. letom starosti, ki je moralno in etično neoporečna in je uradno sprejeta med člane Leo kluba;
- *začasno odsotni član* je član, ki zaradi utemeljenih razlogov začasno ne more sodelovati pri delovanju društva. Razlogi so lahko nosečnost, odhod v tujino, zdravstvene težave. Njihovo utemeljenost se ugotavlja na sejah kluba, na katerih mora glasovati dvotretjinska večina prisotnih članov;
- *častni član* je oseba, ki jo imenuje skupščina zaradi izjemnih zaslug in dosežkov v klubu. Lahko se udeležuje sej, vendar nima glasovalne pravice. Častni član lahko presega starostno mejo 30 let. Klub zanj plačuje letno članarino.

Redni sestanki članov so najmanj enkrat mesečno, in to na dan in ob uri, ki sta dogovorjena znotraj posameznega kluba. Za svoje delo člani ne dobivajo plačila.

Obveznost članov je, da redno obiskujejo srečanja oziroma se pravočasno predhodno utemeljeno opravičijo.

Pravice članov so, da sooblikujejo program kluba in podajajo mnenja, volijo in so izvoljeni v organe kluba, da so seznanjeni z vsemi listinami, ki se nanašajo na klub, imajo vpogled v delo organov kluba ter predlagajo teme srečanj.

Dolžnosti članov so, da z osebnim prizadevanjem in vzorom pripomorejo k uresničitvi ciljev, se udeležujejo srečanj, ravnajo v skladu s statutom in sklepi organov kluba, redno poravnajo članarino in ne ravnajo v nasprotju z interesi kluba ter njegovih članov.

Sprejem novega člana

Vsak član kluba sme pripeljati in predlagati predsedniku ter ostalim članom Leo kluba kandidata, ki je po njegovem mnenju primeren za sprejem med člane. Novi kandidat pride na naslednje možno srečanje, se na njem predstavi in sodeluje na rednih srečanjih. Na ta način tudi najhitreje spozna ostale člane Leo kluba in sam klub. Za sprejem novega člana se mora na naslednji skupščini kluba izreči 9/10 prisotnih članov na srečanju, pri čemer je skupščina sklepčna le, če sta prisotni vsaj 2/3 rednih članov. Novemu članu se dodeli mentor znotraj matičnega Leo kluba, po navadi je mentor tisti, ki ga je pripeljal v klub.

Prenehanje članstva

- Član lahko kadarkoli prostovoljno izstopi iz kluba;
- člana se lahko izbriše, če v tekočem klubskem letu ni obiskal najmanj tretjine srečanj brez utemeljenega razloga oziroma če brez vnaprejšnjega opravičila ne prisostvuje na več kot treh zaporednih srečanjih. Izloči se ga na podlagi sklepa predsedstva;
- člana se lahko izključi[18], če zavestno ravna proti interesom, ciljem in ugledu kluba, če zlorabi zaupana sredstva za izvajanje določenih nalog, ki mu jih je klub zaupal;
- članstvo preneha s smrtjo.

Moto in mednarodni znak Leo kluba

Uradno priznani mednarodni znak Lions in Leo kluba je bil izbran že ob ustanovitvi in je prepoznaven še danes. Sestavljen je iz dveh levjih glav in uradnih barv, zlate in vijoličaste. Zlata barva simbolizira odkrit namen, humanost in svobodo v življenjskih odločitvah. Vijoličasta barva pa predstavlja ljubezen do prijateljev in sebe ter celost uma in srca.

Slika 1: Znak Lions in Leo kluba

Kratica LEO pomeni:

Leadership oziroma vodenje – mladi imajo možnost pridobiti znanje v vodenju in organiziranju.

Experience oziroma izkušenost – z udejstvovanjem in delovanjem v svoji skupnosti si mladi pridobijo izkušnje in se naučijo pomembnosti sodelovanja.

[18] Izključitev člana pomeni, da ta oseba nikoli in nikjer več ne more postati član Leo ali Lions kluba.

Opportunity oziroma priložnost – članstvo mladim omogoča izoblikovanje osebnosti in prejemanja priznanja za njihove prispevke v družbi.

Ta moto je hkrati glavni namen vsakega Leo kluba, torej spodbujati in širiti tisto skupno delovanje znotraj družbe, ki bo razvijalo predvsem zgoraj naštete osebne kvalitete člana.

Leo klubi uresničujejo svoj program in cilje zlasti z naslednjimi programi:

- sodelovanje z drugimi sorodnimi klubi s ciljem medsebojnega poznavanja, pretoka informacij, krepitev idej ter uresničevanja skupnih interesov;
- organizacija in izvedba rednih srečanj vseh članov kluba;
- prijateljsko povezovanje članov kluba ter organiziranje različnih izobraževalnih konferenc;
- organiziranje in prirejanje dobrodelnih prireditev, katerih namen je pomagati osebam, za katere klub izve in ugotovi, da so potrebne pomoči.

Organi Leo kluba

Skupščina

Skupščina je najvišji organ kluba in jo sestavljajo vsi člani. Skupščino skliče tajnik kluba in je lahko redna ali izredna. Sklepčna[19] je, če sta prisotni vsaj 2/3 članov. Vsi člani so pri glasovanju enakovredni.

Skupščina voli in razrešuje člane predsedstva, nadzornega odbora in častnega razsodišča, sprejema spremembe statuta, imenuje posebne komisije za izvrševanje določenih nalog, določa višino in način plačevanja članarine ter pristopnine, obravnava letna poročila organov, sprejema program dela, potrjuje zaključni račun in sprejema finančni načrt, imenuje častne člane in odloča o prenehanju članstva in kluba.

[19] Sklepčnost sprejema odločitve z navadno večino prisotnih članov.

Predsedstvo

Predsedstvo je izvršilni organ, sestavljen iz petih članov, in sicer predsednika, prvega in drugega podpredsednika, tajnika in blagajnika. Vsi člani predsedstva, razen tajnika, so voljeni na skupščini, tajnika pa imenuje predsednik. Poglavitne naloge predsedstva so, da sklicuje skupščino, pripravlja poročila o delu in predloge za obravnavo na skupščini. Pripravlja in sestavlja programe dela, predlog finančnega načrta ter predlog zaključnega računa, vodi evidenco članstva, skrbi za materialno-finančno poslovanje kluba in za uresničevanje ciljev in nalog.

Predsednik kluba

Predsednikova funkcija je zastopanje in predstavljanje kluba na sejah distrikta in v tujini. Predsednik vodi redna srečanja članov kluba ter zasedanja skupščine. Mandat predsednika traja eno leto in ne more biti zaporedoma ponovno izvoljen v isto funkcijo. Ob koncu leta pripravi poročilo o delovanju kluba in članstva ter ga pošlje na distrikt, ta pa nato pošlje poročila vseh Leo klubov v glavno bazo v ZDA.

Prvi in drugi podpredsednik

Funkcija prvega podpredsednika je nadomeščanje in vodenje kluba v času odsotnosti predsednika. Prvi podpredsednik praviloma postane predsednik kluba v naslednjem letu. Mora biti potrjen s strani skupščine, drugi podpredsednik pa napreduje na mesto prvega podpredsednika.

Tajnik

Imenuje ga predsednik za mandat tekočega leta. Tajnikove naloge so sestavljanje zapisnikov srečanj, pošiljanje vabil, vodenje evidence udeležbe na srečanjih in skupščini.

Blagajnik

Potrjen je s strani skupščine za mandat enega leta, kot velja tudi za vse ostale organe. Blagajnik je odgovoren za računovodstvo in blagajno, prevzema članarino ter plačuje račune, ki jih odobri predsednik kluba.

Sredstva Leo kluba

Vsa pridobljena sredstva so namenjena in vložena v nadaljnje delovanje kluba. Redni prihodki Leo kluba so članarine[20], ki so obvezne za vse člane. Druga sredstva se pridobivajo s prispevki donatorjev in sponzorjev, velika večina se jih pridobi iz različnih projektov, aktivnosti, akcij in dobrodelnih prireditev. Pri določenih večjih projektih naj bi nudili finančno podporo tudi mentorski Lions klubi.

[20] Višina zneska članarine je odvisna od dogovora znotraj kluba. Ko je znesek dogovorjen, ga morajo vsi poravnati. Po navadi se pobira članarino na skupščini kluba.

1.4.3. LEO DISTRIKT

Leo distrikt je zveza vseh Leo klubov določene države in je prostovoljno združenje z namenom uresničevanja skupnih ciljev in nalog. Lahko ga ustanovi šest ali več uradno potrjenih Leo klubov. Potrditi ga mora guverner Lions Districta. Ob formalni ustanovitvi Leo klub postane del zveze Leo distrikta in Lions distrikta. Vsak ima drugo kodo, ki ponazarja določeno državo. V Sloveniji se imenuje Distrikt 129.

Temeljne naloge Leo distrikta so združevanje vseh Leo klubov z namenom širjenja leističnega gibanja in dobrodelne dejavnosti ter utrjevanja medsebojnega razumevanja dobrodelnosti med člani. Prireja skupne dobrodelne prireditve z značajem medklubskega in mednarodnega sodelovanja. Ima svoja lastna finančna in materialna sredstva ter jih uporablja izključno za humanitarne namene in lastno delovanje. Dohodki Leo distrikta so prispevki članov Leo klubov, dohodki od prireditev, dodeljena sredstva od drugih pravnih in fizičnih oseb[21] ter druge donacije in dohodki. Za uresničevanje nalog Leo distrikta organizira ta nacionalno konvencijo, obvešča svoje članstvo o delovanju, organizira in koordinira razprave članov distrikta, usklajuje dejavnosti in izmenjuje izkušnje o delovanju Leo distrikta. Na ravni distrikta se prirejajo razni projekti, na primer priprava nacionalne konvencije, in k uresničevanju teh pripomorejo vsi Leo klubi.

Člani Leo distrikta so lahko tisti klubi, ki jih zastopajo aktualni predsedniki Leo klubov. Člani opravljajo reprezentativno funkcijo svojega kluba. Njihove pravice in obveznosti znotraj distrikta so sodelovanje pri sprejemanju programa in izvrševanju skupnih nalog Leo distrikta. Imajo pravico, da so njihovi delegati voljeni in ti imajo pravico voliti organe Leo distrikta ter zahtevati sejo skupščine Leo distrikta s predlogom vprašanj, ki naj jih skupščina obravnava. Glasovalno pravico imajo samo uradni delegati posameznih klubov. Vsak Leo klub ima pravico do enega delegata na deset aktivnih članov. Organi distrikta so skupščina Leo distrikta, predsednik, podpredsednik in drugi podpredsednik, tajnik, zakladnik, pooblaščenec za mednarodno sodelovanje, ki nosi naziv ILO distrikta, Leo Club Chairman, izvršilni odbor, ki nosi naziv »svet predsednika«, nadzorni odbor in disciplinska komisija.

Skupščina je najvišji organ Leo distrikta in je sestavljena iz delegatov Leo klubov, določenih na svojih rednih sestankih posameznih klubov. Skupščina se sestane vsaj enkrat letno, po

[21] Posamezniki, gospodarske družbe, ustanove, države …

navadi spomladi na nacionalni konvenciji. Pristojnosti skupščine so sprejem, spremembe in dopolnitve statuta, kot tudi potrditev poročil predsednika Leo distrikta, potrditev letnega proračuna, izvolitev predsednika, podpredsednika ter drugega podpredsednika, zakladnika in pooblaščenca za mednarodno sodelovanje ali ILO, sprejem letnega prispevka, ki ga mora kriti vsak Leo klub in znotraj njega vsi člani.

Naloga *predsednika* Leo distrikta je zastopati zvezo doma in v tujini. Kandidat za predsednika je lahko le član Leo kluba, ki je že deloval kot predsednik kluba in ki ga je odobril mentorski Lions klub. Izvoli ga skupščina za dobo enoletnega mandata. Predsednik distrikta nato skrbi za zakonito poslovanje in predstavlja Leo distrikt.

ILO[22] je oseba, odgovorna za stike s tujimi člani Leo klubov. Funkcija ILO je bila uradno sprejeta leta 1991 in od takrat naprej ima vsaka država svojega predstavnika. Najznačilnejša je za Evropo. Predstavnik, ki je izvoljen za dve leti, ima štirikrat na leto sestanke ILO, po večini na mednarodnih dogodkih. Njegove naloge so vzdrževati odnose z drugimi državami in predstavljati svojo državo v tujini, informirati člane o mednarodnih dogodkih in pomagati tujim članom, ki obiščejo državo predstavnika ILO, v našem primeru Slovenijo.

Leo Club Chairman opravlja vlogo svetovalca distrikta in predstavlja uradno povezavo z Lions distriktom, saj lahko to funkcijo opravlja le član Lions kluba. Poroča o vseh sklepih in delovanju Leo distrikta. Na skupščini je brez glasovalne pravice.

Izvršilni odbor oziroma svet predsednika sestavljajo predsednik, podpredsednik, drugi podpredsednik, tajnik, zakladnik, ILO ter vsi aktualni predsedniki klubov.

Nadzorni odbor sestavljajo trije člani iz treh različnih klubov. Njihove naloge so nadzor nad finančnim poslovanjem distrikta. Dolžan je ugotavljati nepravilnosti pri finančnem poslovanju in te prijaviti disciplinski komisiji Leo distrikta in pristojnim državnim organom.

Disciplinska komisija je sestavljena iz treh članov in dveh namestnikov. Imenuje jo Svet predsednika za mandat enega leta. Njena naloga je obravnavati disciplinske kršitve organov distrikta in njenih članov, nezvesta izvrševanja ali neizvrševanja sklepov organov distrikta in različna dejanja, ki lahko škodujejo ugledu distrikta. Disciplinski ukrepi so lahko opomin, javni opomin in izključitev.

[22] ILO je kratica za International Liaison Officer

1.4.4. LEO DOGODKI

Predstavila bom nacionalne in mednarodne dogodke, izpeljane v okviru Leo kluba.

Leo nacionalna konvencija je izpeljana v okviru Leo distrikta enkrat letno. Vsakokrat naj bi bila na drugi lokaciji in pod vodstvom vnaprej zasnovanega »orgatima«. Prvotni namen je srečanje vseh članov Leo klubov znotraj države, seveda pa so povabljeni tudi zunanji klubi. Izpelje se letna skupščina Leo Districta, na kateri se potrdi in predlaga novo predsedstvo. Program je sestavljen iz različnih družabnih, športnih aktivnosti, delavnic in predavanj. Predavanja se po večini nanašajo na probleme in pogosta vprašanja v okviru leoizma in lionizma, na primer kako pridobiti nove člane, motivacija v Leo klubih, problem manjšanja članstva zaradi starostne omejitve, predstavitev mednarodnih dogodkov. Med konvencijo se vseskozi zbirajo sredstva za določen namen.

LEF[23] je dogodek, ki je organiziran enkrat na leto in vsakič v drugi državi. Države LEF-a so znane že tri leta vnaprej. Je najbolj obiskan mednarodni dogodek Leo klubov, predvsem v Evropi. LEF je odlična priložnost za izmenjavo najrazličnejših izkušenj, informacij glede delovanja klubov, sklepanje prijateljstva in za spoznavanje drugih kultur. Dogodek se odvije v enem tednu. Določena je finančna participacija. Pred evropskim forumom se v začetku leta izvede tudi »predforum«, ki traja konec tedna, ravno z namenom, da se na njem predstavi dogodke vodjem delegacij, ki nato poročajo svojim državam. LEF ima svojo ustavo, v kateri je zapisano, kako in kdaj mora biti takšen dogodek organiziran. Mora vsebovati uradno otvoritveno slovesnost, predstavitev držav[24], informativne in družabne delavnice, uradni zaključek dogodka in gala večer.

Slovenski Leo klubi so bili gostitelji LEF-a v letu 2005. Takrat se ga je udeležilo približno 260 članov iz 15 držav.

Mediterranean Leo Workshop je dogodek, ki se odvija v eni izmed sredozemskih držav. Vsi sodelujoči Leo klubi predstavijo delo klubov in matičnega distrikta. Člani na različnih delavnicah razpravljajo med seboj in na okroglih mizah obravnavajo različna vprašanja.

[23] LEF je kratica za Leo Evropa Forum.

[24] Predstavitev držav je s kratico imenovana POC ali v angleškem jeziku The Presentation Of Countries.

CEEWS[25] je namenjen državam osrednje in vzhodne Evrope, njegov glavni namen pa je izmenjava izkušenj in informacij ter pomoč državam, ki so manj izkušene na področju leoizma.

1.4.5. LEO KLUBI V SLOVENIJI

Aktivni Leo klubi v Sloveniji so: Leo klub Ljubljana, Maribor, Ptuj, Konjice, Koper/Capodistria, Celjski vitezi, Mavrica Celje, Nova Gorica, Rogaška, Vogrsko, Ljubljana Tivoli, Murska Sobota, Velenje, Domžale, Sežana, Kamnik, Brdo, Novo mesto, Trebnje in Postojna.

Vsak klub po svoje pripomore k boljšemu življenju sokrajanov in deluje tudi na mednarodni ravni. Na leto vsi klubi v Sloveniji zberejo in posredujejo približno 90.000 evrov. Sodelujejo v projektih, kot so zbiranje igrač, hrane in higienskih pripomočkov za varne hiše, materinske domove, brezdomce, otroke v bolnišnicah, izdelovanje božično-novoletnih voščilnic. Priredili so pestre in zanimive dobrodelne koncerte, stand-up komedije, gledališke predstave. Na različne načine zbrana sredstva so porabili za pisalni stroj z braillovo pisavo, žrtve poplav, socialno ogrožene družine, za nakup prenosnega računalnika, prilagojenega za uporabo slabovidnemu mladostniku, za medobčinsko društvo za slepe in slabovidne, ki je s pomočjo Leo članov izvedla gledališko predstavo, v kateri so igrali člani medobčinskega društva. Prispevali so za dvigalo za deklico s cerebralno paralizo. Prispevali so denarna sredstva za pomoč Haitiju in njegovim prebivalcem, ki jih je hudo prizadel močan potres. Aktivno in ustvarjalno so se družili z otroki iz OŠ Javni zavod Glazija, priredili košarkarske tekme za ljudi z motnjami v duševnem razvoju, barvali velikonočna jajčka z varovanci VDC-ja … In vsako leto Leo klubi oz. njihovi člani z novimi idejami predlagajo in izpeljejo nove projekte.

[25] CEEWS je kratica za Central and East European Workshop.

2. PROBLEM

Že tri leta sem članica Leo kluba. Kmalu po prihodu v klub sem spoznala velikodušnost članic, njihovo željo po pomoči in aktivnost na različnih področjih. Že od samega začetka sodelovanja me je zanimalo, kako so klubi povezani s socialnodelovnimi ustanovami, saj sem prepričana, da je za pomoč posamezniku, skupini in skupnosti potrebno oboje. Torej potrebna je tako pomoč, ki jo posamezniki lahko dobijo pri dobrodelnih klubih in organizacijah, kot tudi pomoč, ki jo dobijo pri socialnodelovnih ustanovah, katerih zaposleni so zavezani k soustvarjanju z uporabnikom. Na žalost velikokrat nisem opazila pozitivnega sodelovanja. Veliko bi mi pomenilo, da bi bile medsebojne povezave močne in zaželene s strani Leo kluba in socialnega dela.

V diplomski nalogi želim prikazati omenjeno potrebo po sodelovanju med socialnimi delavci in dobrodelnimi organizacijami ter pomembnost obstoja obeh. Pomembni sta pomoč in zavzetost za ljudi s strani državnega sektorja kot s strani civilnodružbene sfere. Zaželeno je oboje in aktivneje kot bi sodelovali, več pomoči bi s skupnimi močmi lahko nudili. Hkrati me je zanimalo dejstvo, koliko klubi sodelujejo s centri za socialno delo in drugimi socialnodelovnimi ustanovami in koliko člani verjamejo, da delajo dobro. Zanimalo me je, ali so v klubu predvsem zaradi medsebojnega druženja ali zaradi želje po pomoči in po aktivnem preživljanju prostega časa z namenom prispevati del sebe drugim, torej najti način zbiranja denarja za utrpele v naravnih nesrečah, za socialno šibkejše ali družiti se z ljudmi v stiski, kot na primer v šoli z otroki s posebnimi potrebami, iti na sprehod s slepimi ljudmi …

Diplomsko nalogo pišem na primeru Leo klubov in leoizma, gibanja, v katerega imam zaupanje. Želim si, da bi čim več ljudi spoznalo smoter leoizma in uspešnost le-tega. Prikazujem, da lahko nekaj posameznikov, združenih v Leo klub, občutno pomaga in prispeva za dobrobit ljudi.

3. METODOLOGIJA

3.1. VRSTA RAZISKAVE

V diplomski nalogi sem uporabila kvalitativno in poizvedovalno metodo raziskovanja. Ti metodi sta mi omogočili hiter in učinkovit vpogled v okolje, ki sem ga želela prikazati. Hkrati sta mi omogočili kombiniranje kvalitativnega in akcijskega raziskovanja. Z izbranim raziskovalnim pristopom sem ugotovila veliko več o leoizmu, kot sem vedela do sedaj, in z intervjuji izvedela, kako člani razmišljajo in kako srčno sodelujejo znotraj Leo klubov po Sloveniji. Prav to sem želela prikazati v diplomskem delu. S temi informacijami sem ustvarila zaokroženo in celovito pojmovanje dobrodelnosti na primeru leoizma.

3.2. MERSKI INSTRUMENTI IN VIRI PODATKOV

Uporabila sem individualni vprašalnik za poizvedbe o namenu sodelovanja v dobrodelnem klubu in o aktivnosti kluba ter nudeni pomoči. Viri podatkov so člani Leo klubov v Sloveniji, ki so privolili v intervju z menoj.

3.3. POPULACIJA IN VZOREC

Vzorec raziskave predstavlja 8 članov Leo klubov po Sloveniji. Do njihovih kontaktov sem prišla preko Leo kluba, katerega članica sem. Vzorec je priročni, kar pomeni, da je raziskava izvedena na skupini ljudi, ki so bili pripravljeni za sodelovanje. V raziskavi so bili prisotni tako moški kot ženske, in sicer 4 ženske in 4 moški.

3.4. ZBIRANJE PODATKOV

Podatke sem pridobila s pomočjo spraševanja v obliki intervjuja, vezanega na leoizem. Za natančnejše podatke in lažjo obdelavo sem si pogovore zapisovala. Intervjuvanci med intervjujem niso želeli biti snemani. Najbolj so se sprostili ob možnosti, da sem si zapisovala njihove izrečene besede. Intervjuji so okvirno potekali po vnaprej zastavljenih vprašanjih, ki sem jih po svoje glede na intervjuvanca prilagodila, da bi izvedela čim bolj iskrene odgovore. Intervjuje sem v večini opravila osebno, le manjši del preko interneta. Opravila sem jih v

juliju in avgustu 2011. Intervjuje sem izvedla na domu intervjuvancev ali drugod, če je intervjuvanec tako želel.

3.5. OBDELAVA IN ANALIZA PODATKOV

Zbrane podatke sem analizirala kvalitativno.

Zapiske sem uredila in prepisala. Besedilo sem razčlenila na sestavne dele, da sem dobila enote kodiranja (smiselno ločene stavke). To sem naredila tako, da sem posamezne dele stavka oddelila z navpičnimi črtami, pri tem pa za problem nepomembne dele besedila izpustila.

Enotam kodiranja sem pripisala izraze oz. pojme, ki jim ustrezajo. Izbrala sem najbolj relevantne pojme. Pri odprtem kodiranju sem uporabila brainstorming, tako da so pojmi bili bolj ali manj abstraktni. Dopuščala sem vse možnosti idej, ki sem se jih spomnila ob pogledu na besedilo.

Analiza je priložena v dodatku.

4. REZULTATI

Rezultate kvalitativne analize sem pridobila z opravljenimi intervjuji. Sodelovalo je osem intervjuvancev, od tega štirje moški in štiri ženske članice Leo kluba. Spoznanja, ki jih navajam, so odraz subjektivnih izjav intervjuvancev in hkrati mojega dojemanja povedanega. Rezultati niso reprezentativni za celotno populacijo Leo članov, torej ne morem govoriti o splošni znanstveni teoriji, vendar lahko rezultate posplošim na omejen krog članov. Kljub temu mi bodo pripomogli k razumevanju več posameznikov, ki se odločajo za dobrodelnost.

Povprečna starost intervjuvanih je 25 let. Najstarejši je star 32 let, najmlajša intervjuvanka pa 20 let.

Najprej so me zanimali razlogi za članstvo v Leo klubu. Odgovarjali so, da jim veliko pomeni koristno preživljanje prostega časa, organiziranje dogodkov in možnost angažiranja prostega časa znotraj kluba. Všeč jim je, da pomagajo pomoči potrebnim – finančno ali s prostovoljnim delom. Želijo si pomagati ljudem, narisati nasmeh na obraz in olajšati komu življenje. V klubu imajo dobro družbo in sklepajo nova prijateljstva ter posvečajo veliko časa druženju. Kot je dejal eden od intervjuvancev: »Članstvo zaradi dobre družbe in možnosti hkratnega angažiranja prostega časa z usmerjenostjo pomoči potrebnim.«

Na vprašanje, kako so izvedeli za leoizem, so v večjem številu odgovarjali, da so jih povabili prijatelji, ki so že bili člani Leo kluba. Nekatere so z gibanjem seznanili starši, ki so člani Lions kluba, ali pa so jih k sodelovanju povabili drugi sorodniki. Ena članica je odgovorila, da je za Leo klube izvedela na literarnem natečaju, na katerem je sodelovala v srednješolskih letih. Takrat so ji predstavili leoizem in gibanje jo je začelo zanimati.

Člani Leo kluba verjamejo, da delajo dobro in da dejansko pomagajo. Pravijo, da jih nagradijo nasmehi otrok, veselje in izražena hvaležnost ljudi, ki jim pomagajo. Verjamejo vase in v Leo klub, leoizem vidijo kot priložnost, dano mladim ljudem, da izboljšajo situacijo, da koristno preživijo čas in s skupno močjo delajo dobro.

Z ljudmi so v večini v posrednem stiku. Nekaterim to zadostuje, veliko članov pa si želi več neposrednih stikov, več druženja in ustvarjanja z ljudmi. »Več smo v posrednem stiku. Tu imam mogoče željo po bolj neposrednem stiku, bolj zagotovo veš, da grejo tista sredstva do ljudi.« Tu je razvidno, da je eden izmed razlogov za več neposrednosti tudi večje zaupanje v klub in v to, kam gredo zbrani denar in potrebščine.

Znotraj kluba pomagajo največ finančno. Denar zbirajo z organiziranimi dobrodelnimi projekti, kot so dobrodelni koncerti, modne revije in gledališke predstave. Organizirajo tudi razne delavnice, večinoma za otroke. Prodajajo voščilnice in imajo stojnice z raznimi dobrotami. Način zbiranja sredstev je precej odvisen od domišljije članov ter vloženega dela in energije. Klubi imajo dobro prakso izmenjave mnenj in izkušenj. »Največ je denarne in materialne pomoči, udeležimo pa se seveda tudi akcij prostovoljstva, raznih delavnic in druženj.«

Plačevanje članarine dojemajo kot dober namen. Članarino porabijo za material za voščilnice in delavnice, za pijačo na skupščini in za ostale skupne namene. V veliki večini menijo, da je višina članarine simbolična, nekaterim pa se zdi nekoliko previsoka. So proti kakršnemukoli plačilu, torej nočejo biti plačani za vložen trud in delo. Zadostuje jim stisk roke ali nasmeh človeka, ki so mu pomagali. »Članarina v našem klubu je simbolična. Ves trud, ki ga vložim, je poplačan s kakšnim stiskom roke ali samo hvaležnim pogledom nekoga, ki smo mu pomagali. Tukaj tudi besede niso potrebne.«

Ljudje, ki jim Leo klubi pomagajo, se po navadi pozitivno odzovejo. Hvaležni so, dobijo upanje in se razveselijo. Nekaj se jih želi oddolžiti za pomoč in želijo člana Leo kluba postreči z domačimi dobrotami ali s kavo. Obstajajo pa tudi neprijetne izkušnje, ko so ljudje negativno nastrojeni, saj jim prejeta pomoč pomeni velik stres ter občutek krivde in sramu. Včasih po prvem sodelovanju z Leo klubom zahtevajo tudi nadaljnjo pomoč in denar. Intervjuvanec je priznal: »Na začetku so bila tudi negativna presenečenja. Presenečen sem bil, ko se nekdo ni niti zahvalil za pomoč, ampak samo vzel in zaprl vrata. Kmalu sem spoznal, da je marsikomu velik stres prejeti pomoč.«

Nihče od intervjuvanih ne dvomi v leoizem. Vsem drugim večjim dobrodelnim organizacijam pa ne zaupajo. Zaupajo študentom in njihovemu delu. Verjamejo, da je njihovo delo transparentno in da resnično pomagajo. Zavedajo se, da gre tudi njihov denar v dobrodelne namene, zato toliko bolj cenijo in ohranjajo vero v leoizem. Kot že rečeno, ne zaupajo elitnim in velikim organizacijam. Skrbi jih, da prihaja do zastojev denarja in da so finančno požrešne. Prav tako ne zaupajo sistemom v ozadju, ki jih ne poznajo. »Razlogov, da ne bi bil del leoizma, ni. Nezaupanje malo temelji na tem, da so večinoma organizacije veliki aparati, finančno požrešni. Ter korupcija, ki jo je težko odkriti, sem pa prepričan, da obstaja v mnogo organizacijah.«

Veliko Leo klubov sodeluje z ustanovami socialnega dela in s posameznimi socialnimi delavci, ki delajo na šolah, občini, v domu starejših občanov; a sodelovanje je precej neredno. Nekateri imajo pozitiven odziv. Večina intervjuvanih si želi več odprtih možnosti sodelovanja. Menijo, da bi jim socialni delavci lahko posredovali kontakte ljudi, ki bi jim nato Leo klubi materialno pomagali. Včasih se med spraševanjem in navezovanjem stikov s centri za socialno delo počutijo, kot da so odveč in nezaželeni. Članica Leo kluba je dejala: »Smo že kontaktirale, seveda. Samo včasih je pozitiven odziv z njihove strani, včasih pa, kot da jim je odveč se pogovarjat z nami. Eni nam povedo, kaj potrebujejo, katere družine so v najhujši stiski, in k takim pristopimo in jim skušamo pomagati tako, da plačamo malico v šolah za otroke, jim damo hrano in tako naprej.«

Do socialnega dela ima redkokdo vzpostavljen določen odnos ali mnenje. Precej je nepoznavanja dela socialnih delavcev. Po večini jih spoštujejo in menijo, da je obstoj socialnega dela nujen, a hkrati pravijo, da so centri premalo agresivni in da imajo premajhna pooblastila. Prav tako menijo, da so premalo učinkoviti in preveč potrošni, sicer pa imajo o socialnem delu pozitivno mnenje. »Žal mi je, kot sem prej rekla, da eni nastopajo, kot da smo jim odveč, ko bi pa lahko skupaj našli več pomoči potrebnih. Drugače nič slabega o njih. Spoštujem njihovo delo, jaz ne vem, če bi zdržala. Veliko je afer okoli socialnih delavcev, ustanov, samo škoda, ker ni več dobrega izpostavljenega. Samo to po moje zato, ker je veliko ljudi primoranih iti k njim in ne, ker si želijo tega. Vedno so neke stiske in težave v ozadju, kjer nastopijo socialni delavci.«

5. RAZPRAVA

V leoizem sem vključena že tri leta, in sicer sem članica Leo kluba Mavrica Celje. Takrat sem prvič slišala za Leo klub. Predstavila mi ga je sorodnica, že članica tega kluba. Brez pomislekov sem začela hoditi na klubske sestanke in spoznavati delovanje kluba ter smoter članstva. Dekleta so me prijazno sprejela. Navdušena so nad vsako novo/bodočo članico, saj to pomeni, da se leoizem širi in da so ljudje željni pomagati in s sodelovanjem aktivno preživljati prosti čas. Priznati moram, da v preteklosti nisem imela dobrega mnenja o dobrodelništvu, predvsem zaradi občutka nevednosti, kam gre zbrani denar. Razne afere in polemike so le še poglobile moj dvom. A v tem gibanju sem pridobila zaupanje, saj vem, da gredo zbrana sredstva ljudem v stiski in je vnaprej znano, katerim ljudem se pomaga v določeni dobrodelni akciji.

Z leoizmom se pokaže čut za sočloveka. To ni le golo zbiranje denarja, ampak tudi prostovoljno druženje s slepimi, z otroki s posebnimi potrebami, s starejšimi občani … Kolikor zmorejo, se člani družijo in posvečajo svoj razpoložljiv čas pomoči drugim. Čačinovič Vogrinčič v reviji Lion (št. 18, 2010/16) pravi: »Pomagamo lahko tudi drugače. Sočutje, dobrodelnost, človekoljubje gotovo lajšajo revščino in stiske, a lajšanje ni dovolj in ne sme biti glavni ali celo edini odgovor na revščino in socialno izključenost. Zelo resno mislim, da moramo vsi, ki lahko damo in darujemo takoj, istočasno in danes, vložiti svojo energijo v ustvarjanje družbenih razmer, ki bodo vsakemu človeku zagotovile socialno pravičnost in človekove pravice, dostojno življenje, dostojno plačilo za delo.«

Leoizem pomeni tudi druženje članov med seboj. Tvorijo in krepijo se nova prijateljstva, nove izkušnje in nepozabna druženja, na katerih se člani učijo drug od drugega, kako čim bolj s srcem ter s pravim pristopom pomagati ljudem okoli sebe in navsezadnje tudi pomagati sebi in čustveno rasti.

Z vprašalniki sem želela spoznati, kako posamezniki razmišljajo o leoizmu in kako srčno delujejo v Leo klubih. Dejstvo je, da ni nobene prisile v članstvo. Posameznik lahko odide kadarkoli in prav tako se ni nikomur treba včlaniti v klub. Zato me je zanimalo, kaj menijo o sodelovanju v klubu in o posvečanju svojega časa dobrodelnosti. Razlika med socialnim delom in dobrodelnostjo je tudi zavezanost k pomoči ljudem. Pri dobrodelnih klubih se člani

sami odločijo komu in kdaj pomagati, medtem ko so socialni delavci zavezani k pomoči uporabnikom.

Pri nekaterih intervjuvancih sem imela občutek, da so v klubu prisotni zaradi tega, ker uživajo v velikih in medijsko pokritih dogodkih in so radi videni. Kot je zapisala ena izmed intervjuvank: »V Leo klubu mi je enostavno super. Večina mojih bližnjih prijateljic je šla v klub, pa sem si rekla, da bi še jaz poskusila. Do zdaj sem eno leto v klubu in so mi bili projekti, ki smo jih izpeljale do zdaj, prav super. Ena predstava je bila razprodana, tam smo pričakali gledalce, bil je v glavnem prijeten večer z veliko znanimi obrazi, malo smo se podružili, nasmejali in hkrati zbrali veliko denarja za družine, ki so utrpele veliko škode v poplavah.« Izpostavila je le ta dogodek in zabavo ob njem, ni pa omenila drugih medijsko neznanih dogodkov s pristnejšim odnosom z ljudmi, ki so jim pomagale. Zaviršek v reviji Lion (št. 18, 2010: 16) pravi: »Dobrodelnost loči ljudi na tiste, ki dajejo, in tiste, ki sprejemajo. Tisti, ki dajejo, imajo navadno svoja družinska imena napisana na vidnem mestu in od tega ogromno korist. Imajo simbolni ugled in moč ter občutek, da so naredili nekaj dobrega.«

Medtem ko so drugi člani v večini odgovarjali, da jim veliko pomeni občutek polepšati nekomu dan, aktivno preživeti nekaj ur z osebo, ki preživi večino časa sama ali ki je gibalno ovirana in ji tako Leo član pomaga pri sprehodu. Ena je odgovarjala: »Komaj čakam, da se Leo leto spet začne, saj mi že manjka druženje z otroki na Glaziji. Videti njihovo veselje, ko pridemo, in kako radi ustvarjajo z nami. Polepšajo mi ne le en dan, ampak cel teden.« Veliko članom predstavlja leoizem način njihovega življenja, počutijo se, da nekomu pripadajo. Med seboj se najdejo s podobno mislečimi ljudmi in tako naredijo še več, kot bi kdajkoli sami. Pogovarjajo se, navajajo različne ideje in jih skušajo uresničiti in se čim bolj posvetiti pomoči potrebnim. Nikomur ni žal, da se je pridružil Leo klubu; veseli so, da so izvedeli zanj in da imajo možnost sodelovati.

Nekateri si želijo več neposrednega stika z ljudmi, katerim pomagajo. Želijo si več druženja in ne le zbiranja denarne pomoči. Z organizacijo dogodkov je veliko dela, a se zbere tudi veliko finančnih sredstev. Kljub temu člane spremlja občutek, da bi morali storiti še več oziroma izkoristiti čas na drug način. Drugim pa take dejavnosti odgovarjajo in jim je lažje organizirati dogodke, se posvečati organizatorskim spretnostim z občutkom, da delajo dobro in tako, kot sami najbolje znajo. Velika večina jih verjame, da delajo dobro delo, da s sodelovanjem in z izvajanjem najrazličnejših dobrodelnih akcij delijo del sebe z zunanjim

svetom in pripomorejo k večjemu dostojanstvu ljudi. Veliko jim že pomeni, da prikličejo nasmeh na obraze otrok. Nekdo je s ponosom in suverenostjo odgovoril: »Pomagamo ljudem v stiski in hkrati dajemo mladim priložnost, da prispevajo v družbo, v kateri živijo.«

Na vprašanja v povezavi s socialnim delom so vsi odgovarjali, da so nekajkrat sodelovali s centri za socialno delo, vendar nekateri nimajo zaupanja vanje in v delo socialnih delavcev. Eden je imel slabe izkušnje s sodelovanjem in je dejal: »Osebno imam s CSD precej slabe izkušnje. Sredstva pogosto ne prejemajo tisti, ki jih dejansko potrebujejo. Tudi premoženjsko stanje se ne preverja. Pogosto so prejemniki pomoči ljudje, ki te pomoči resnično ne potrebujejo.« Ostali niso imeli izoblikovanega mnenja ali znanja o delu CSD. Ugotovila sem, da jih večina ne ve, kako raznoliko je pravzaprav delo socialnih delavcev. Med dobrodelnimi organizacijami, njihovimi načeli in med centri za socialno delo in njihovimi metodami dela ter različnimi vlogami lahko prihaja do trenja. Kljub temu si veliko članov Leo klubov želi več sodelovanja s socialnimi delavci, saj bi s skupnimi močmi lahko pomagali več ljudem. Kakor nekateri dvomijo v delo centrov za socialno delo, hkrati dvomijo v več dobrodelnih organizacij. Dvomijo v potek poti zbranih sredstev in se sprašujejo, ali gredo v prave roke. Ne zaupajo iz razlogov, kot so elitnost organizacij, v katere so vključeni premožni ljudje z velikim družbenim statusom. Zaupajo Leo klubu, ker so člani v večini študentje, ki naj ne bi imeli razloga za elitnost. Precej članov gleda na dobrodelnost in tudi na socialno delo precej kritično. Pomembneje jim je, kako lahko sami pripomorejo in izboljšajo življenje socialno šibkejših posameznikov, družin, slepih … Stisk roke, nasmeh, solze sreče in hvaležnosti in občutek, da svoj prosti čas namenjajo ljudem v stiski, jim poplačajo ves trud. Pravijo, da če jim to ne bi bilo dovolj, ne bi vztrajali v leoizmu.

Najbolj pa so me zanimali projekti in ostali načini pomoči ljudem. Zbiranje sredstev je odvisno od domišljije članov v klubu in od razpoložljivega časa, ki ga imajo. Odvisno je od vloženega dela in energije, ki ga posvetijo projektom, druženju. Dobre prakse se izmenjujejo preko mnenj in izkušenj in tako si klubi med seboj pomagajo. Navedli so nekaj konkretnih primerov, ki sem jih podrobneje navedla v rezultatih.

Izsledke moje diplomske naloge je kljub vsem ugotovitvam treba jemati previdno, saj sem intervjuvala osem članov Leo klubov po Sloveniji. Podatki torej niso reprezentativni za celotno populacijo članov Leo klubov. Intervjuje sem izpeljala z najbolj zainteresiranimi, tj. tistimi, ki so odprti in si želijo širiti glas o leoizmu. Intervjuvala sem osebe, pri katerih sem

imela občutek, da bodo iskrene. Prav tako bi bilo dobro, če bi poleg intervjujev s člani Leo klubov intervjuvala člane Lions klubov in bi s tem pridobila širši pogled na lionizem in leoizem, saj je marsikdo po prenehanju članstva v Leo klubu nadaljeval s članstvom v Lions klubu. Lions član bi imel več izkušenj in morda drugačen in bogatejši pogled na dobrodelnost ter socialno delo.

6. SKLEPI

- Prostovoljci se včlanijo v Leo klub zaradi želje po pomoči ljudem, po prostovoljnem delu in zaradi dobre družbe ter tkanja prijateljstev med člani Leo kluba.
- Leoizem veliko članom predstavlja način kakovostnega preživljanja prostega časa, možnost razveseliti koga in olajšati komu življenje.
- Leo klub jim po navadi predstavijo prijatelji, sorodniki ali pa ga spoznajo drugje, npr. na literarnem natečaju.
- Verjamejo, da z dejansko pomočjo ljudem v stiski delajo dobro, kar jim potrjujeta tudi zadovoljstvo in hvaležnost, vidna na obrazih ljudi.
- Imajo zaupanje v Leo klub, v sebe, v možnost izboljšanja situacije in v različne akcije.
- Večinoma so v posrednem stiku z ljudmi, zato si jih veliko želi, da bi bilo več neposrednega stika in za to so se tudi pripravljeni truditi.
- Ljudem pomagajo z materialnimi dobrinami, ki jih zbirajo na dobrodelnih dogodkih in prireditvah. Organizirajo razne delavnice, stojnice, prodajajo voščilnice in nekateri so aktivni prostovoljci.
- So proti plačilu za opravljeno delo, veliko pa jim pomenita stisk roke in znak hvaležnosti.
- Članarino namenijo voščilnicam in materialu za delavnice, torej za skupne namene.
- Imajo več dobrih kot slabih izkušenj z ljudmi, katerim pomagajo, in sicer čutijo hvaležnost in upanje ter zahvale ljudi; hkrati doživljajo določena neprijetna presenečenja, zahteve po pomoči, občutek krivde in sramu.
- Leo klubu zaupajo, medtem ko v marsikatero drugo dobrodelno organizacijo dvomijo.
- Sodelujejo s socialnodelovnimi institucijami, a si želijo še več in bolj pozitivnega odziva ter sodelovanja.
- Socialnega dela ne poznajo dobro; nekateri menijo, da je premalo agresivno in ima premajhna pooblastila.

7. PREDLOGI

Izhajajoč iz obdelane in prebrane literature, svojih opažanj ter vpetosti v Leo klub, iz dobljenih rezultatov raziskave, izvedene med člani Leo klubov v Sloveniji, ter iz pomembnih izkušenj, pričevanj in mnenj Leo članov, podajam predloge, za katere upam, da bodo podprti in uresničeni.

- Predlagam večjo podporo in sodelovanje med Leo klubi in centri za socialno delo.
- Predlagam, da tako socialni delavci kot člani dobrodelnih klubov zaupajo drug drugemu.
- Leo klubi naj se bolj posvečajo neposrednemu stiku z ljudmi in ne le zbirajo denar in namenjajo toliko časa organizaciji. Pomembnejši je pristen stik z ljudmi.
- Predlagam, da se Leo klubi bolj trudijo biti prepoznavni in organizirajo raznovrstne projekte pomoči.

8. VIRI IN LITERATURA

LITERATURA:

- A. Hodgkinson, V., W.Lyman, R. and Associates (1989), Future of the nonprofit sector. Independent sector.
- Billis, D. (1993), Organising public and voluntary agencies. London: Routledge.
- Črnak – Meglič, A. in Vojnovič, M. (1998), Ponovno odkritje neprofitno-volonterskega (tretjega) sektorja. Neprofitni management, let. 1, št. 2/3, str. 45-46.
- Dragoš, S. (1995), Pripombe k osnutku kodeksa socialnega varstva. Socialno delo, 34, 2: 159-162.
- Dragoš, S. (1993), Karitas na Slovenskem. Socialno delo, 32, 5-6: 163-197.
- D. Smith, J., Rochester, C., Hedley, R. (1995), An Introduction to the Voluntary Sector. Routledge.
- Encyclopedia of social work, 19th edition (1995). NASW Press.
- Frances, N. (2008), The end of charity. Allen & Unwin Australia.
- G. Schervish, P. and Associates (1993), Taking Giving Seriously. Indiana University.
- Leskošek, V. (1998), Nova razmerja med državo in civilno družbo. Socialno delo, 37, 3/5: 189-197.
- Keane, J. (1990), Despotizem in demokracija. Civilna družba od zgodnje moderne do poznega socializma. Ljubljana: Knjižna zbirka Krt.
- Mesec, B., Kos, A., Kunič, L., Stritih, B., Vojnovič, M. (1984), Prostovoljno delo na področju socialnih dejavnosti. Zbornik Socialno delo 3: Univerzum.
- Miloševič Arnold, V. (1989), Socialno delo. Ljubljana: Samozaložba.
- Miloševič Arnold, V.,Poštrak,M. (2003), Uvod v socialno delo. Ljubljana: Študentska založba.

- N. Agnew, E. (2004), From Charity to Social Work. ZDA: The Board of Trustees of the University of Illinois.
- Ramovš, J. (1995), Slovenska sociala med včeraj in jutri. Ljubljana: Inštitut Antona Trstenjaka.
- Revija Lion (2010), št. 18
- Revija Lion (2011), št. 19
- Revija Lion (2011), št. 20
- Rus, V. (1990), Socialna država in družba blaginje. Ljubljana: DOMUS.
- Stark, C. (2011), Neoliberalizem – Izzivi za prakso in etiko socialnega dela. Socialno delo, 50, št. 3-4: 202.
- Staub – Bernasconi, S. (2011), Od poklicnega dvojnega do profesionalnega trojnega mandata. Socialno delo, 50, št. 3-4: 173.
- Trpin, G. (1995), Rast uprave – patološki pojav ali objektivna nujnost. Javna uprava: Ljubljana.
- Ule Nastran, M. (2000), Sodobne identitete – V vrtincu diskurzov. Ljubljana: Znanstveno in publicistično središče.
- Zakon o socialnem varstvu (2007), Ur.l. RS, 3/2007, 62. Člen.
- Zaviršek, D. (2000), Hendikep kot kulturna travma. Ljubljana: Fakulteta za socialno delo.

INTERNETNI VIRI:

- Bergant, Z., Civilna družba in politične stranke. Pogledi št. 3, 26. 1. 2011. Dostopno na medmrežju http://www.pogledi.si/kolumna/civilna-druzba-politicne-stranke (dne 8.10.2011)
- Durkheim, E. (1893): The division of Labor in Society. New York: Macmillan Dostopno na medmrežju http://www.amazon.com/Division-Labor-Society-Emile-Durkheim/dp/0684836386 (dne 8.10. 2011)

- http://www.lionsclubs.org/EN/about-lions/mission-and-history/our-history/lions-history-hkspeech.php (dne 8.10.2011)
- http://sl.wikipedia.org/wiki/Lions_Clubs_International (dne 8.10.2011)
- http://en.wikipedia.org/wiki/Lions_Clubs_International (dne 8.10.2011)
- http://www.lionsclubs.org/EN/index.php (dne 8.10.2011)
- http://lions-d129.si/ (dne 8.10.2011)
- http://www.lionsclubs.org/EN/common/pdfs/leo65o.pdf (dne 8. 10. 2011)
- http://www.leodistrikt.si/ (dne 8.10.2011)
- http://www.lions-ptuj.si/Lionizem/Kodeks-lionisticne-etike.bzzzz (dne 8.10.2011)
- http://www.rotary.org/en/Pages/ridefault.aspx (dne 8.10.2011)
- http://www.caritas-europa.org/code/en/deve.asp?Page=653&menuPage=653 (dne 8.10.2011)
- http://www.caritas.org/# (dne 8.10.2011)
- http://www.rks.si/ (dne 8.10.2011)
- http://www.rks.si/docs/Statut_RKS/STATUT_RKS__3_.pdf (dne 8.10.2011)
- http://www.unicef.si/ (dne 8.10.2011)
- http://www.zpms.si/ZPMS/ (dne 8.10.2011)
- Kolarič,Z., Rakar,T. (2010): Obseg, struktura in vloga/funkcija slovenskih civilno-družbenih organizacij,študija primera. Dostopno na medmrežju http://www.mju.gov.si/fileadmin/mju.gov.si/pageuploads/Mojca/CIVICUS_studije/STUDIJA_PRIMERA_1.pdf (dne 8. 10. 2011)
- Rakar,T., Črnak-Meglič, A. (2010),Odnos med organizacijami civilne družbe in državo,Študija primera. Dostopno na medmrežju http://www.mju.gov.si/fileadmin/mju.gov.si/pageuploads/Mojca/CIVICUS_studije/STUDIJA_PRIMERA_3.pdf (dne 8.10.2011)

VIRI SLIK:

http://www.google.si/imgres?q=leo&hl=sl&biw=1024&bih=485&gbv=2&tbm=isch&tbnid=YaeHQpYmCwt6yM:&imgrefurl=http://www.wrentham-lions.org/kpleos.html&docid=nd_JHHzk0SD4BM&w=495&h=481&ei=bduCToW1HObE4gTLk4iSAQ&zoom=1&iact=hc&vpx=763&vpy=147&dur=1843&hovh=140&hovw=144&tx=98&ty=120&page=1&tbnh=140&tbnw=144&start=0&ndsp=10&ved=1t:429,r:4,s:0

9. PRILOGE

PRILOGA 1: VPRAŠALNIK

PRILOGA 2: INTERVJUJI

PRILOGA 3: ANALIZA S KODIRANJEM

PRILOGA 4: STATUT DISTRIKT 129

PRILOGA 5: POVZETEK

PRILOGA 1

Vprašalnik za poizvedbo o smotru in namenu članstva v Leo klubu ter o sodelovanju s socialnim delom

Fakulteta za socialno delo

Spol: M Ž

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje, katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

8. Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

PRILOGA 2

INTERVJU 1

Datum: 12.7.2011

Spol: **M**

1. **Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?**

Leo klub Konjice, članstvo zaradi dobre družbe in možnostjo hkratnega angažiranja prostega časa z usmerjenostjo pomoči potrebnim.

2. **Kako si izvedel/a za Leo klub?**

Prijatelji, ki so klub ustanovili.

3. **Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?**

Da, rezultati so vidni, saj se pomaga posameznikom z imenom in obrazom, ki pokažejo hvaležnost. Verjamem v nas in svoje dobro delo.

4. **Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?**

Večinoma sicer posredno, vendar tudi neposrednosti ne manjka;sistem je precej dobro nastavljen, bilo bi nekoliko čudno, če bi vsi člani skupaj naenkrat nosili pomoč. Podpiram tako kot je.

5. **Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?**

Največ je denarne in materialne pomoči, udeležimo pa se seveda tudi akcij prostovoljstva, raznih delavnic in druženj. Še vedno prevladujejo dobrodelni dogodki, kjer je bolj pomembna organizacija in to so na primer dobrodelni koncert ali kakšna predstava.

6. **Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?**

Ne, plačilo bi pomenilo, da se večina denarja zapravi za "plače", nimamo namena postati karitas/rdeči križ …

7. **Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?**

Negativnih izkušenj nimam, preden se komurkoli pomaga (denarno ali kako drugače) se dobro informiramo, da je pomoči potreben in si jo želi.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Nekateri imajo dvome glede zapravljanja denarja za charterje ipd. Jaz teh dvomov nimam, nihče ne nameni vsega svojega denarja za pomoč, vse kar se zapravi ob podobnih dogodkih zapravljajo ljudje iz lastnih žepov in ne iz fondov namenjenih darovanju.

9. **Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?**

Da, sodelujemo s socialnimi delavkami na osnovnih in srednjih šolah, z občino... Predvsem za zbiranje informacij pri iskanju pomoči potrebnih. Ostalo, ne da bi vedel.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?
Niti ne, institucije pravzaprav ne poznam...

INTERVJU 2

Datum: 12.7.2011

Spol: Ž

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Sem članica Leo kluba Mavrica Celje. Od nekdaj sem imela željo pomagati in tukaj se dejansko pomaga. Naredi se veliko projektov in se gre do fizične osebe. Odločila sem se tudi zaradi druženja med člani.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Pripeljala in vpeljala me je prijateljica, ki je že članica.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Verjamem, ker je dovolj majhen klub, veš da tisto malenkost, ki jo narediš, je definitivno pozitivna. Počutim se dobro in stojim za tem, kar delamo v klubu.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Več smo v posrednem stiku. Tu imam mogoče željo po bolj neposrednem stiku, bolj zagotovo veš, da grejo tista sredstva do ljudi. Projekti so uspešni, samo bi lahko več delali z ljudmi osebno.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Posebej mi je všeč Glazija, torej ko večkrat na leto izpeljemo delavnice na šoli oziroma v javnem zavodu pri otrocih, ki živijo v internatu in se družimo z njimi. Fino je, ker si bil v stiku z otroki. Drugače več delamo na projektih kot so dobrodelni koncerti in predstave, kjer res zberemo več denarja in lahko efektivneje pomagamo.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Ne zmotijo me članarine, gre za dober namen, za čestitke, ki jih izdelujemo za božič,za kakšno pijačo na skupščini in za stvari, ki jih kupimo za delavnice,ki jih pripravljamo za otroke.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Ne vem kaj bi rekla, ni bilo nobene negativnosti. Mislim, da so nas veseli in tega,da smo se zavzeli za njih.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Mogoče imam dvome v velike organizacije, da denar zastaja oziroma gre v zasebne blagajne, drugače pa na primer v Maria Galuniča verjamem, ker gre denar naprej in res pomaga. Nimam razlogov, da ne bi bila v Leo klubu, mogoče edino nimam toliko časa za sestanke,ki so kar pogosti.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Mislim,da vzpostavljamo stike s socialnimi delavci, s socialnimi delavci iz raznih organizacij… Z domom za upokojence in z eno socialno delavko, ki nam je dala kontakt od družin, ki so potrebovale hrano in pripomočke za šolo.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Želim si, da bi več sodelovali, drugače ne poznam tako ozadja.

INTERVJU 3

Datum: 16.7.2011

Spol: Ž

1. **Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?**

Leo klub Mavrice –zaradi nove izkušnje, dobiti nova prijateljstva in da imam možnost pomagati drugim.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Sestra me je navdušila.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Verjamem. Tu sem bolj na novo, ampak ravno zaradi tega sodelujem, ker verjamem v nas in v sebe, če se tako izrazim. Delamo pozitivne stvari za ljudi in hkrati zase. V Leo klubu mi je enostavno super. Večina mojih bližnjih prijateljic je šla v klub, pa sem si rekla, da bi še jaz poskusila. Do zdaj sem eno leto v klubu in so mi bili projekti, ki smo jih izpeljale do zdaj, prav super. Ena predstava je bila razprodana, tam smo pričakali gledalce, bil je v glavnem prijeten večer z veliko znanimi obrazi, malo smo se podružili, nasmejali in hkrati zbrali veliko denarja za družine, ki so utrpele veliko škode v poplavah.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Trenutno še posredno, ker sem prvo leto, drugače pa verjamem da tudi neposredno.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Delavnice, stojnice, zbiranja denarja, hrane, pripomočkov… In organiziranje kakih dogodkov.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Nisem niti pomislila nikoli.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Slišim o samo pozitivnem, nisem niti bila kaj v stiku z njimi, ker sem prvo leto tu.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Jih ni… Vsaj zaenkrat ne.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Verjamem da ja, samo ne redno.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Nimam, ne vem dovolj, da bi bila zmožna kaj več reči.

INTERVJU 4

Datum: 16.7.2011

Spol: M

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Zaradi druženja, organizacije dogodkov in seveda pomoč drugim. Sem iz celjskih »pijanih« vitezov.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Povabilo prijatelja ki je že bil član.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Da. Seveda… Saj so vidni rezultati. Če ne bi verjeli v nas, ne vem če bi lahko na isti način pomagali drugim.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Posredno. Niti ne, paše tako.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Zbiranje, organizacija dogodkov in prostovoljstvo

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Ne.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Ne. Verjamem pa, da se lahko to tudi zgodi.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Razlogov da ne bi bil del – ni. Nezaupanje malo temelji na tem, da so večinoma organizacije veliki aparati, finančno požrešni. Ter korupcija; ki jo je težko odkriti, sem pa prepričan da obstaja v veliko-kateri organizaciji.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Klub ja. CSD. Mogoče še kaj drugega, pa ne vem.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

CSD – moje mnenje je, da je ta aparat za svojo veličino premalo efektiven in preveč potrošen. Drugače pa pozitivno mnenje.

INTERVJU 5

Datum: 25.7.2011

Spol: M

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Leo klub Konjice. Sem ustanovni član in eden izmed pobudnikov ustanovitve. Idejo za ustanovitev je dal tudi moj oče, član Lions kluba Konjice.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Članica Lions kluba je tudi moja mati, tako sem že prej poznal delovanje in smisel delovanja naše organizacije.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Trdno sem prepričan, da delamo dobro delo. Pomagamo ljudem v stiski in hkrati dajemo mladim priložnost da prispevajo v družbo v kateri živijo.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Ko sem bil član Leo kluba sem bil neposredno v stiku z ljudmi. S funkcijami na Distriktu sem se od tega malce oddaljil in posvetil več časa sami organizaciji našega gibanja. Pomagal sem povezovati obstoječe klube, ustanavljati nove in spodbujati mlade k aktivnemu delovanju.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Zbiranje sredstev je odvisno od domišljije članov v klubu in od vloženega dela ter energije. Dobre prakse se z izmenjavo mnenj in izkušenj tudi širijo med klubi.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Članarina je v našem klubu simbolična. Ves trud, ki ga vložim je poplačan s kakšnim stiskom roke, ali samo hvaležnim pogledom nekoga, ki smo mu pomagali. Tukaj tudi besede niso potrebne.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Na začetku so bila tudi negativna presenečenja. Presenečen sem bil, ko se nekdo ni niti zahvalil za pomoč, ampak samo vzel in zaprl vrata. Kmalu sem spoznal, da je marsikomu velik stres prejeti samo pomoč. Tukaj je prisoten občutek krivde, sramu, … v takšnih okoliščinah se ljudje tudi različno odzivajo. Praviloma se

ljudje odzivajo z neizmerno hvaležnostjo in veseljem. Ljudem tudi damo upanje, ko vidijo da obstajajo dobri ljudje, ki jim ni vseeno za njih.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Nezaupanje je lahko posledica nepoznavanja sistema ali neposrednih slabih izkušenj. Največkrat nastanejo zapleti s financami. Zato sem zelo vesel, ker naše gibanje dela transparentno in dejansko vsa zbrana sredstva tudi doniramo ljudem v stiski.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Pogosto smo sodelovali tudi s CSD.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Osebno imam s CSD precej slabe izkušnje. Sredstva pogosto ne prejemajo tisti, ki jih dejansko potrebujejo. Ne preverja se tudi premoženjsko stanje (lastništvo nepremičnin) Pogosto so prejemniki pomoči ljudje, ki te pomoči resnično ne potrebujejo.

INTERVJU 6

Datum: 25.7.2011

Spol: Ž

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Sem v celjskem klubu Leo Klub Mavrica Celje. Za članstvo sem se odločila iz preprostega razloga – pomagati. Po navadi sem sicer imela nekoliko pomislekov glede organizacij, ki se jim prostovoljno namenja denar, kot so npr. Unicef, Amnesty in Karitas, za katere se je že večkrat izkazalo, da denar ne prihaja v prave roke. Pri Mavricah pa mi je všeč, da je delo v celoti prostovoljno, torej da zato nismo nič plačani, kar pomeni, da gre denar v celoti pomoči potrebnim. Drug razlog pa je bil, da se ne pomaga le z denarjem, temveč predvsem s povsem praktičnimi oblikami pomoči – igranje z otroci, zbiranje oblačil, hrane, prirejanje prireditev ipd.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Izvedela sem prek literarnega natečaja, na katerem sem sodelovala kot srednješolka. Takrat so mi tudi predstavili idejo leoizma in stvar me je začela zanimati.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Da, vsekakor. Velikokrat sem tudi sama obiskala družine, ki smo jim namenili pomoč, in takrat sem videla, da jim koristi prav vsak evro, ki jim ga damo, vsaka stvar, ki jim podarimo. Tudi ko smo se na primer igrale z otroki s posebnimi potrebami, je bilo z nasmehov otrok vidno, kako zelo veliko jim pomeni naša družba.

4. **Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?**

Večinoma morda res posredno, vendar vedno več tudi neposredno. Mogoče bi lahko imele v klubu še več projektov, kjer bi šlo za neposredno druženje, kot npr. pomoč v domovih za ostarele.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Zbiranje denarja z različnimi prireditvami, prodajo voščilnic, druženje z otroci s posebnimi potrebami, zbiranje osnovnih potrebščin (hrana, toaletne potrebščine, čistila, šolske stvari…) na dobrodelnih stojnicah (za družine, brezdomce in materinske domove), zbiranje oblačil. Komaj čakam, da se Leo leto spet začne, saj mi že manjka druženje z otroki na Glaziji. Videti njihovo veselje, ko pridemo in kako radi ustvarjajo z nami. Polepšajo mi ne le en dan, ampak cel teden.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Najprej me je zmotila višina članarine, ki se mi je za študente zdela pretirana (50€), ampak smo jo po posvetovanju s članicami znižale. Menim, da je edino pravilno, da ne dobimo plačano za projekte, saj bi to pomenilo, da se denar, ki je namenjen socialno ogroženim, in ki ga s tem namenom največkrat namenjajo ljudje, ki nam zaupajo, daje nam. S tem namenom sem se tudi pridružila klubu in če bi želela delati z namenom plačila, bi pač šla drugam.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Do sedaj sem vedno prejela pozitiven feedback, vsi ljudje, ki smo jim pomagali, so izkazali veliko hvaležnost. Negativno znajo presenetiti morda nekateri, ki so negativno nastrojeni proti vsemu, npr obiskovalci prireditev oz. dobrodelne stojnice, kjer se zbirajo osnovne potrebščine. Ti po navadi trdijo, da tako nič ne pomagamo, in da je v okolici še ogromno drugih revnih, da bi tudi oni potrebovali pomoč in zakaj ne pomagamo njim. Vendar je to precej redko.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Nezaupanje izhaja le iz tega, da so takšne organizacije velikokrat precej elitne, v njih so vključeni premožni ljudje z velikim družbenim statusom, zato sem se tudi na začetku spraševala, ali ne gre morda bolj za kazanje sebe v dobri luči ter druženje s sebi podobnimi, kot pa resnično za pomoč. Vendar je naš klub sestavljen iz študentk, ki nimamo nikakršnega razloga za elitnost, in tudi iz delovanja našega kluba se vidi, da gre resnično za dobrodelnost. Podobnim klubom se velikokrat očita tudi to, da denar ne gre za prave namene ipd.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Osebno ne.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Nimam nič posebnega.

INTERVJU 7

Datum: 01.08.2011

Spol: M

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Za članstvo v Leo klubu sem se odločil, ker želim s svojim delom v tej smeri nekomu vsaj malo olajšati življenje ali vsaj za kakšen trenutek narisati nasmeh na obraz. Skratka želim pomagat. Moj klub pa je Leo klub Celjski Vitezi.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Izvedel sem preko prijateljev oziroma znancev. So me čisto navdušili.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Da, prepričan sem, da z akcijami, ki jih izvajamo, veliko prispevamo k izboljšanju situacije ljudem, ki so v stiski. Zato tudi verjamem, da delam dobro.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Načeloma sem v posrednem kontaktu z ljudmi za katere izvajamo določene dobrodelne aktivnosti, razen kadar gre za pomoč ljudem, ki jih osebno poznam. Dejansko je zelo težko biti v stiku z vsemi, ker nas je veliko in če bi hoteli biti v kontaktu vsi z vsemi… Ne vem. Prav je, da nas kot klub zastopata posameznik ali dva, razen, kjer nas je potrebno več. Zaenkrat vse poteka v redu, zato ni kaj za spreminjat.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Najbolj so prostovoljne delovne akcije za zbiranje denarja, kakšna organizacija prireditev in delavnice. To je vse, kar se spomnim zdajle.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Ne, na to nisem niti pomislil. Je pa dejstvo, da se denar od članarin tako ali tako porabi za skupne namene vseh članov.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Večinoma so ljudje zelo hvaležni in hočejo poiskat način kako bi se oddolžili. Precej neprijetno presenečen sem bil nad primerom, ko smo zbrali sredstva, jih predali in je potem čez nekaj časa ta ista oseba od nas zahtevala, ne prosila, še več. To me kar vrglo iz tira.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Dvoma v leoizem in lionizem nimam. Definitivno pa mi ne dišijo organizacije kot so Rdeči Križ, Karitas in podobne, kjer si direktorji izplačujejo zelo lepe plače.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Da sodelujemo z nekaj različnimi zavodi, samo trenutno ne vem točno s katerimi vse.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Sicer ne poznam samo organizacijsko strukturo in umeščenost tega sektorja v naš državni sistem, a sem mnenja, da socialna služba deluje premalo agresivno. Verjetno je to posledica premajhnih pooblastil, ne vem. V mislih imam primere, ko je jasno, da gre v kakšni družinski skupnosti nekaj hudo narobe, vsi znaki so jasno vidni a ukrepa žal ni oziroma je včasih že prepozno. Jasno je tudi, da 100% učinkovitosti ni nikjer in je tudi ne bo, vedno se bo našel primer, ki bo družbeno sporen.

INTERVJU 8

Datum: 01.08.2011

Spol: Ž

1. Zakaj si se odločil/a za članstvo v Leo klubu in v katerem klubu si?

Razlogov je več. Sama sem vedno bila željna pomagati. Enkrat sem šla na dobrodelen koncert, ki ga je organiziran eden izmed Leo klubov, za katere sem tisti večer prvič slišala. V bistvu me je povabila sestrična, ki je že bila članica. Takoj mi je bilo všeč, da mladi toliko storijo za ljudi iz svojega kraja in okoliša. Kmalu sem se pridružila, saj so bile punce prijetne in namen ta pravi. Sem iz Leo kluba Mavrica Celje.

2. Kako si izvedel/a za Leo klub?

Izvedela sem preko sorodnikov. Oziroma dveh sestričen, ena z malo več let članstva kot druga. Znali sta mi predstaviti vse strani kluba in me tako pritegniti.

3. Verjameš, da delaš dobro, da dejansko pomagaš, izboljšuješ življenjske razmere, da pomagaš nekomu v stiski?

Vedno mi je težko pohvaliti sebe, a v tem primeru verjamem v sebe in v cel klub. Trudimo se in tudi vidno je na obrazih ljudi, katerim pomagamo, da jih razveselimo in jim dejansko pomagamo. Lahko rečem, da delam dobro, a to preko cele skupine, torej s skupno močjo.

4. Si večinoma neposredno ali posredno v stiku z ljudmi, katerim pomagaš? Si želiš kaj spremeniti?

Moram priznat, da smo v veliki večini posredno. Sicer mi ni najbolj všeč, ampak sedaj, ko sem tretje leto članica, bi si upala kaj več narediti na pristopih, ki bi mi bili bližje. Nisem tako rada v velikih medijsko podprtih zadevah, čeprav so tudi super, ker lahko zberemo ogromno in na ta način morda kupimo invalidski voziček ali potrebščine za šolo. Želim si več neposrednega stika, druženja z ljudmi, ki jim to veliko pomeni, kot na primer, ko se družimo z otroki iz Glazije.

5. Na kakšen način se najpogosteje pomaga ljudem znotraj tvojega kluba (zbiranje denarja, prostovoljstvo, druženje z ljudmi, razne delavnice)?

Pomagamo večina s kakimi koncerti ali gledališkimi predstavami. To nam vzame kar dosti časa. Drugače imamo tudi dvakrat na leto stojnice, kjer zbiramo potrebščine in higienske pripomočke za varno hišo, materinski dom in brezdomce in pa socialno ogrožene družine. Imamo delavnice na osnovni šoli Glazija, kjer ustvarjamo z otroki s posebnimi potrebami. Imele smo dobrodelno modno revijo.

6. Te je kdaj zmotilo dejstvo, da moraš sam/a plačevati članarino in ne dobiš plačano za ves trud vložen v projekte?

Dobro vprašanje. V bistvu ne, saj smo vsi člani del tega, to leto smo pa res zmanjšali članarino, ker je bila kar velik zalogaj za nekatere študente. Tako, da sedaj je obvladljivo in se porabi za koristne zadeve. Ostal vložen trud je poplačan tako ali drugače. Meni osebno že z nasmehom in zadovoljstvom človeka, kateremu smo pomagali. Kakorkoli, ko vidiš, da narediš razliko v življenju ljudi, oni tebi zagotovo tudi spremenijo življenje.

7. Kakšen feedback ti dajo ljudje,katerim pomagaš in ali si bil/a kdaj negativno presenečen/a?

Zaenkrat moram potrkat. Nisem imela slabih izkušenj. Ljudje so veseli, celo objokani od hvaležnosti in tolikšne nuje po pomoči. Zahvaljujejo se nam in otroci nas objemajo. Nihče me še ni napadel ali kaj podobnega.

8. **Kaj so (če so) razlogi zakaj ne bi bil/a del leoizma, zakaj dvom ali nezaupanje tovrstnim gibanjem, klubom, organizacijam?**

Iskreno povem, če rečem ,da nisem nikoli podvomila v leoizem. Sem pa kakorkoli že podvomila v kake druge dobrodelne organizacije. Marsikaj je slišati okoli nas, samo pozorni morami biti. In zato sem članica v Leo klubu, saj sem sama prepričana v to kam grejo zbrana sredstva. Isto velja za ostale, če vem kam gre zbran denar, jim z veseljem pomagam in prispevam, drugače sem pa nenehno v dvomih.

9. Ali kakorkoli sodelujete s socialnimi delavci, ustanovami socialnega dela, CSD?

Smo že kontaktirale seveda. Samo včasih je pozitiven odziv z njihove strani, včasih kot da jim je odveč se pogovarjat z nami. Eni nam povejo kaj potrebujejo, katere družine so v najhujši stiski in takih pristopimo in jim skušamo pomagati ali da plačamo malico v šolah za otroke, jim damo hrano in tako naprej.

10. Imaš kakšen odnos ali mnenje vzpostavljeno do socialnega dela in če da, kakšno?

Socialno delo mora bit kot tudi mi sami, Leo člani. Žal mi je kot sem prej rekla, da eni nastopajo kot da smo jim odveč, ko bi pa lahko skupaj našli več pomoči potrebnih. Drugače nič slabega o njih. Spoštujem njihovo delo ,jaz ne vem če bi zdržala. Veliko je afer okoli socialnih delavcev, ustanov, samo škoda, ker ni več dobrega izpostavljenega. Samo to po moje zato, ker veliko ljudi je primorana it k njim in ne ker si želi tega. Vedno so neke stiske in težave v ozadju, kjer nastopijo socialni delavci.

PRILOGA 3

INTERVJU 1	
1. …članstvo zaradi dobre družbe in možnostjo hkratnega angažiranja prostega časa z usmerjenostjo pomoči potrebnim.	Prosti čas: možnost angažiranja, pomoč potrebnim Družba
2. Prijatelji, ki so klub ustanovili.	Prijateljstvo: prijatelji
3. Da, rezultati so vidni, saj se pomaga posameznikom…pokažejo hvaležnost…	Rezultati: vidni Pomoč: posameznikom, hvaležnost
Verjamem v nas in svoje dobro delo.	Vera: v Leo klub, v dobro delo
4. Večinoma sicer posredno, vendar tudi neposrednosti ne manjka; sistem je precej dobro nastavljen…Podpiram tako kot je.	Stik: posreden, neposreden podpora
5. Največ je denarne in materialne pomoči, udeležimo pa se seveda tudi akcij prostovoljstva, raznih delavnic in druženj. Še vedno prevladujejo dobrodelni dogodki, kjer je bolj pomembna organizacija in to so na primer dobrodelni koncert ali kakšna predstava.	Pomoč: denarna, materialna, prostovoljstvo, delavnice, druženja, dobrodelni dogodki – koncert, predstava
6. Ne, plačilo bi pomenilo, da se večina denarja zapravi za »plače«…	Plačilo: proti
7. Negativnih izkušenj nimam, preden se komurkoli pomaga…se dobro informiramo, da je pomoči potreben in si jo želi.	Izkušnje: pozitivne Informiranje: potreba po pomoči, želja po pomoči
8. Nekateri imajo dvome glede zapravljanja denarja za charterje ipd. . jaz teh dvomov nimam, nihče ne nameni svojega denarja za pomoč, vse kar se zapravi ob podobnih dogodkih zapravljajo ljudje iz lastnih žepov in ne iz fondov namenjenih darovanju.	Zaupanje: denar iz lastnih žepov Dvom: brez dvoma v Leo
9. Da, sodelujemo s socialnimi delavkami na osnovnih in srednjih šolah, z občino…Predvsem za zbiranje informacij pri iskanju pomoči potrebnih.	Sodelovanje s SD: osnovne šole, srednje šole, občina, zbiranje informacij
10. Niti ne, institucije pravzaprav ne poznam.	SD: nepoznavanje

INTERVJU 2	

1. …od nekdaj sem imela željo pomagati in tukaj se dejansko pomaga. Naredi se veliko projektov in se gre do fizične osebe. Odločila sem se tudi zaradi druženja med člani.	Osebna želja: pomagati Pomoč: dejanska Prosti čas: projekti Družba: med člani
2. Pripeljala in vpeljala me je prijateljica, ki je že članica.	Prijateljstvo: prijateljica članica
3. Verjamem, ker je dovolj majhen klub, veš da tisto malenkost, ki jo narediš, je definitivno pozitivna. Počutim se dobro in stojim za tem, kar delamo v klubu.	Pomoč: pozitivna Počutje: dobro
4. Več smo v posrednem stiku. Tu imam mogoče željo po bolj neposrednem stiku…Projekti so uspešni, samo bi lahko več delali z ljudmi osebno.	Stik: posreden, želja po neposrednem Projekti: uspešni
5. Posebej mi je všeč Glazija, torej ko večkrat na leto izpeljemo delavnice na šoli oziroma v javnem zavodu pri otrocih…Fino je, ker si bil v stiku z otroki. Drugače več delamo na projektih kot so dobrodelni koncerti in predstave, kjer res zberemo več denarja in efektivneje pomagamo.	Pomoč: delavnice na šoli, projekti, dobrodelni dogodki - koncerti, predstave, denarna, Stik: z otroki
6. Ne zmotijo me članarine, gre za dober namen, za čestitke…za kakšno pijačo na skupščini in za stvari, ki jih kupimo za delavnice.	Namen članarin: dober, za čestitke, pijača na skupščini, material za delavnice
7. …Ni bilo nobene negativnosti. Mislim, da so nas veseli in tega, da smo se zavzeli za njih.	Izkušnje: pozitivne Odziv: veselje, zavzetost
8. …dvome v velike organizacije, da denar zastaja oziroma gre v zasebne blagajne…v Maria Galuniča verjamem… Nimam razlogov, da ne bi bila v leo klubu, mogoče edino nimam toliko časa za sestanke, ki so kar pogosti.	Dvom: v velike organizacije Zastoj denarja, Zasebne blagajne Zaupanje: v Maria Galuniča Čas: primanjkovanje časa za sestanke
9. Mislim, da vzpostavljamo stike s socialnimi delavci…iz raznih organizacij…Z domom za upokojence in z eno socialno delavko, ki nam je dala kontakt od družin, ki so potrebovale hrano in pripomočke za šolo.	Sodelovanje: s SD, raznimi organizacijami – dom upokojencev socialna delavka – kontakt od družin v stiski
10. Želim si, da bi več sodelovali, drugače ne poznam tako ozadja.	Želja: po sodelovanju

INTERVJU 3	
1. …zaradi nove izkušnje, dobiti nova	Družba: prijateljstvo

prijateljstva in da imam možnost pomagati drugim.	Pomoč: drugim
2. Sestra me je navdušila.	Sorodstvo: sestra
3. Verjamem…ravno zaradi tega sodelujem, ker verjamem v nas in v sebe…Počutim se dobro…	Vera: v Leo klub, vase Počutje: dobro Zabava
4. Trenutno še posredno, ker sem tu prvo leto, drugače pa verjamem da tudi neposredno.	Stik: posreden
5. Delavnice, stojnice, zbiranje denarja, hrane, pripomočkov in organiziranje kakih dogodkov.	Pomoč: delavnice, stojnice, denarna, zbiranje pripomočkov, organizacija dogodkov
6. Nisem niti pomislila nikoli.	Plačilo: proti
7. Slišim o samo pozitivnem, nisem niti bila kaj v stiku z njimi…	Izkušnje: pozitivne
8. Jih ni…	Dvom: brez dvoma v Leo
9. Verjamem, da ja, samo ne redno.	Sodelovanje s SD: neredno
10. Nimam, ne vem dovolj, da bi bila zmožna kaj več reči.	SD: nepoznavanje

INTERVJU 4	
1. Zaradi druženja, organizacije dogodkov in seveda pomoč drugim.	Družba: druženje Pomoč: drugim Prosti čas: organizacija dogodkov
2. Povabilo prijatelja, ki je že bil član.	Prijateljstvo: prijatelj
3. Da, seveda, saj so vidni rezultati.	Rezultati: vidni
4. Posredno. Niti ne, paše tako.	Stik: posreden
5. Zbiranje pripomočkov, organizacija dogodkov in prostovoljstvo.	Pomoč: zbiranje pripomočkov, Organizacija dogodkov, prostovoljstvo
6. Ne.	Plačilo: proti
7. Ne. Verjamem pa, da se lahko tudi to zgodi.	Izkušnje: pozitivne
8. Razlogov, da ne bi bil del, ni. Nezaupanje malo temelji na tem, da so večinoma organizacije veliki aparati, finančno požrešni. Ter korupcija…	Zaupanje Nezaupanje: v velike aparate, finančno požrešni, korupcija
9. Klub ja. CSD. Mogoče še kaj drugega…	Sodelovanje s SD: CSD
10. CSD- moje mnenje je, da je ta aparat za svojo veličino premalo efektiven in preveč potrošen. Drugače pa imam pozitivno mnenje.	Mnenje: CSD ; premalo efektiven, preveč potrošen, pozitivno mnenje

INTERVJU 5	
1. …Sem ustanovni član in eden izmed pobudnikov ustanovitve. Idejo za ustanovitev je dal tudi moj oče, član Lions kluba Konjice.	Ustanovitelj
2. Članica Lions kluba je tudi moja mati, tako sem že prej poznal delovanje in smisel delovanja naše organizacije.	Sorodstvo: mati in oče
3. Trdno sem prepričan, da delamo dobro delo. Pomagamo ljudem v stiski in hkrati dajemo mladim priložnost, da prispevajo v družbo v kateri živijo.	Vera: v dobro delo, priložnost mladim Pomoč: ljudem v stiski
4. Ko sem bil član Leo kluba, sem bil neposredno v stiku z ljudmi. S funkcijami na Distriktu sem se od tega malce oddaljil in posvetil več časa sami organizaciji našega gibanja. Pomagal sem povezovati obstoječe klube, ustanavljati nove in spodbujati mlade k aktivnemu delovanju.	Stik: neposreden ; na Distriktu – organizacija, povezovanje in ustanavljanje klubov, spodbujanje mladih k sodelovanju
5. Zbiranje sredstev je odvisno od domišljije članov v klubu in od vloženega dela ter energije. Dobre prakse se z izmenjavo mnenj in izkušenj tudi širijo med klubi.	Zbiranje sredstev: domišljija članov, vloženo delo in energija Dobra praksa: izmenjava mnenj izkušenj
6. Članarina je v našem klubu simbolična. Ves trud, ki ga vložim, je poplačan s kakšnim stiskom roke ali samo hvaležnim pogledom nekoga, ki smo mu pomagali. Tukaj tudi besede niso potrebne.	Namen članarin: simboličen Plačilo: stisk roke, hvaležnost
7. Na začetku so bila tudi negativna presenečenja. …se nekdo ni niti zahvalil za pomoč…marsikomu velik stres prejeti samo pomoč. Tukaj je prisoten občutek krivde, sramu; v takšnih okoliščinah se ljudje tudi različno odzivajo. Praviloma se ljudje odzivajo z neizmerno hvaležnostjo in veseljem. Ljudem tudi damo upanje…	Izkušnje: neprijetna presenečenja, stres prejeti pomoč, krivda, sram hvaležnost upanje
8. Nezaupanje je lahko posledica nepoznavanja sistema ali neposrednih slabih izkušenj. Največkrat nastanejo zapleti s financami. Zato sem zelo vesel, ker naše gibanje dela transparentno in dejansko vsa zbrana sredstva	Zaupanje: transparentno delo, donacija ljudem v stiski

tudi doniramo ljudem v stiski.	Nezaupanje: nepoznavanje sistema, Slabe izkušnje
9. Pogosto smo sodelovali tudi s CSD.	Sodelovanje s SD: CSD
10. Osebno imam s CSD precej slabe izkušnje. Sredstva pogosto ne prejemajo tisti, ki jih dejansko potrebujejo…Pogosto so prejemniki pomoči ljudje, ki te pomoči resnično ne potrebujejo.	Mnenje: CSD: slabe izkušnje – sredstva ne pridejo v prave roke

INTERVJU 6	
1. …iz preprostega razloga-pomagati…Pri Mavricah pa mi je všeč, da je delo v celoti prostovoljno…gre denar v celoti pomoči potrebnim…se ne pomaga le z denarjem, temveč predvsem s povsem praktičnimi oblikami pomoči-igranje z otroci, zbiranje oblačil, hrane, prirejanje prireditev…	Pomoč: denarna, praktične oblike - igranje, zbiranje oblačil prostovoljstvo
2. Izvedela sem prek literarnega natečaja, na katerem sem sodelovala kot srednješolka.	Literarni natečaj
3. Da, vsekakor. Velikokrat sem tudi sama obiskala družine, ki smo jim namenili pomoč…jim koristi prav vsak evro, ki jim ga damo, vsaka stvar, ki jo podarimo. Tudi ko smo se na primer igrale z otroki s posebnimi potrebami, je bilo z nasmehov otrok vidno, kako zelo veliko jim pomeni naša družba.	Rezultati: vidni, koristni, nasmehi otrok
4. Večinoma morda res posredno, vendar vedno več tudi neposredno….imele v klubu še več projektov, kjer bi šlo za neposredno druženje…	Stik: posreden, neposreden
5. Zbiranje denarja z različnimi prireditvami, prodajo voščilnic, druženje z otroci s posebnimi potrebami, zbiranje osnovnih potrebščin… na dobrodelnih stojnicah…	Pomoč: denarna, zbiranje pripomočkov, prireditve, stojnice,

zbiranje oblačil.	prodaja voščilnic, druženja: druženje z otroki
6. Najprej me je zmotila višina članarine…Menim, da je edino pravilno, da ne dobimo plačano za projekte…S tem namenom sem se tudi pridružila klubu in če bi želela delati z namenom plačila, bi pač šla drugam.	Namen članarin: visoka članarina Plačilo: proti
7. Do sedaj sem vedno prejela pozitiven feedback…izkazali veliko hvaležnost. Negativno znajo presenetiti morda nekateri, ki so negativno nastrojeni proti vsemu…	Izkušnje: pozitivne ; hvaležnost negativne ; negativno nastrojeni
8. Nezaupanje izhaja le iz tega, da so takšne organizacije velikokrat precej elitne, v njih so vključeni premožni ljudje…naš klub sestavljen iz študentk, ki nimamo nikakršnega razloga za elitnost…se vidi, da gre resnično za dobrodelnost…	Zaupanje: v študente, resnična dobrodelnost Nezaupanje: v elitne organizacije
9. Osebno ne.	Sodelovanje s SD: osebno ne
10. Nimam nič posebnega.	SD: nepoznavanje

INTERVJU 7	
1. …ker želim s svojim delom v tej smeri nekomu vsaj malo olajšati življenje…narisati nasmeh na obraz. Skratka želim pomagat.	Osebna želja: olajšati življenje nekomu, narisati nasmeh na obraz, pomagati
2. Izvedel sem preko prijateljev oziroma znancev. So me čisto navdušili.	Prijateljstvo: prijatelji, znanci
3. Da, prepričan sem, da z akcijami, ki jih izvajamo, veliko prispevamo k izboljšanju situacije ljudem, ki so v stiski…verjamem, da delam dobro.	Vera: v dobro delo, v akcije, v izboljšanje situacije
4. Načeloma sem v posrednem kontaktu z ljudmi…razen kadar gre za pomoč ljudem, ki jih osebno poznam… Zaenkrat vse poteka v redu, zato ni kaj za spreminjat.	Stik: posreden, neposreden z znanci
5. Najbolj so prostovoljne delovne akcije za zbiranje denarja, kakšna organizacija prireditev in delavnice…	Pomoč: prostovoljstvo, prireditve, delavnice
6. Ne, na to nisem niti pomislil. Je pa dejstvo, da se denar od članarin tako ali tako porabi za skupne namene vseh članov.	Namen članarin: za skupne namene Plačilo: proti
7. Večinoma so ljudje zelo hvaležni in hočejo poiskat način kako bi se oddolžili. Precej neprijetno presenečen sem bil nad primerom, ko smo zbrali sredstva, jih predali in je potem čez nekaj časa ta ista oseba zahtevala, ne prosila, še več.	Izkušnje: hvaležnost ljudi, želja po oddolžitvi, Neprijetne izkušnje; zahteva po pomoči
8. Dvoma v leoizem in lionizem nimam. Definitivno pa mi ne dišijo organizacije kot so Rdeči križ, Karitas…kjer si direktorji izplačujejo zelo lepe plače.	Dvom: brez dvoma v Leo, Lions, dvom v Rdeči Križ, Karitas
9. Da sodelujemo z nekaj različnimi zavodi, samo trenutno ne vem točno s katerimi vse.	Sodelovanje s SD
10. …sem mnenja, da socialna služba deluje premalo agresivno. Verjetno je to posledica premajhnih pooblastil…Jasno je tudi, da 100% učinkovitosti ni nikjer…	SD: premalo agresivno, premajhna pooblastila

INTERVJU 8	
1. …Sama sem vedno bila željna pomagati…Takoj mi je bilo všeč, da mladi toliko storijo za ljudi iz svojega kraja in okoliša. Kmalu sem se pridružila, saj so bile punce prijetne in namen ta pravi.	Osebna želja: pomagati Družba: dobra družba Pravi namen
2. Izvedela sem preko starejše sestre.	Sorodstvo: sestra
3. …verjamem v sebe in v cel klub. Trudimo se in tudi vidno je na obrazih ljudi, katerim pomagamo, da jih razveselimo in jim dejansko pomagamo. Lahko rečem,da delam dobro, a to preko cele skupine, torej s skupno močjo.	Vera: vase, V Leo klub Rezultati: vidni na obrazih, veselje, dejanska pomoč Dobro delo: s skupno močjo
4. Moram priznat, da smo v veliki večini posredno. Sicer mi ni najbolj všeč…nisem tako rada v velikih medijsko podprtih zadevah…Želim si več neposrednega stika, druženja z ljudmi, ki jim to veliko pomeni…	Stik: posreden, želja po neposrednem
5. Pomagamo večina s kakimi koncerti ali gledališkimi predstavami. To nam vzame kar dosti časa…dvakrat na leto stojnice, kjer zbiramo potrebščine in higienske pripomočke za varno hišo, materinski dom in brezdomce in pa socialno ogrožene družine…delavnice…dobrodelno modno revijo.	Pomoč: stojnice, delavnice, dobrodelni dogodki: modna revija, koncerti, gledališke predstave
6. …ne, saj smo vsi člani del tega, to leto smo pa res zmanjšali članarino…se porabi za koristne zadeve. Ostal vložen trud je poplačan tako ali drugače. Meni osebno že z nasmehom in zadovoljstvom človeka, kateremu smo pomagali.	Plačilo: proti, z nasmehom, zadovoljstvom
7. …Nisem imela slabih izkušenj. Ljudje so veseli, celo objokani od hvaležnosti in	Izkušnje: pozitivne,

	tolikšne nuje po pomoči. Zahvaljujejo se nam in otroci nas objemajo. Nihče me še ni napadel…	hvaležnost, Odziv: zahvale, veselje
8.	…nisem nikoli podvomila v leoizem. Sem pa kakorkoli že podvomila v kake druge dobrodelne organizacije…če vem kam gre zbran denar, jim z veseljem pomagam in prispevam, drugače sem pa nenehno v dvomih.	Dvom: v dobrodelne organizacije, Brez dvoma v Leo
9.	Smo že kontaktirale seveda. Samo včasih je pozitiven odziv z njihove strani, včasih kot da jim je odveč se pogovarjat z nami. Eni nam povejo, kaj potrebujejo, katere družine so v najhujši stiski in takim pristopimo in jim skušamo pomagati…	Sodelovanje s SD: kontakti, pozitiven odziv, negativno - odvečnost
10.	Socialno delo mora bit kot tudi mi sami,Leo člani…nič slabega o njih. Spoštujem njihovo delo, jaz ne vem če bi zdržala…veliko ljudi je primorana it k njim in ne ker si želi tega. Vedno so neke stiske in težave v ozadju, kjer nastopijo socialni delavci.	SD: spoštovanje SD, nuja po obstoju, prostovoljnost in neprostovoljnost uporabnikov

KODIRANJE-IZPIS POJMOV

Članstvo:

- Prosti čas
    - možnost angažiranja(I1)
    - projekti(I2)
    - organizacija dogodkov(I4)

- Pomoč
    - pomoč potrebnim(I1)
    - dejanska(I2)
    - drugim(I3,I4)
    - denarna(I6)
    - praktične oblike
        - igranje (I6)
        - zbiranje oblačil (I6)
    - prostovoljstvo (I6)

- Družba
    - dobra družba(I1,I8)
    - med člani(I2)
    - prijateljstvo(I3)
    - druženje (I4)

- Osebna želja
    - pomagati(I2,I7,I8)
    - olajšati nekomu življenje(I7)
    - narisati nasmeh na obraz(I7)

- Ustanovitelj(I5)
- Pravi namen(I8)

Informacije o Leo klubu:

- Prijateljstvo:
    - prijatelji(I1, I4,I7)

- prijateljica članica(I2)
- znanci(I7)

- Sorodstvo:
  - sestra(I3,I8)
  - mati in oče(I5)

- Literarni natečaj(I6)

Dobro delo:

- Rezultati:
  - vidni(I1, I4, I6)
  - koristni(I6)
  - nasmehi otrok(I6)
  - vidni na obrazih(I8)
  - veselje(I8)
  - dejanska pomoč(I8)

- Pomoč:
  - posameznikom(I1)
  - hvaležnost(I1)
  - pozitivna(I2)
  - ljudem v stiski(I5)

- Počutje:
  - dobro(I2, I3)

- Vera:

    - v Leo klub(I1, I3, I8)
    - v sebe(I3, I8)
    - v dobro delo(I1, I5, I7)
    - priložnost mladim(I5)
    - v akcije(I7)
    - v izboljšanje situacije(I7)

- Dobro delo:
    - s skupno močjo(I8)

Stik z ljudmi:

- Stik:
    - posreden(I1, I2, I3, I4, I6, I7, I8)
    - neposreden(I1, I5, I6)
    - želja po neposrednem(I2, I8)
    - na Distriktu
        - organizacija, povezovanje in ustanavljanje klubov, spodbujanje mladih k sodelovanju(I5)

        neposreden z znanci(I7)

- Podpora
- Projekti:
    - uspešni(I2)

Pomoč ljudem:

- Pomoč:
    - denarna(I1, I2, I3, I6)
    - materialna(I1)
    - prostovoljstvo(I1, I4, I7)

    - delavnice(I1, I3, I7, I8)
        - na šoli(I2)
    - druženja(I1)
        - druženje z otroki(I6)
    - dobrodelni dogodki
        - koncert, predstava, modna revija(I1, I2, I8)
    - projekti(I2)
    - stojnice(I3, I6, I8)
    - zbiranje pripomočkov(I3, I4, I6)
    - organizacija dogodkov(I3, I4)
    - prodaja voščilnic(I6)
    - prireditve(I6, I7)

- Stik:
    - z otroki(I2)

- Zbiranje sredstev:
    - domišljija članov(I5)
    - vloženo delo in energija(I5)
- Dobra praksa:
    - izmenjava mnenj in izkušenj(I5)

Plačevanje članarine in brez plačila:

- Plačilo:
    - proti(I1, I3, I4, I6, I7, I8)
    - stisk roke(I5)
    - hvaležnost(I5)
    - z nasmehom, zadovoljstvom(I8)

- Namen članarin:
    - dober(I2)
    - za čestitke(I2)
    - pijača na skupščini(I2)
    - material za delavnice(I2)
    - simbolična(I5)
    - visoka I6
    - za skupne namene(I7)

Izkušnje in feedback ljudi, katerim je nudena pomoč:

- Izkušnje:
    - pozitivne(I1, I2, I3, I4, I6, I8)
    - neprijetna presenečenja(I5)
    - stres prejeti pomoč(I5)
    - krivda, sram (I5)
    - hvaležnost(I5, I6, I7)
    - upanje(I5)
    - negativne
        - negativno nastrojeni(I6)
    - želja po oddolžitvi(I7)
    - neprijetne izkušnje
        - zahteva po pomoči(I7)
- Informiranje:
    - potreba po pomoči(I1)
    - želja po pomoči(I1)
- Odziv:

- veselje(I2, I8)
- zavzetost(I2)
- zahvale(I8)

Dvom in nezaupanje dobrodelnim organizacijam:

- Zaupanje(I4):
  - denar iz lastnih žepov(I1)
  - v Maria Galuniča(I2)
  - transparentno delo(I5)
  - donacija ljudem v stiski(I5)
  - v študente(I6)
  - resnična dobrodelnost(I6)
- Nezaupanje:
  - v velike aparate(I4)
  - finančno požrešni(I4)
  - korupcija(I4)
  - nepoznavanje sistema(I5)
  - slabe izkušnje(I5)
  - v elitne organizacije(I6)
- Dvom:
  - brez dvoma v leo(I1, I3, I7, I8)
  - v velike organizacije(I2)
  - zastoj denarja(I2)

    - zasebne blagajne(I2)
    - v Rdeči Križ, Karitas(I7)
    - v dobrodelne organizacije(I8)

- Čas:
    - primanjkovanje časa za sestanke(I2)

Sodelovanje s SD:

- Sodelovanje s SD(I1, I2, I7):
    - osnovne in srednje šole(I1)
    - občina(I1)
    - zbiranje informacij(I1)
    - raznimi organizacijami
        - dom upokojencev(I2)
    - socialna delavka
        - kontakt od družin v stiski(I2)
    - neredno(I3)
    - CSD(I4, I5)
    - osebno ne(I6)
    - kontakti(I8)
    - pozitiven odziv(I8)
    - negativno
        - odvečnost(I8)

Odnos ali mnenje do SD:

- SD:

    - nepoznavanje(I1, I6, I3)
    - premalo agresivno(I7)
    - premajhna pooblastila(I7)
    - spoštovanje SD(I8)
    - nuja po obstoju(I8)
    - prostovoljnost in neprostovoljnost uporabnikov(I8)

- Želja:
    - po sodelovanju(I2)

- Mnenje:
    - CSD
        - premalo efektiven(I4)
        - preveč potrošen(I4)
        - pozitivno mnenje(I4)
        - slabe izkušnje – sredstva ne pridejo v prave roke(I5)

PRILOGA 4

Na podlagi 9. člena Zakona o društvih-1 (Uradni list RS, št. 61/2006, št. 91/2008 Odl.US: U-I-380/06-11, 102/2008 Odl.US: U-I-57/07-7, 58/2009) ter skladno s pravili mednarodnega združenja Lions International je ustanovna skupščina dne 1.12.1001 sprejela ter na rednih volilnih skupščinah dne… spremenila in dopolnila naslednji

S T A T U T

»ZVEZE LEO KLUBOV, LEO DISTRIKT 129,

SLOVENIJA«

(čistopis z dne 10.02.2011)

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen

Slovenska društva LEO klubi (v nadaljevanju: LEO klub), ustanovitelji Zveze LEO klubov - LEO distrikt 129 (v nadaljevanju: Zveza), so se zaradi uresničevanja skupnih ciljev in nalog dne 1.12.2001 združili v Zvezo.

II. IME, SEDEŽ IN OBMOČJE DELOVANJA ZVEZE

2. člen

V skladu s pravili LIONS INTERNATIONAL ima Zveza ime:

ZVEZA LEO KLUBOV,

LEO DISTRIKT 129, SLOVENIJA

Sedež Zveze je v ***Ljubljani, Pot za Brdom 55.***

Zveza deluje na območju Republike Slovenije in je del mednarodnega združenja LIONS INTERNATIONAL.

Zveza posluje v LEO letu, ki se začne 1. julija in zaključi 30. junija naslednjega koledarskega leta.

3. člen

Zveza je pravna oseba zasebnega prava, ki je ustanovljena in deluje v skladu z veljavno slovensko zakonodajo in v skladu s pravili mednarodnega združenja LIONS INTERNATIONAL, če niso v nasprotju s slovensko zakonodajo.

4. člen

Zveza ima okrogel žig z obodnim napisom ZVEZA LEO KLUBOV, LEO DISTRIKT 129, SLOVENIJA. V sredini žiga je znak LEO, ki ga na vsaki strani dopolnjujeta stilizirani levji glavi, simbol LEO klubov v okviru organizacije LIONS INTERNATIONAL.

5. člen

Zveza se lahko združuje v druge oblike združevanja v Republiki Sloveniji in v tujini v skladu s pravili Zakona o društvih in mednarodnimi pravili LIONS INTERNATIONAL, če se s tem strinjata dve tretjini vseh delegatov na skupščini.

III. NAMEN IN NALOGE ZVEZE

6. člen

Zveza je prostovoljno združenje dobrodelnih društev LEO klubov v Republiki Sloveniji, ki se združujejo zaradi uresničevanja skupnih ciljev in nalog, določenih s tem statutom.

Z namenom lažjega uresničevanje svojih ciljev in nalog se Zveza razdeli na geografsko povezana področja - LEO cone.

Delovanje Zveze je javno. O svojem delu obvešča javnost preko tiska in drugih medijev obveščanja, LEO klube pa tudi preko zapisnikov o delu organov Zveze.

7. člen

Zveza pri svojem delovanju uresničuje naslednje naloge:

- združuje LEO klube v Republiki Sloveniji zaradi širjenja leoizma in dobrodelnih dejavnosti,
- poglablja in utrjuje duh medsebojnega razumevanja in dobrodelnosti med člani in nečlani LEO klubov,
- skrbi za povečanje števila LEO klubov in jih spodbuja pri širitvi njihovega članstva,
- razvija povezovanje s sorodnimi zvezami in organizacijami doma in po svetu,
- nastopa in deluje v imenu slovenskih LEO klubov pred državnimi in drugimi organizacijami v Republiki Sloveniji,
- koordinira skupno delo in interese LEO klubov v Republiki Sloveniji,
- z izvajanjem programov oziroma projektov povezovanja krepi vzgojo za sobivanje in pomoč pomoči potrebnim, zlasti o vključevanju slepe in slabovidne mladine in otrok ter manj premožnih otrok in mladostnikov,
- z izvajanjem programov oziroma projektov povezovanja izobražuje finančno ali fizično ovirane osebe z namenom boljšega vključevanja v družbo in večje samostojnosti,
- organizira in izvaja skupne dobrodelne in druge aktivnosti, ki imajo značaj meddruštvenega sodelovanja ter podeli tako zbrana sredstva.

8. člen

Zveza opravlja vse pridobitne in nepridobitne dejavnosti, ki so potrebne za izpolnjevanje nalog, zaradi katerih je Zveza ustanovljena, v skladu s pogoji, ki jih za opravljanje teh dejavnosti določa zakon. Pridobitne dejavnosti Zveza opravlja le v obsegu, nujno potrebnem za doseganje nalog Zveze, ter v skladu z vsakoletnim sprejetim delovnim in finančnim načrtom predsednika Zveze. Morebitni presežki, doseženi z opravljanjem pridobitnih dejavnosti, se uporabljajo le za doseganje nalog, zaradi katerih je Zveza ustanovljena.

9. člen

Za uresničevanje skupnih ciljev in nalog Zveza:

- organizira letni zbor Zveze (LEO nacionalno konvencijo),
- obvešča LEO klube in LEO člane o delovanju Zveze,
- sklicuje programsko in volilno skupščino, po potrebi izredno skupščino,
- sklicuje in koordinira seje Zveze.

Zveza opravlja pretežni del humanitarne dejavnosti, ki jo izvaja na področju socialnega varstva.

10. člen

Zveza v okvirih svoje dejavnosti skrbi za uresničevanje vsakoletnega delovnega in finančnega načrta predsednika Zveze, ki morata biti predstavljena in potrjena z navadno večino na programski skupščini v septembru.

IV. ČLANSTVO V ZVEZI

11. člen

Ustanovni člani Zveze so:

1. Dobrodelno društvo LEO Klub Ljubljana, Vošnjakova 1, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,
2. Dobrodelno društvo LEO Klub Rožnik Forum, Pražakova 13, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,
3. Dobrodelno društvo LEO Klub Nova Gorica, Grajska cesta 1, 5000 Nova Gorica, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,
4. Dobrodelno društvo LEO Klub Maribor, Lackova cesta 78, 2000 Maribor, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,
5. Dobrodelno društvo LEO Klub Celje – Celjski vitezi, Gledališki trg 8, 3000 Celje, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,
6. Dobrodelno društvo LEO Klub Mavrica Celje, Ulica V. Prekomorske brigade 4, 3000 Celje, ki ga zastopa po posebnem pooblastilu predsednik kluba,

12. člen

Člani Zveze lahko postanejo društva z imenom LEO klub, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, so vpisana v sodni register ter so registrirana pri mednarodnem združenju Lions klubov LIONS INTERNATIONAL.

Članstvo v Zvezi je prostovoljno.

LEO klub postane član Zveze, ko zakoniti zastopnik društva na podlagi odločitve najvišjega organa društva slavnostno podpiše pristopno izjavo za včlanitev v Zvezo.

13. člen

LEO klubi imajo naslednje pravice in obveznosti:

- potrjujejo delovni in finančni načrt predsednika Zveze,
- sodelujejo pri izvrševanju skupnih nalog Zveze,
- zahtevajo sklic skupščine Zveze s predlogom vprašanj, ki naj jih skupščina obravnava,
- predlagajo spremembe in dopolnitve Statuta Zveze,
- da so njihovi delegati voljeni in da volijo organe Zveze,
- da sodelujejo v kritju stroškov za delovanje Zveze v okviru sprejetega finančnega načrta.

14. člen

Pravice in obveznosti LEO članov so častne in se opravljajo brezplačno.

Za izredne dosežke in uspešno delovanje lahko predsednik Zveze pododeli ustrezno priznanje.

V. ORGANI ZVEZE

15. člen

Organi Zveze so:

- skupščina Zveze,
- predsednik Zveze, ki nosi naziv predsednik LEO distrikta,
- podpredsednik Zveze, ki nosi naziv podpredsednik LEO distrikta,
- drugi podpredsednik Zveze, ki nosi naziv drugi podpredsednik LEO distrikta,
- pooblaščenec za mednarodno delovanje, ki nosi naziv ILO LEO distrikta,
- širše predsedstvo,
- nadzorni odbor,
- disciplinska komisija.

VI. SKUPŠČINA ZVEZE

16. člen

Najvišji organ Zveze je skupščina.

Skupščino sestavljajo delegati LEO klubov.

Delegate določijo LEO klubi na svojih skupščinah, skladno s pravili posameznega LEO kluba.

17. člen

Skupščina delegatov se sestane najmanj dvakrat letno. Volilna skupščina se izvede v okviru nacionalne konvencije, programska skupščina pa v mesecu septembru.

Kraj, datum in dnevni red skupščine določi predsednik Zveze v vabilu.

Vabila za volilno skupščino, ki vsebujejo dnevni red, letni račun za preteklo finančno leto in finančni načrt za naslednje LEO leto, predlog za letni prispevek Zvezi ter ostale predloge, o katerih se glasuje na skupščini, morajo biti posredovana vsem LEO članom najpozneje mesec dni pred volilno skupščino. Predlogi za spremembo dnevnega reda se lahko vložijo najkasneje na začetku skupščine. Poda jih lahko vsak LEO član, spremembo dnevnega reda pa potrdijo delegati z navadno večino.

Vabila za programsko skupščino, ki vsebujejo dnevni red, letni račun za preteklo LEO leto, finančni, delovni načrt za tekoče LEO leto ter ostale predloge, o katerih se glasuje na skupščini, morajo biti posredovana vsem LEO članom najpozneje 15 dni pred programsko skupščino. Predlogi za spremembo dnevnega reda se lahko vložijo najkasneje na začetku skupščine. Poda jih lahko vsak LEO član, spremembo dnevnega reda pa potrdijo delegati z navadno večino.

Poročilo nadzornega odbora se pošlje skupaj z vabilom na skupščino.

Zahtevo za sklic izredne skupščine lahko poda vsak LEO klub. Zahteva mora biti podana s pisno utemeljitvijo predsedniku Zveze, ki skliče izredno skupščino najkasneje v 15 dneh od prejema zahteve. Zahteva mora biti v vednost posredovana predsedniku nadzornega odbora, ki skliče izredno skupščino po preteku 15 dni, če tega ne stori predsednik Zveze.

Pristojnosti skupščine Zveze

18. člen

Skupščina Zveze je pristojna za:

1. sprejem sprememb in dopolnitev Statuta Zveze,
2. potrditev poročil predsednika Zveze,
3. potrditev letnega računa za tekoče in preteklo LEO leto,
4. sprejem letnega prispevka Zvezi,
5. potrditev minimalne vsote, o porabi katere lahko predsednik odloča brez odobritve nadzornega odbora
6. potrditev delovnega in finančnega načrta predsednika
7. izvolitev predsednika Zveze,
8. izvolitev podpredsednika Zveze,
9. izvolitev drugega podpredsednika Zveze,
10. izvolitev zakladnika Zveze,
11. izvolitev ILO Zveze,
12. izvolitev članov nadzornega odbora,
13. sklepanje o predlogih o spremembah pravnih aktov Zveze,
14. izvolitev kandidatov za mednarodne funkcije in delegatov za mednarodna srečanja,
15. sprejem pravilnikov v skladu s Statutom Zveze,
16. odločitev o ustanovitvi posameznih dobrodelnih in neprofitnih skladov, ki morajo imeti točno določen humanitarni namen.

Glasovalna pravica

19. člen

Vsak LEO član ima pravico do udeležbe na skupščini.

Glasovalno pravico na skupščini imajo le delegati, pooblaščeni s strani posameznih klubov.

Vsak LEO klub ima glasovalno pravico glede na število aktivnih članov v klubu in sicer:

- do vključno 10 aktivnih članov: 1 glas
- do vključno 20 aktivnih članov: 2 glasova
- do vključno 30 aktivnih članov: 3 glasovi
- itd.

Odločilno je stanje članstva prvi dan v mesecu pred skupščino delegatov. Na ta dan klubi podajo pisno izjavo o številu aktivnih LEO članov in v skladu z njo ustrezna pisna pooblastila za delegate.

Vsak delegat ima en glas.

Past predsednik Zveze, ki se udeleži skupščine delegatov, ima glasovalno pravico zunaj kvote delegatov njegovega kluba.

Postopek glasovanja o sklepih skupščine

20. člen

Skupščina je sklepčna, če je prisotnih več kot dve tretjini članov Zveze in več kot polovica delegatov. Skupščina veljavno sklepa, če je po preteku 30 minut prisotnih vsaj polovica članov Zveze.

Glasuje se javno z dviganjem rok, razen za izjeme, določene v tem statutu, ali če tajno glasovanje zahteva petina prisotnih delegatov ali vsi delegati dveh klubov.

Skupščina veljavno glasuje z večino prisotnih delegatov, razen če ta statut ne določa drugače, pri čemer prazni in neveljavni glasovalni lističi ne štejejo.

Za izvolitev predsednika, podpredsednika, drugega podpredsednika, tajnika in blagajnika Zveze je potrebna večina prisotnih delegatov.

Za spremembe tega statuta je potrebna dvotretjinska večina vseh delegatov.

VII. PREDSEDNIK ZVEZE

21. člen

Predsednik Zveze se imenuje predsednik LEO distrikta.

Predsednik Zveze zastopa in predstavlja Zvezo doma in v tujini brez omejitev.

Predsednika Zveze izvoli skupščina vsako leto za mandat enega leta.

Vsak kandidat za predsednika Zveze mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. je aktivni član v slovenskem LEO klubu,
2. je že deloval kot predsednik LEO kluba bodisi celo poslovno leto ali večji del poslovnega leta,
3. je vsaj eno leto deloval kot podpredsednik ali drugi podpredsednik Zveze,
4. ima odobritev s strani LEO kluba, katerega član je,
5. ima odobritev s strani sponzorskega LIONS kluba,
6. soglaša s svojo kandidaturo, kar izkaže s podpisom vloge za kandidaturo.

V kolikor kandidat izpolnjuje vse zgoraj navedene pogoje, razen pogoja iz točke 3., o veljavnosti njegove kandidature odloča skupščina.

Kandidature za predsednika Zveze morajo biti pisne, vložijo se pri tajniku Zveze ali neposredno na sedež Zveze najkasneje 1 mesec pred začetkom skupščine Zveze.

Kandidata, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, se pozove, da v roku 8 dni dopolni svojo kandidaturo, sicer se ta zavrže.

Če v zgoraj določenem roku tajnik Zveze ni prejel nobene pisne kandidature, ki bi izpolnjevala predpisane pogoje, lahko kandidaturo vloži vsak LEO član ustno na zapisnik na skupščini Zveze, pod pogojem, da izpolnjuje vse predpisane pogoje in da v roku 15 dni po zaključku skupščine predloži pisna dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tega statuta.

Volitve za predsednika Zveze so tajne in pisne.

Če so za mesto predsednika Zveze trije ali več kandidati, potem se kandidata, ki dobita največ glasov, uvrstita v drugi krog glasovanja. V drugem krogu je izvoljen tisti, ki dobi večino oddanih veljavnih glasov.

Če za mesto predsednika Zveze kandidira samo en kandidat, potem lahko skupščina Zveze z večino glasov odloči, da bo glasovanje o kandidatu potekalo javno z dvigom rok.

22. člen

Predsednik Zveze zastopa zvezo kot najvišji predstavnik.

Predsednik Zveze določi člane ožjega predsedstva v katerem so podpredsednik, drugi podpredsednik, tajnik, zakladnik, zadnji past predsednik, ki je aktivni LEO član, ILO, conski predsedniki in drugi po njegovi lastni presoji.

Če predsednik Zveze ne more opravljati svoje funkcije iz opravičenega razloga, ga za čas njegove odsotnosti nadomešča podpredsednik Zveze. Če podpredsednik nadomeščanje zavrne iz kateregakoli opravičenega razloga, to mesto zasede zadnji past predsednik. Če zadnji past predsednik nadomeščanje zavrne iz kateregakoli opravičenega razloga, to mesto zasede drugi podpredsednik Zveze.

23. člen

Pristojnosti in odgovornosti predsednika Zveze:

- zastopa in predstavlja Zvezo,
- skrbi za zakonitost poslovanja Zveze,
- v imenu Zveze podpisuje pogodbe s tretjimi fizičnimi in pravnimi osebami,
- skrbi za javnost delovanja Zveze,
- podpisuje dopise in druge listine Zveze,
- sklicuje skupščino Zveze,
- skrbi za izvajanje programa in nalog Zveze,
- koordinira delo klubov,
- imenuje tajnika Zveze ter posebne pooblaščence za posebne naloge in jim za pomoč dodeli posebne komisije,
- predlaga finančni načrt ter program dela,
- predlaga skupščini vključitev Zveze v druge zveze društev ali izstop iz njih,
- daje pobude in koordinira izvajanje humanitarnih akcij,
- usklajuje delo komisij in vodij projektov,
- odloča o finančnih sredstvih v skladu s finančnim načrtom,
- odloča o sestavi con in imenuje conske predsednike,
- druge pristojnosti, ki mu jih naloži skupščina.

VIII. PODPREDSEDNIK ZVEZE IN DRUGI PODPREDSEDNIK ZVEZE

24. člen
(Podpredsednik Zveze)

Podpredsednik Zveze se izvoli za eno leto na skupščini Zveze. Pogoji za njegovo kandidaturo so enaki kot za predsednika Zveze.

Podpredsednik Zveze je naslednik predsednika, če ga izvoli skupščina

Podpredsednik Zveze pomaga predsedniku Zveze pri izpolnjevanju njegovih nalog. Predsednik Zveze lahko podpredsedniku Zveze zaupa opravljanje posebnih nalog.

25. člen

(Drugi podpredsednik Zveze)

Drugi podpredsednik Zveze se izvoli za eno leto na skupščini Zveze. Kandidat za drugega podpredsednika Zveze mora izpolnjevati pogoje iz 1., 2., 4., 5. in 6. točke četrtega odstavka 21. člena tega statuta. Postopek za vložitev kandidature in izvolitev sta enaka kot za predsednika Zveze.

Drugi podpredsednik Zveze pomaga predsedniku Zveze pri izpolnjevanju njegovih nalog. Predsednik Zveze lahko drugemu podpredsedniku Zveze zaupa opravljanje posebnih nalog.

IX. TAJNIK ZVEZE

26. člen

Tajnika Zveze imenuje novi predsednik Zveze na volilni skupščini, v kolikor on s tem soglaša.

Imenovani tajnik mora predhodno pisno podati svoje soglasje za imenovanje.

Tajnik opravlja tekoče tajniške posle, skrbi za pisanje zapisnika in korespondenco.

Pristojnosti in odgovornosti tajnika so:

- sodeluje pri delu organov Zveze,
- piše zapisnike in sklepe sej,
- pripravlja in zbira gradivo za delo organov Zveze,
- obvesti o vloženih kandidaturah za organe Zveze vse LEO člane 15 dni pred skupščino,
- zbira podatke in izdeluje statistiko v zvezi z delovanjem Zveze,
- opravlja druge naloge, ki mu jih odredi predsednik.

X. ZAKLADNIK ZVEZE

27. člen

Zakladnika Zveze imenuje novi predsednik Zveze na volilni skupščini, v kolikor on s tem soglaša. Imenovani zakladnik mora predhodno pisno podati svoje soglasje za imenovanje.

Po preteku mandata se ga ponovno lahko imenuje na funkcijo.

Pristojnosti in odgovornosti zakladnika so:

- sodeluje pri delu organov Zveze,
- skrbi za vodenje računovodstva Zveze,
- sodeluje z zunanjim računovodstvom,
- zbira podatke in izdeluje statistiko v zvezi s finančnim delovanjem Zveze,
- pomaga zakladnikom LEO klubov,
- opravlja druge naloge, ki mu jih odredi predsednik.

Knjigovodstvo lahko vodi zunanji knjigovodski servis, ki odgovarja za pravilnost vodenja poslovnih knjig in letnega poročila.

XI. POOBLAŠČENEC ZA MEDNARODNO SODELOVANJE ZVEZE – ILO LEO DISTRIKTA

28. člen

ILO LEO distrikta se izvoli za dve leti na skupščini Zveze. Kandidata za ILO LEO distrikta predlaga aktualni predsednik Zveze. Postopek za njegovo izvolitev je enak kot za predsednika Zveze. Po preteku dvoletnega mandata ima aktualni ILO LEO distrikta možnost ponovne kandidature za naslednji dvoletni mandat.

ILO LEO distrikta je zadolžen za mednarodno sodelovanje s tujimi LEO klubi, Zvezami LEO klubov in Mednarodnim združenjem Lions klubov, LIONS INTERNATIONAL. O izvrševanju svojih nalog redno poroča na sejah širšega predsedstva in skupščinah Zveze. Ob zaključku poslovnega leta ILO LEO distrikta izdela pisno poročilo o svojem delovanju v preteklem poslovnem letu, ki ga predloži skupščini.

XII. ŠIRŠE PREDSEDSTVO

29. člen

Širše predsedstvo je izvršilni organ Zveze, ki opravlja organizacijska, strokovno tehnična in administrativna dela ter vodi delo Zveze med dvema skupščinama po programu in sklepih sprejetih na skupščini.

Člani širšega predsedstva so predsednik Zveze, podpredsednik Zveze, drugi podpredsednik Zveze, tajnik Zveze, zakladnik Zveze, pooblaščenec za mednarodno sodelovanje Zveze (ILO), predsedniki vseh LEO klubov v Zvezi ali delegirani predstavniki klubov, vsi past predsedniki Zveze, ki so aktivni LEO člani, conski predsedniki, posebni pooblaščenci, ki jih je imenoval predsednik in »LEO Club Chairman« Zveze.

Glasovalno pravico na sejah širšega predsedstva imajo vsi navedeni v prejšnjem odstavku, razen, posebni pooblaščenci, tajnik, zakladnik, conski predsedniki in LEO Club Chairman Zveze.

Predsednik Zveze sklicuje širše predsedstvo po potrebi, najmanj pa dvakrat letno.

Vsi člani širšega predsedstva, ki imajo glasovalno pravico, morajo biti aktivni LEO člani.

30. člen

Naloge širšega predsedstva so:

- skrbi za izvrševanje programa dela Zveze,
- pripravlja predloge aktov Zveze o katerih odloča skupščina,
- skupaj s predsednikom skrbi za finančno in materialno poslovanje Zveze,
- opravlja druge naloge, ki izvirajo iz aktov Zveze in naloge, ki mu jih dodatno naloži skupščina.

31. člen

Širše predsedstvo deluje na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsednik Zveze, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik. Ne seje Zveze so vabljeni tudi člani nadzornega odbora.

Širše predsedstvo je sklepčno, če je na seji navzočih več kot polovica LEO klubov. Veljavne sklepe sprejema z večino glasov prisotnih.

Širše predsedstvo lahko za izvajanje posameznih nalog imenuje komisije. Naloge, število članov in predsednika komisije določi širše predsedstvo. Člani komisije so lahko le aktivni LEO člani. Izjemoma lahko širše predsedstvo povabi k sodelovanju pri delu komisij tudi zunanje strokovnjake. V tem primeru mora obvestiti člane Zveze na prvi naslednji seji.

XIII. DISCIPLINSKA KOMISIJA

32. člen

Disciplinska komisija se voli na volilni skupščini za dobo enega leta. Člane predlaga delujoče širše predsedstvo. Sestavljajo jo trije člani in dva namestnika, ki niso člani ožjega predsedstva. Člani izmed sebe določijo predsednika komisije. Komisija se sestaja po potrebi na podlagi pisnih zahtev članic ali organov Zveze.

Disciplinska komisija vodi postopek in izreka disciplinske ukrepe v skladu z disciplinskim pravilnikom, ki se ga potrdi na skupščini.

33. člen

Disciplinske kršitve s strani organov, LEO klubov ali LEO članov, ki jih obravnava disciplinska komisija, so naslednje:

- kršitve določb Statuta Zveze,
- nevestno izvrševanje ali neizvrševanje sklepov organov Zveze,
- dejanja, ki škodujejo ugledu Zveze.

34. člen

Disciplinski ukrepi, ki jih po izvedenem postopku v skladu z disciplinskim pravilnikom izreče disciplinska komisija so:

- opomin,
- javni opomin,
- predlog za izključitev LEO člana iz LEO kluba
- predlog mentorskemu Lions klubu za izbris LEO kluba iz LCI baze.

Odločitev o disciplinskem ukrepu komisija posreduje predsedniku Zveze, ki jih predstavi širšemu predsedstvu Zveze in jih nato posreduje LEO klubu oziroma mentorskemu Lions klubu.

V kolikor gre za ugotovljeno kršitev LEO člana, disciplinska komisija zgolj poda svoj predlog, LEO klub pa odloči o njegovi izvršitvi.

Zoper sklep, ki ga izda disciplinska komisija ima prizadeti pravico pritožbe na skupščino kot drugostopenjski organ.

XIV. NADZORNI ODBOR

35. člen

Nadzorni odbor sestavljajo trije člani, ki prihajajo iz različnih LEO klubov in niso člani ožjega in širšega predsedstva.

Nadzorni odbor se voli na volilni skupščini za mandat enega leta. Predloge za člane poda delujoče širše predsedstvo. Predlagani je lahko delujoči predsednik LEO kluba ali drug odgovoren in zaupanja vreden LEO člani.

Pristojnost nadzornega odbora je nadzor nad delovanjem Zveze. Daje soglasje k porabi sredstev Zveze, ki presegajo minimalno vsoto, kot jo določi skupščina. Nadzorni odbor ugotovljene nepravilnosti pri finančnem poslovanju Zveze prijavi disciplinski komisiji Zveze in pristojnim državnim organom.

Nadzorni odbor mora en mesec pred sejo skupščine članom Zveze posredovati letno poročilo o pregledu dela predsednika Zveze in širšega predsedstva, ki ga na skupščini predsednik nadzornega odbora tudi ustno predstavi in pisno poročilo priloži zapisniku skupščine.

XV. PAST PREDSEDNIK

36. člen

Past predsedniki, ki so aktivni LEO člani, sestavljajo posvetovalni svet, ki se sestane po potrebi, skliče pa ga lahko vsak past predsednik, ki je aktiven LEO član ali predsednik Zveze.

Posvetovalni svet ima vlogo posvetovalnega organa, njegove sklepe, ki formalno ne zavezujejo, mora predsednik Zveze predstaviti na prvi naslednji seji Zveze.

XVI. »LEO CLUB CHAIRMAN«

37. člen

»LEO club Chairman« deluje kot uradna povezava med Lions distriktom in Zvezo in poroča Lions distriktu o sklepih Zveze.

XVII. STROKOVNA KOMISIJA

38. člen

Strokovna komisija je posvetovalno telo, ki ga sestavljajo priznani strokovnjaki za področje socialnega varstva. Strokovna komisija daje mnenje k programov, ki jih spremlja in strokovno vodi.

Strokovna komisija je sestavljena iz treh članov, ki jih imenuje predsednik Zveze. Njihov mandat traja eno leto in so lahko ponovno imenovani.

XVIII. FINANČNO – MATERIALNO POSLOVANJE ZVEZE

39. člen

V okviru avtonomije Zveze ima Zveza svoja lastna sredstva. Finančno poslovanje in knjigovodstvo se vodita v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

40. člen

Zveza pridobiva sredstva:

- z obveznim letnim prispevkom LEO članov in članov Zveze,
- z darili in volili,
- s prostovoljnimi prispevki,
- iz naslova materialnih pravic in dejavnosti Zveze,
- iz drugih virov.

Zveza sredstva uporablja izključno za lastno delovanje ter za humanitarne namene.

Dohodki Zveze so prispevki članov LEO klubov, članic Zveze, dohodki od prireditev, dodeljena sredstva od drugih pravnih in fizičnih oseb (posameznikov, gospodarskih družb, ustanov, države in drugih organizacij, ipd.), druge dotacije, darila in drugi dohodki.

Višino letnega prispevka članov LEO klubov določi skupščina z dvotretjinsko večino prisotnih delegatov. Letni prispevek LEO klubi plačajo na podlagi prejetih računov za letni prispevek in se ga poravna za tekoče leto v začetku poslovnega leta. Datum za poravnavo prispevkov se določi na skupščini Zveze. Vsi tako zbrani prispevki gredo v proračun Zveze. Izdatke do minimalno določene vsote odobri predsednik, vse druge izdatke odobri nadzorni odbor.

Zveza razpolaga s finančnimi sredstvi v mejah sprejetega finančnega načrta.

41. člen

Premoženje Zveze sestavljajo vse premičnine in nepremičnine, ki so last Zveze in so kot take vpisane v inventurno knjigo.

S premoženjem Zveze upravlja predsednik Zveze in je zanj tudi materialno odgovoren.

XIX. KLUBSKI STATUTI IN MENJAVA KLUBA

42. člen

Pred sprejemom statuta LEO kluba se statut predloži statutarni komisiji Zveze, ki jo za mandat enega leta imenuje predsednik Zveze. Komisija statut pregleda in ugotovi, ali je v skladu z veljavnimi pravili Mednarodnega združenja LIONS in z veljavno zakonodajo Republike Slovenije.

Prenehanje Zveze

43. člen

Zveza preneha po odločitvi skupščine Zveze in po zakonu.

Po samem zakonu Zveza preneha, če dejansko preneha delovati ali če deluje v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

O prenehanju Zveze odloča skupščina delegatov, na kateri mora biti prisotnih najmanj tri četrtine članov Zveze. Sklep o prenehanju je sprejet, če zanj glasuje najmanj tri četrtine delegatov vseh prisotnih članov Zveze. Obrazložen predlog o prenehanju Zveze mora biti priložen vabilu na skupščino.

Premoženje, ki obstaja po prenehanju Zveze, pripada Zvezi LIONS klubov Slovenije.

XX. KONČNA DOLOČBA

44. člen

Statut začne veljati z dnem, ko ga sprejmejo ustanovitelji na prvi ustanovni skupščini Zveze.

Ljubljana, Predsednik Zveze

PRILOGA 5

POVZETEK

V teoretičnem uvodu sem prikazala razvoj socialnega dela skozi zgodovino in z navajanjem pomembnih avtorjev prišla do socialnega dela dandanes. Skozi opis razvoja socialnega dela, sem se v nadaljevanju dotaknila dobrodelnosti in odnosa med socialnim delom in dobrodelnostjo. Pri dobrodelnosti sem na kratko opisala največje dobrodelne in humanitarne organizacije, ki delujejo v Sloveniji in nekatere tudi mednarodno. Največ besed sem posvetila Leo klubu, v katerem sem sama članica in katerega delovanje sem želela približati več ljudem. Čeprav ni običajno, sem skozi diplomsko nalogo skušala ohranjati odnos, četudi šibek, med dobrodelnostjo in socialnim delom.

V raziskovalnem delu sem se osredotočila na člane Leo klubov po Sloveniji in skušala izvedeti, kaj je njihov namen članstva, komu in na kakšne načine dejansko pomagajo, koliko resnično verjamejo, da delajo dobro delo in da so uspešni. Zanimalo me je, če na kakršenkoli način sodelujejo z ustanovami socialnega dela in če da, kakšni so medsebojni odnosi. Člani si želijo več sodelovanja, tako da upam, da bodo socialni delavci in člani dobrodelnih klubov ter organizacij našli več možnosti sodelovanj in pomagali čim več pomoči potrebnim ljudem.